

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,
ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଞେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

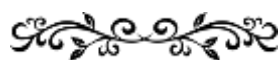
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

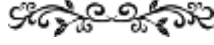
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

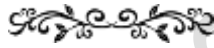
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶନ୍ତଦ
ସଂପାଦକ

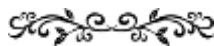
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

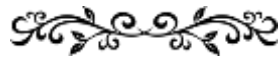
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍ସ) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିଦୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ଯଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ଯଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

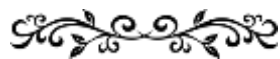
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରିଛନ୍ତି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୁକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ୍ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ୍ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମଃ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପଣ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

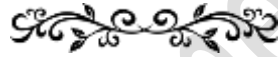
ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯଜନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଚକ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯଜନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -

"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତତାର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଚତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିତ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନତ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ବାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ବିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାମିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୂଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

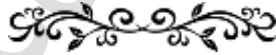
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେୟାଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜିକ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହକୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଦ୍ରୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ବର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ବର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମା" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ବରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ବଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ୩ଟି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ବର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

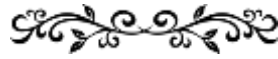
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ବିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

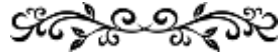
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ବମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ସମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି କ୍ଷମସ୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍ୟ ବାଜସେନା'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନେୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଶ୍ଵ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଶ୍ଵ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନେୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନେୟା କାଶ୍ଵ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଶ୍ଵ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଶ୍ଵ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୁୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌଚ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଳମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରପାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୭	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲୀ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲୀ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୂକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟଜୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶ୍ରୁନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁତ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍କା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲ୍ୟାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆଶ୍ୱେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆଶ୍ୱେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡିକ ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆଶ୍ୱେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରକାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରପାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରନ୍ଥ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟା
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁକ୍ତ' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧୀତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଳ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୃଷ୍ଣାଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମୟ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ୟଜୁସ୍), କୌତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ତରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

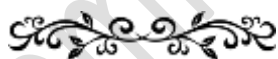
॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟାଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

Not For Commercial Use

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

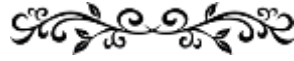
ତୃତୀୟ କାଣ୍ଡ

ଆଗ୍ନେୟ କାଣ୍ଡ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶ କାଣ୍ଡଃ ॥

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥

| ନ୍ୟୁନକର୍ମାଭିଧାନମ୍ |

(ଦୀକ୍ଷିତେନ ବକ୍ତବ୍ୟମନ୍ତେଷୁ ଅମେଧ୍ୟାଦର୍ଶନେ ବର୍ଷଣେ ଚ ବକ୍ତବ୍ୟମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)
ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ ପ୍ରଜାଃ ସ୍ୱଜ୍ଜେୟେତି ସ ତପୋଃତପ୍ୟତ ସ ସ୍ୱର୍ପାନସ୍ୱଜତ
ସୋଽକାମୟତ ପ୍ରଜାଃ ସ୍ୱଜ୍ଜେୟେତି ସ ଦ୍ୱିତୀୟମତପ୍ୟତ ସ ବୟାଂସ୍ୟସ୍ୱଜତ
ସୋଽକାମୟତ ପ୍ରଜାଃ ସ୍ୱଜ୍ଜେୟେତି ସ ତୃତୀୟମତପ୍ୟତ ସ ଏତଂ ଦୀକ୍ଷିତବାଦମପଶ୍ୟତ
ତମବଦତ୍ ତତୋ ବୈ ସ ପ୍ରଜା ଅସ୍ୱଜତ ଯଜ୍ଞପତ୍ରସ୍ତୁ ଦୀକ୍ଷିତବାଦଂ ବଦତି ପ୍ରଜା ଏବ
ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ (୧) ସ୍ୱଜତେ ଯଦ୍ୱୈ ଦୀକ୍ଷିତୋଽମେଧ୍ୟଂ ପଶ୍ୟତ୍ୟପାସ୍ନାଦ୍ୱିକ୍ଷା କ୍ରାମତି
ନୀଳମସ୍ୟ ହରୋ ବ୍ୟତ୍ୟବଞ୍ଚଂ ମନୋ ଦୁରିଦ୍ରଂ ଚକ୍ଷୁଃ ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ଜ୍ୟୋତିଷାଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ
ଦୀକ୍ଷେ ମା ମା ହାସୀରିତ୍ୟାହ ନାସ୍ନାଦ୍ୱିକ୍ଷାଽପି କ୍ରାମତି ନାସ୍ୟ ନୀଳଂ ନ ହରୋ ବ୍ୟତି
ଯଦ୍ୱୈ ଦୀକ୍ଷିତମଭିବର୍ଷତି ଦ୍ୱିବ୍ୟା ଆପୋଽଶୀତ୍ତା ଓଜୋ ବଳଂ ଦୀକ୍ଷାଂ (୨) ତପୋଽସ୍ୟ
ନିର୍ଘନ୍ତ୍ୟନ୍ତତୀର୍ବଳଂ ଧୃତ୍ୱୋଜୋ ଧତ୍ୱ ବଳଂ ଧତ୍ୱ ମା ମୋ ଦୀକ୍ଷାଂ ମା ତପୋ
ନିର୍ବଧୁଷ୍ଟେତ୍ୟାହୈତଦେବ ସର୍ବମାତ୍ମନ୍ତେ ନାସ୍ୟୋଜୋ ବଳଂ ନ ଦୀକ୍ଷାଂ ନ ତପୋ
ନିର୍ଘନ୍ତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବୈ ଦୀକ୍ଷିତସ୍ୟା ଦେବତା ସୋଽସ୍ନାଦେତହିଁ ତିର ଇବ ଯହିଁ ଯାତି ତମାଶ୍ୱରଂ
ରକ୍ଷାଂସି ହତୋ (୩) ଭଦ୍ରାଦଭି ଶ୍ରେୟଃ ପ୍ରେହି ବୃହସ୍ପତିଃ ପୁର ଏତା ତେ ଅସ୍ଥିତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମ
ବୈ ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିସ୍ତମେବାହ୍ୱାରତେ ସ ଏନଂ ସଂ ପାରୟତ୍ୟଦମଗନ୍ତୁ
ଦେବୟଜ୍ଞନଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ଇତ୍ୟାହ ଦେବୟଜ୍ଞନଂ ହ୍ୟେଷ ପୃଥୁବ୍ୟା ଆଗଚ୍ଛତି ଯୋ ଯଜତେ

ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଯଦଞ୍ଜୁଷନ୍ତ ପୂର୍ବ ଇତ୍ୟାହ ବିଶ୍ୱେ ହେୟତଦ୍ୱେବା ଜୋଷୟନ୍ତେ ଯଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣା
 ରିକ୍-ସାମାଜ୍ୟାଂ ଯଜୁଷା ସ୍ୱତରନ୍ତ ଇତ୍ୟାହର୍ଷ୍ମାମାଜ୍ୟାଂ ହେୟଷ ଯଜୁଷା ସ୍ୱତରନ୍ତି ଯୋ
 ଯଜନ୍ତେ ରାୟସୋଷେଶ ସମିଷା ମଦେମେତ୍ୟାହଃଃଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ (୪) ॥
 (ଯଜମାନୋ ଦୀକ୍ଷାଃ ହତୋବ୍ରାହ୍ମଣାଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୧। ୧ ॥

(ସୋମୋପସ୍ଥାନମନ୍ତ୍ରାଃ; ଅଧ୍ୟୟନକର୍ତବ୍ୟବିଧୟଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏଷ ଡେ ଗାୟତ୍ରୋ ଭାଗ ଇତି ମେ ସୋମାୟ ବ୍ରୁତାଦେଷ ଡେ ଡେଷ୍ଟୁଭୋ ଜାଗତୋ
 ଭାଗ ଇତି ମେ ସୋମାୟ ବ୍ରୁତାହ୍ମୟୋମାନାଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ଗଚ୍ଛେତି ମେ ସୋମାୟ
 ବ୍ରୁତାଦେୟା ବୈ ସୋମଂ ରାଜାନଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ଲୋକଂ ଗମୟିତ୍ୱା କ୍ରୀଣାତି ଗଚ୍ଛତି ସ୍ୱାନାଂ
 ସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ଛନ୍ଦାଂଂସି ଖଲୁ ବୈ ସୋମସ୍ୟ ରାଜ୍ଞଃ ସାମ୍ରାଜ୍ୟୋ ଲୋକଃ ପୁରସ୍ତାତ୍
 ସୋମସ୍ୟ କୁରାଦେବମତି ମନ୍ତ୍ରୟେତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମେବୈ (୧) ନଂ ଲୋକଂ ଗମୟିତ୍ୱା କ୍ରୀଣାତି
 ଗଚ୍ଛତି ସ୍ୱାନାଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ଯୋ ବୈ ତାନୁନସ୍ତ୍ର ସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି
 ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ନ ପ୍ରାଶ୍ନନ୍ତି ନ ଜୁହୁତ୍ୟଥ କ୍ୱ ତାନୁନସ୍ତ୍ରଂ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତୀତି ପ୍ରଜାପତୌ
 ମନସୀତି ବ୍ରୁୟାନ୍ତିରବ ଜିହ୍ୱେତ୍ ପ୍ରଜାପତୌ ତ୍ୱା ମନସି ବ୍ରୁହୋମୀତ୍ୟେଷା ବୈ ତାନୁନସ୍ତ୍ର ସ୍ୟ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ଯୋ (୨) ବା ଅଧ୍ୟର୍ଯୋଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ବେଦ
 ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ଯତୋ ମନ୍ୟେତାନତିକ୍ରମ୍ୟ ହୋଷ୍ୟାମୀତି ତତ୍ତିଷ୍ଠନ୍ନା ଶ୍ରୀବୟେଦେଷା ବା
 ଅଧ୍ୟର୍ଯୋଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ଯଦତିକ୍ରମ୍ୟ ଜୁହୁୟାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟା
 ଇୟାତ୍ ତସ୍ମାହମାନନ୍ତ୍ରୁ ତିଷ୍ଠତା ହୋତବ୍ୟଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯୋ ବା ଅଧ୍ୟର୍ଯୋଃ ସ୍ୱଂ ବେଦ
 ସ୍ୱବାନେବ ଭବତି ସୁଗ୍ଧା ଅସ୍ୟ ସ୍ୱଂ ବାୟବ୍ୟମସ୍ୟ (୩) ସ୍ୱଂ ଚମସୋଂସ୍ୟ ସ୍ୱଂ ଯଦ୍ବାୟବ୍ୟଂ
 ବା ଚମସଂ ବାନିନ୍ଦାଂରଭ୍ୟାଂଂଶ୍ରୀବୟେତ୍ ସ୍ୱାଦିୟାତ୍ ତସ୍ମାଦନ୍ଦାରଭ୍ୟାଂଂଶ୍ରୀବ୍ୟଂ ସ୍ୱାଦେବ

ନୈତି ଯୋ ବୈ ସୋମମପ୍ରତିଷ୍ଠାପ୍ୟ ସ୍ତୋତ୍ରମୁପାକ୍ରୋତ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠିତଃ ସୋମୋ
 ଭବତ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠିତଃ ସ୍ତୋମୋଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତାନ୍ୟକ୍-ଥାନ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠିତେ।
 ଯଜ୍ଞମାନୋଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତୋଽଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁର୍ବାୟାୟଂ ବୈ ସୋମଂସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଚମସୋଽସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ସୋମଃ ସ୍ତୋମଂସ୍ୟ ସ୍ତୋମଂ ଭୁକ୍-ଥାନଂ ଗ୍ରହଂ ବା ଗୃହୀତ୍ବା ଚମସଂ ବୋନୀୟ
 ସ୍ତୋତ୍ରମୁପାକ୍ରୁର୍ଯାତ୍-ପ୍ରତ୍ୟେବ ସୋମଂ ଶ୍ଳାପୟତି ପ୍ରତି ସ୍ତୋମଂ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍-ଥାନି ପ୍ରତି
 ଯଜ୍ଞମାନୁଷ୍ଠିଷ୍ଠତି ପ୍ରତ୍ୟଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁଃ (୪)॥

(ଏବ ତିଷ୍ଠତି ଯୋ ବାୟାୟମସ୍ୟ ଗ୍ରହଂବୈକ୍ରାନ୍ତ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୧। ୨ ॥

(ସୋମକ୍ରୟଣୀପଦାଦ୍ଭବମ୍; ପଶୁଶ୍ରବଣାର୍ଥସ୍ୟାଗ୍ନୋଃ ପ୍ରଣୟନମ୍; ପଶୋରବଦାନନାଶେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ;
 ପଶୁପହର୍ତ୍ତନାଶାର୍ଥ ହୋମଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟଞ୍ଞଂ ବା ଏତତ୍-ସଂ ଭରନ୍ତି ଯତ୍-ସୋମକ୍ରୟଣ୍ୟେ ପଦଂ ଯଜ୍ଞମୁଖଃ ହବିର୍ଧାନେ ଯହିଁ
 ହବିର୍ଧାନେ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତୟେନ୍ନୁସ୍ତହିଁ ତେନାୟମୁପାଜ୍ୟାଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖ ଏବ ଯଜ୍ଞମନୁ ସଂ
 ତନୋତି ପ୍ରାଞ୍ଚମଗ୍ନିଂ ପ୍ର ହରନ୍ତ୍ୟତ୍-ପତ୍ନୀମା ନୟନ୍ତ୍ୟନ୍ୟନାଂଽସି ପ୍ର ବର୍ତ୍ତୟନ୍ତ୍ୟଥ ବା
 ଅସ୍ୟୈଷ ଧୂଷ୍ଣିୟୋ ହୀୟତେ ସୋଽନ୍ତୁ ଧାୟତି ସ ଈଶ୍ବରୋ ରୁଦ୍ରୋ ଭୂତ୍ବା (୧) ପୂଜାଂ
 ପଶୁନ୍ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ଶମୟିତୋର୍ଯହିଁ ପଶୁମାପ୍ରୀତମୁଦଞ୍ଞଂ ନୟନ୍ତି ତହିଁ ତସ୍ୟ ପଶୁଶ୍ରବଣଂ
 ହରେତ୍ ତେନୈବୈନଂ ଭାଗିନଂ କରୋତି ଯଜ୍ଞମାନୋ ବା ଆହବନୀୟୋ ଯଜ୍ଞମାନଂ ବା
 ଏତଦ୍ଧି କର୍ଷନ୍ତେ ଯଦାହବନୀୟାତ୍ ପଶୁଶ୍ରବଣଂ ହରନ୍ତି ସ ବୈବ ସ୍ୟାନିର୍ମଳ୍ୟଂ ବା
 କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ସାମୁଦ୍ଭାୟ ଯଦି ପଶୋରବଦାନଂ ନଶ୍ୟେଦାଜ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଜ୍ୟାୟମବଂ
 ଦ୍ୟୈସୈବ ତତଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତୟେ ପଶୁଂ ବିମଥ୍ନୀରନ୍ ଯସ୍ତାନ୍ କାମୟେତାଽଽର୍ତ୍ତମାଚ୍ଛେନ୍ନୁରିତି
 କୁବିଦ୍ଘୋତି ନମୋ ବୃକ୍ତିବତ୍ୟର୍ଚାଽଽସ୍ମାପ୍ତେ ଜୁଷ୍ଟୟାନ୍ନମୋ ବୃକ୍ତିମେବୈଷାଂ

ବୃହତ୍ ତାଜଗାର୍ତ୍ତମାଞ୍ଚୁତି (୨) ॥ (ଭୂତା ତତଃ ସତ୍-ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୧। ୩॥

(ପଶୁପାକରଣମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତେର୍ଜାୟମାନାଃ ପ୍ରଜା ଜାତାଶ୍ଚ ଯା ଇମାଃ ।

ତସ୍ମୈ ପ୍ରତି ପ୍ର ବେଦୟ ଚିକିତ୍ସାଂ ଅନୁ ମନ୍ୟତାମ୍ ॥

ଇମଂ ପଶୁଂ ପଶୁପତେ ତେ ଅଧ୍ୟ ବଧ୍ନାମ୍ୟଗ୍ନେ ସୁକୃତସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ।

ଅନୁ ମନ୍ୟସ୍ୱ ସୁୟଜା ଯଜାମ୍ ଭୁଷ୍ଠଂ ଦେବାନାମିଦମସ୍ତୁ ହବ୍ୟମ୍ ॥

ପ୍ରଜାନନ୍ତଃ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣନ୍ତି ପୂର୍ବେ ପ୍ରାଣମଙ୍ଗେଭ୍ୟଃ ପର୍ଯ୍ୟାଚରନ୍ତମ୍ ।

ସୁବର୍ଗଂ ଯାହି ପଥର୍ଭିର୍ଦେବୟାନ୍ତେରୋଷଧୀଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠା ଶରୀରେଃ ॥

ୟେଷାମୀଶେ (୧) ପଶୁପତିଃ ପଶୁନାଂ ଚତୁଷ୍ପଦାମୁତ ଚ ହିପଦାମ୍ ।

ନିଷ୍ତ୍ରୀତୋଽୟଂ ଯଜ୍ଞିୟଂ ଭାଗମେତୁ ରାୟସ୍ତୋଷା ଯଜମାନସ୍ୟ ସନ୍ତୁ ॥

ୟେ ବଧମାନମନୁ ବଧମାନା ଅଭୈଷ୍ଠନ୍ତ ମନସ୍ୱା ଚକ୍ଷୁଷା ଚ ।

ଅଗ୍ନିସ୍ତାଂ ଅଗ୍ନେ ପ୍ର ମୁମୋକ୍ତୁ ଦେବଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜୟା ସଂବିଦାନଃ ॥

ୟ ଆରଣ୍ୟାଃ ପଶବୋ ବିଶ୍ୱରୂପା ବିରୂପାଃ ସନ୍ତୋ ବହୁଧୈକ୍ୱରୂପାଃ ।

ବାୟୁସ୍ତାଂ ଅଗ୍ନେ ପ୍ର ମୁମୋକ୍ତୁ ଦେବଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜୟା ସଂବିଦାନଃ ॥

ପ୍ରମୁଞ୍ଚମାନା (୨) ଭୁବନସ୍ୟ ରେତୋ ଗାତୁଂ ଧତୁ ଯଜମାନାୟ ଦେବାଃ ।

ଭୂପାକୃତଂ ଶଶମାନଂ ଯଦସ୍ମାଜ୍ଜୀବଂ ଦେବାନାମପ୍ୟେତୁ ପାଥଃ ॥

ନାନା ପ୍ରାଣୋ ଯଜମାନସ୍ୟ ପଶୁନା ଯଜ୍ଞୋ ଦେବେଭିଃ ସହ ଦେବୟାନଃ ।

ଜୀବଂ ଦେବାନାମପ୍ୟେତୁ ପାଥଃ ସୂତ୍ୟାଃ ସନ୍ତୁ ଯଜମାନସ୍ୟ କାମାଃ ॥

ୟତ୍-ପଶୁମାୟୁମକୃତୋରୋ ବା ପଦ୍-ଭିରାହତେ ।

ଅଗ୍ନିର୍ନା ତସ୍ମାଦେନସୋ ବିଶ୍ୱାନ୍ନୁଞ୍ଚିତଃ ହସଃ ॥

ଶମିତାର ଉପେତନ ଯଜ୍ଞଂ (୩) ଦେବେଭିରିନ୍ଦ୍ରିତମ୍ ।

ପାଶାତ୍ ପଶୁଂ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚତ ବନ୍ଧାଦ୍ୟଜ୍ଞପତିଂ ପରି ॥

ଅଦିତିଃ ପାଶଂ ପ୍ର ମୁମୋଚ୍ଛେତଂ ନମଃ ପଶୁଭ୍ୟଃ ପଶୁପତୟେ କରୋମି ।

ଅରାତୀୟତ୍ରମଧରଂ କୃଣୋମି ଯଂ ହିଷ୍ମସ୍ତସ୍ମିନ୍-ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚାମି ପାଶମ୍ ॥

ଭାମୁ ତେ ଦଧିରେ ହବ୍ୟବାହଃ ଶୁତଂ କୃତାରମୁତ ଯଜ୍ଞିୟଂ ତ ।

ଅଗ୍ନେ ସଦକ୍ଷଃ ସତନ୍ତୁର୍ହି ଭୂଦାଧି ହବ୍ୟା ଜାତବେଦୋ ବୁଞ୍ଚସ୍ ॥

ଜାତବେଦୋ ବପୟା ଗଞ୍ଜ ଦେବାହଃ ହି ହୋତା ପ୍ରଥମୋ ବଭୂଧି ।

ଦୁତେନ ଓଂ ତନ୍ନୁବୋ ବଧିୟସ୍ ସ୍ୱାହାକୃତଃ ହବିରଦକ୍ତୁ ଦେବାଃ ॥

ସ୍ୱାହା ଦେବେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା (୪) ॥

(ଇଶେ ପ୍ରମୁଞ୍ଚମାନା ଯଜ୍ଞଂ ଓଂ ଷୋଡ଼ଶ ତ) ॥ ୩। ୧। ୪ ॥

(ପଶୁପାକରଣବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ବୈ ପଶବସ୍ତେଷାଃ ରୁଦ୍ରୋଧିପତିର୍ଯଦେତାଭ୍ୟାମୁପାକରୋତି ତାଭ୍ୟାମେବୈନଂ

ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟାଧିକୃତ ଆତ୍ମନୋନାବ୍ରହ୍ମାୟ ଦ୍ୱାଭ୍ୟାମୁପାକରୋତି ହିପାଦ୍ୟଜମାନଃ

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଉପାକୃତ୍ୟ ପଞ୍ଚ ଜୁହୋତି ପାଞ୍ଚାଃ ପଶବଃ ପଶୁନେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ମୃତ୍ୟବେ ବା

ଏଷ ନାୟତେ ଯତ୍-ପଶୁଞ୍ଚଂ ଯଦନ୍ତାରଭେତ ପ୍ରମାୟୁକୋ ଯଜମାନଃ ସ୍ୟାନ୍ନାନା ପ୍ରାଣୋ

ଯଜମାନସ୍ୟ ପଶୁନେତ୍ୟାହ ବ୍ୟାବୃତ୍ତ୍ୟେ (୧) ଯତ୍-ପଶୁର୍ନାୟୁମକ୍ରତେତି ଜୁହୋତି ଶାନ୍ତିୟ

ଶମିତାର ଉପେତନେତ୍ୟାହ ଯଥାୟୁକ୍ତରେବୈତଦ୍ରପାୟାଂ ବା

ଆହିୟମାଶାୟାମ୍ନେର୍ମେଧୋଧି କ୍ରାମତି ଭାମୁ ତେ ଦଧିରେ ହବ୍ୟବାହମିତି ବପାୟତି

କୁହୋତ୍ୟଗ୍ନେରେବ ମେଧୁମବଂ ରୁକ୍ଷେଽଥୋ ଶୃତଦ୍ଵାୟ ପୁରସ୍ତାତ୍-ସ୍ଵାହାକୃତୟୋ ବା ଅନ୍ୟ
ଦେବା ଉପରିଷ୍ଠାତ୍-ସ୍ଵାହାକୃତୟୋଽନ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଦେବେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହେତ୍ୟଭିତୋ
ବପାଂ କୁହୋତି ତାନେବୋଭୟାନୁ-ପ୍ରୀଣାତି (୨)॥

(ବ୍ୟାକୃତ୍ୟା ଅଭିତୋ ବପାଂ ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୩। ୧। ୫॥

(ଆଗ୍ନୀଧ୍ରାଦିମର୍ଶନାଦିବିଧୟଃ; ଦ୍ରୋଣକଲଶାଦ୍ୟାସାଦନମନ୍ତବିଶେଷାଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)
ୟୋ ବା ଅୟଥାଦେବତଂ ଯୁଜ୍ଞମୁପଚରତ୍ୟା ଦେବତାଭ୍ୟା ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ପାପୀୟାନ୍-ଭବତି
ୟୋ ଯଥାଦେବତଂ ନ ଦେବତାଭ୍ୟ ଆ ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ବସୀୟାନ୍-ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟର୍ତ୍ତାଽଽଗ୍ନୀଧ୍ରାଦି
ମୃଣେଞ୍ଚୈଷ୍ଠବ୍ୟା ହବିର୍ଧାନମାଗ୍ନେୟା ସୁତୋ ବାୟୁବ୍ୟୟା ବାୟୁବ୍ୟାନ୍ୟେହିୟା ସଦୋ
ୟଥାଦେବତମେବ ଯୁଜ୍ଞମୁପ ଚରତି ନ ଦେବତାଭ୍ୟ ଆ ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ବସୀୟାନ୍-ଭବତି
ୟନଞ୍ଚି ତେ ପୃଥୁବାଂ ଜ୍ୟୋତିଷା ସହ ଯୁନଞ୍ଚି ବାୟୁମତ୍ତରିକ୍ଷେଣ (୧) ତେ ସହ ଯୁନଞ୍ଚି
ବାଚଂ ସହ ସୁର୍ଯ୍ୟେଣ ତେ ଯୁନଞ୍ଚି ତିସ୍ରୋ ବିପୃତଃ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ତେ । ଅଗ୍ନିର୍ଦେବତା
ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦଃ ଉପାଂଶୋଃ ପାତ୍ରମସି ସୋମୋ ଦେବତା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦୋଽନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମସ୍ୟ
ପାତ୍ରମସୀନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ଜଗତୀ ଛନ୍ଦଃ ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁବୋଃ ପାତ୍ରମସି
ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତାଽନ୍ତୁଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦୋ ମିତ୍ରାବରୁଣୟୋଃ ପାତ୍ରମସ୍ୟଶ୍ଵିନୋ ଦେବତା
ପଞ୍ଚୁଷ୍ଟୟୋଽଶ୍ଵିନୋଃ ପାତ୍ରମସି ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଦେବତା ବୃହତୀ (୨) ଛନ୍ଦଃ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ପାତ୍ରମସି
ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେବତା ସତୋ ବୃହତୀ ଛନ୍ଦୋ ମଞ୍ଜିନଃ ପାତ୍ରମସି ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଦେବତୋଷ୍ଠିହା
ଛନ୍ଦଃ ଆଗ୍ରୟଣସ୍ୟ ପାତ୍ରମସୀନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା କକୁଷ୍ଠନ୍ଦଃ ଉଦ୍ଘାତଂ ପାତ୍ରମସି ପୃଥୁବା ଦେବତା
ବିରାଟ୍-ଛନ୍ଦୋ ଧ୍ରୁବସ୍ୟ ପାତ୍ରମସି (୩)॥

(ଅନ୍ତରିକ୍ଷେଣ ବୃହତୀ ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରିଂଶଚ) ॥ ୩। ୧। ୬॥

(ସ୍ୱର୍ଗାବତୋର୍ଯଜମାନୟୋଃ ପ୍ରୟୋଗାଃ କେଚିନ୍ନିନ୍ଦାଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଇଷ୍ଟଗ୍ନୋ ବା ଅଧିର୍ଯ୍ୟାମନସ୍ୟେଷ୍ଟର୍ଗଃ ଖଲୁ ବୈ ପୂର୍ବୋଽଷ୍ଟଃ କ୍ଷୀୟତ ଆସନ୍ୟାନ୍ନା
ମନ୍ତ୍ରାପାହି କସ୍ୟାଶ୍ଚିଦଭିଶତ୍ରୟା ଇତି ପୁରା ପ୍ରାତରନ୍ନବାକାଞ୍ଚୁହୁତାଦାମନ ଏବ ତଦଧିର୍ଯ୍ୟା
ପୁରସ୍ତାଞ୍ଚମ ନହ୍ୟତେନାତ୍ୟେ ସଂବେଶାନ୍ ଘୋପବେଶାନ୍ ଘା ଗାୟତ୍ରିୟାସ୍ତିଷ୍ଠଭୋ
ଜଗତ୍ୟା ଅଭିଭୂତ୍ୟେ ସ୍ୱାହା ପ୍ରାଣାପାନୋ ମୃତ୍ୟୋର୍ମା ପାତଂ ପ୍ରାଣାପାନୋ ମା ମା ହାସିଷ୍ଠଂ
ଦେବତାସୁ ବା ଏତେ ପ୍ରାଣାପାନୟୋ (୧) ବ୍ୟାୟଞ୍ଜନ୍ତେ ଯେଷାଃ ସୋମଃ ସମୁଚ୍ଛତେ
ସଂବେଶାନ୍ ଘୋପବେଶାନ୍ ଦେତ୍ୟାହ ଛନ୍ଦାଃସି ବୈ ସଂବେଶ
ଉପବେଶାନ୍ନନ୍ଦୋଭିରେବାସ୍ୟ ଛନ୍ଦାଃସି ବୃକ୍ଷେ ପ୍ରେତବିନ୍ଦ୍ୟାଜ୍ୟାନ୍ତି ଭବନ୍ତ୍ୟଭିଜିତ୍ୟେ
ମୁରୁଦ୍ଭିତଃ ପ୍ରତିପଦୋ ବିଜିତ୍ୟା ଉଭେ ବୃହଦ୍ରଥନ୍ତରେ ଭବତ ଇନ୍ଦଂ ବାବ ରଥନ୍ତରମସୌ
ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବୈନମନ୍ତରେତ୍ୟଦ୍ୟ ବାବ ରଥନ୍ତରଃ ଶ୍ୱୋ ବୃହଦଦ୍ୟାଶ୍ୱାଦେବୈନମନ୍ତରେତି
ଭୂତଂ (୨) ବାବ ରଥନ୍ତରଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବୃହଦ୍-ଭୂତାଶ୍ୱୈବୈନଂ ଭବିଷ୍ୟତଶ୍ଚାନ୍ତରେତି
ପରିମିତଂ ବାବ ରଥନ୍ତରମପରିମିତଂ ବୃହତ୍ ପରିମିତାକ୍ତୈବୈନମପରିମିତାକ୍ତରେତି
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଜମଦଗ୍ନୀବସିଷ୍ଠେନାସ୍ତର୍ପେତାଃ ସ ଏତଜ୍ଜମଦଗ୍ନିବିହବ୍ୟମପଶ୍ୟତେନ ବୈ ସ
ବସିଷ୍ଠସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିନ୍ଦଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମବୃକ୍ଷେ ଯଦ୍ବିହବ୍ୟଃ ଶସ୍ୟତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ତଦ୍ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯଜମାନୋ
ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃକ୍ଷେ ଯସ୍ୟ ଭୂୟାଃସୋ ଯଜ୍ଞକ୍ରତବ ଇତ୍ୟାହୁଃ ସ ଦେବତା ବୃକ୍ଷେ ଇତି
ୟଦ୍ୟଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଃ ସୋମଃ ପୁରସ୍ତାଦ୍-ସ୍ୟାଦୁକ୍-ଥ୍ୟଂ କୁର୍ବୀତ ଯଦ୍ୟୁକ୍-ଥ୍ୟଃ ସ୍ୟାଦତିରାତ୍ରଂ
କୁର୍ବୀତ ଯଜ୍ଞକ୍ରତୁର୍ଭିରେବାସ୍ୟ ଦେବତା ବୃକ୍ଷେ ବସୀୟାନ୍-ଭବତି (୩)॥

(ପ୍ରାଣାପାନୟୋର୍ଭୂତଂ ବୃକ୍ଷୋଽଷ୍ଟାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୧। ୭॥

(ଉପାଂଶୁଗ୍ରହାଭିଷବଃ ବିଧିଃ ମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଡଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ନିଗ୍ରାଭ୍ୟାଃ ଶ୍ଚ ଦେବଶ୍ଚିତ ଆୟୁର୍ମେ ତର୍ପୟତ ପ୍ରାଣଂ ମେ ତର୍ପୟତାପାନଂ ମେ ତର୍ପୟତ
ବ୍ୟାନ୍ ମେ ତର୍ପୟତ ଚକ୍ଷୁର୍ମେ ତର୍ପୟତ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ମେ ତର୍ପୟତ ମନୋ ମେ ତର୍ପୟତ
ବାଚଂ ମେ ତର୍ପୟତାହୀନଂ ମେ ତର୍ପୟତାଙ୍ଗାନି ମେ ତର୍ପୟତ ପ୍ରଜାଂ ମେ ତର୍ପୟତ ପୁଣ୍ଡ୍ର
ମେ ତର୍ପୟତ ଗୃହାନ୍ ମେ ତର୍ପୟତ ଗ୍ରାଣାନ୍ ମେ ତର୍ପୟତ ସର୍ବଗଣଂ ମା ତର୍ପୟତ
ତର୍ପୟତ ମା (୧) ଗ୍ରାଣା ମେ ମା ବି ତୃଷ୍ଣନ୍ନୋଷଧୟୋ ବୈ ସୋମସ୍ୟ ବିଶ୍ୱୋ ବିଶଃ ଖଲୁ
ବୈ ରାଜଃ ପ୍ରଦାତୋରାଶ୍ୱରା ଐନ୍ଦ୍ରଃ ସୋମୋଽବୀବୃଧଂ ବୋ ମନସା ସୁଜାତା ରତପ୍ରଜାତା
ଭଗ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ସ୍ୟାମ ।

ଇନ୍ଦ୍ରେଣ ଦେବୀର୍ବୀରୁଧଃ ସଂବିଦାନା ଅନୁ ମନ୍ୟନ୍ତାଃ ସର୍ବନାୟ ସୋମମିତ୍ୟାହୌଷଧୀଭ୍ୟ
ଏବୈନଃ ସ୍ୱାୟେ ବିଶଃ ସ୍ୱାୟେ ଦେବତାୟେ ନିର୍ଦ୍ଧାତ୍ୟାଭି ସ୍ତୁଶୋତି ଯୋ ବୈ
ସୋମସ୍ୟାଭିଷ୍ଟୁୟମାଶସ୍ୟ (୨) ପ୍ରଥମୋଽଶ୍ୱଃ ସ୍ୱୟତି ସ ଈଶ୍ୱର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ରଜାଂ
ପୁଣ୍ଡ୍ର ଯଜମାନସ୍ୟ ନିହତ୍ତୋଷ୍ଟମଭି ମନ୍ତ୍ରୟେତାଽଽମାଽଞ୍ଚାନ-ସ୍ତସ୍ତ ପ୍ରଜୟା ସ୍ତସ୍ତ
ରାୟସ୍ତୋଷେଶେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମା ନିର୍ବଧାରିତ୍ୟାଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟ
ବୀର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାୟେ ପଶୁନାମନିର୍ଦ୍ଧାତାୟ ଦୁଷ୍ପଶ୍ଚନ୍ଦ ପୃଥୁବାମନୁ ଦ୍ୟାମିନଂ ତ ଯୋନିମନୁ
ୟଶ୍ଚ ପୂର୍ବଃ ।

ତୃତୀୟଂ ଯୋନିମନୁ ସ-ଞ୍ଚରତଂ ଦୁଷ୍ପଂ କୁହୋମ୍ୟନୁ ସପ୍ତ ହୋତ୍ରାଃ (୩) ॥

(ତର୍ପୟତ ମାଽଭିଷ୍ଟୁୟମାଶସ୍ୟ ଯଶ୍ଚ ଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୧। ୮ ॥

(ଗ୍ରହମନ୍ଦୋକାରଣାଦିଧର୍ମାଃ; ଆଦ୍ୟାଂସଂସ୍ରାବମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଡଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯୋ ବୈ ଦେବାନ୍ ଦେବୟଜ୍ଞସେନାପିୟତି ମନୁଷ୍ୟାନ୍ ମନୁଷ୍ୟୟଜ୍ଞସେନ ଦେବୟଜ୍ଞସେନା
 ଦେବେଷୁ ଭବତି ମନୁଷ୍ୟୟଜ୍ଞସୀ ମନୁଷ୍ୟେଷୁ ଯାନ୍ ପ୍ରାଚୀନମାଗ୍ରୟଣାଦ୍ ଗ୍ରହାନ୍ ଗୃହ୍ଣାନ୍ତାତ୍
 ତାନୁପାଂଶୁ ଗୃହ୍ଣାନ୍ତାଦ୍ୟାନୁଧ୍ୟାଂ ସ୍ତାନୁପଞ୍ଚମତୋ ଦେବାନ୍ତେବ ତଦେବୟଜ୍ଞସେନାପିୟତି
 ମନୁଷ୍ୟାନ୍ ମନୁଷ୍ୟୟଜ୍ଞସେନ ଦେବୟଜ୍ଞସେନା ଦେବେଷୁ ଭବତି ମନୁଷ୍ୟୟଜ୍ଞସୀ
 ମନୁଷ୍ୟେଷୁଗ୍ନିଃ ପ୍ରାତଃସବନେ ପାତୁସ୍ଥାନ୍ ବୈଶ୍ୱାନରୋ ମହିନା ବିଶ୍ୱଶ୍ଚୟଃ ।
 ସ ନଃ ପାବକୋ ଦ୍ରବିଣଂ ଦଧାତ୍- (୧) ଯୁଷ୍ମତଃ ସହଭକ୍ତାଃ ସ୍ୟାମ ॥
 ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ମରୁତ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅସ୍ମାନୁସ୍ମିନ୍ନିତୀୟେ ସବନେ ନ ଜହ୍ନୁଃ ।
 ଆୟୁଷ୍ମତଃ ପ୍ରିୟମୈଷାଂ ବଦନ୍ତୋ ବନ୍ଧଂ ଦେବାନାଂ ସୁମତୌ ସ୍ୟାମ ॥
 ଇଦଂ ତୃତୀୟଂ ସବନଂ କବୀନାମୁତେନ ଯେ ଚମସମୈରକ୍ଷତ ।
 ତେ ସୌଧନ୍ୟାଃ ସୁବିରାଜଶାନ୍ତାଃ ସ୍ୱିଷ୍ଟଂ ନୋ ଅଭି ବସୀୟୋ ନୟନ୍ତୁ ॥
 ଆୟତନବତୀର୍ବା ଅନ୍ୟା ଆହୁତୟୋ ହୁୟନ୍ତେନାୟତନା ଅନ୍ୟା ଯା ଆଦ୍ୟାରବତୀସ୍ତା
 ଆୟତନବତୀର୍ଯ୍ୟାଃ (୨) ସୌମ୍ୟାସ୍ତା ଅନାୟତନା ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବମାଦ୍ୟାୟତନା
 ଘାରୟେଦଧିରୋ ଯୁଜ୍ଞୋଽୟମସ୍ତୁ ଦେବା ଓଷଧୀଭ୍ୟଃ ପ୍ରଶବେ ନୋ ଜନାୟ ବିଶ୍ୱେଷ୍ଟେ
 ଭୂତାୟାଧିରୋଽସି ସ ପିତୃସ୍ତ ଘୃତବିଦେବ ସୋମେତି ସୌମ୍ୟା ଏବ
 ତଦାହୁତୀରାୟତନବତୀଃ କରୋତ୍ୟାୟତନବାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦାଥୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବା
 ଏବ ଘୃତେନ ବ୍ୟୁନତି ତେ ବ୍ୟୁତ୍ତେ ଉପଜୀବନୀ ଯେ ଭବତ ଉପଜୀବନୀୟୋ ଭବତି (୩)
 ଯ ଏବଂ ବେଦୈଷ ତେ ରୁଦ୍ର ଭାଗୋ ଯଂ ନିରୟାଚଥାସ୍ତଂ ଜୁଷସ୍ତ ବିଦେଗୌପତ୍ୟଂ
 ରାୟସ୍ତୋଷଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସଂବହରୀଣାଂ ସୁସ୍ତିମ୍ ॥

ମନୁଃ ପୁତ୍ରଭ୍ୟୋ ଦାୟଂ ବ୍ୟଭିଚାର ନାଭ୍ୟାନ୍ନେଦିଷଂ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟଂ ବସନ୍ତଂ ନିରଭିଚାର
ଆଶ୍ରୟଂ ସୋଶ୍ରବୀତ-କଥା ମା ନିରଭାଗିତି ନ ଭା ନିରଭାକ୍ଷମିତ୍ୟବ୍ରବୀଦଜ୍ଞିରସ ଲମେ
ସଦ୍ରମାସତେ ତେ (୪) ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ନ ପ୍ର ଜାନନ୍ତି ତେଭ୍ୟଂ ଲଦଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ବୁଧି ତେ
ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତେ ଯ ଏଷାଂ ପ୍ରଶବ୍ଦାଂ ଶ୍ରେ ଦାସ୍ୟନ୍ତୀତି ତଦେଭ୍ୟୋଶ୍ରବୀତେ
ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତେ ଯ ଏଷାଂ ପ୍ରଶବ୍ ଆସନ୍ତାନିମ୍ନା ଅଦଦୁଷ୍ଟଂ ପଶୁଭିଶ୍ଚରନ୍ତଂ
ଯଜ୍ଞବାଞ୍ଚୋ ରୁଦ୍ର ଆଶ୍ରୟଂ-ସୋଶ୍ରବୀକ୍ରମ ବା ଲମେ ପ୍ରଶବ୍ ଇତ୍ୟଦୁର୍ବେ (୫)
ମହ୍ୟମିମାନିତ୍ୟବ୍ରବୀନ୍ ବୈ ତସ୍ୟ ତ ଈଶତ ଇତ୍ୟବ୍ରବୀଦ୍ୟଦ୍ୟଜ୍ଞବାଞ୍ଚୋ ହୀୟତେ ମମ ବୈ
ତଦିତି ତସ୍ମାଦ୍ୟଜ୍ଞବାସ୍ତୁ ନାଭ୍ୟବେତ୍ୟଂ ସୋଶ୍ରବୀଦ୍ୟଜ୍ଞେ ମା ଭଜାଥ ତେ ପଶୁନାଭି
ମଂସ୍ୟ ଇତି ତସ୍ମା ଏତଂ ମଞ୍ଜିନଃ ସଂ ସ୍ତ୍ରାବମ୍ଭୁହୋତୋ ବୈ ତସ୍ୟ ରୁଦ୍ରଃ
ପଶୁନାଭ୍ୟମନ୍ୟତ ଯତ୍ରେତମେବଂ ବିଦ୍ମାନ୍ ମଞ୍ଜିନଃ ସଂ ସ୍ତ୍ରାବଂ ଭୁହୋତି ନ ତତ୍ ରୁଦ୍ରଃ
ପଶୁନାଭି ମନ୍ୟତେ (୬)॥

(ଦ୍ଵିଧାତ୍ଵାନ୍ତନବତୀର୍ଣ୍ଣା ଉପ ଜୀବନୀୟୋ ଭବତି ତେହୁର୍ବେ ଯତ୍ରେତମେକାଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୧। ୯॥

(ପ୍ରବୃତହୋମାଦିମନ୍ଥାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭୁଷୋ ବାଚୋ ଭୂୟାସଂ ଭୁଷୋ ବାଚସ୍ପତୟେ ଦେବି ବାକ୍ ।
ଯଦ୍ବାଚୋ ମଧୁମଭସ୍ମିନ୍ନା ଧାଃ ସ୍ଵାହା ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ॥
ରୁଚା ସ୍ତୋମଂ ସମର୍ଥୟ ଗାୟତ୍ରେଣ ରଥନ୍ତରମ୍ । ବୃହଦ୍-ଗାୟତ୍ରବର୍ତ୍ତନି ॥
ୟସ୍ତେ ଦୁଷ୍ଟଃ ଶ୍ଵନ୍ତି ଯସ୍ତେ ଅଂଶୁର୍ବାହୁରୁପତୋ ଧୂଷଣୟୋରୁପସ୍ତାତ୍ ।
ଅଧୂର୍ଯ୍ୟୋର୍ବା ପରି ଯସ୍ତେ ପବିତ୍ରାତ୍ ସ୍ଵାହାକୃତମିନ୍ଦ୍ରାୟ ତଂ ଭୁହୋମି ॥

ଯୋ ଦୁଷ୍ଟୋ ଅଂଶୁଃ ପତିତଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ପରିବାପାତ୍ (୧) ପୁରୋଡାଶାତ୍ କରନ୍ତାତ୍ ।

ଧାନାସୋମାନ୍ତୁଷ୍ଟିନଂ ଇନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ରାତ୍ ସ୍ବାହାକୃତମିନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଡଂ ଛୁହୋମି ॥

ୟସ୍ତେ ଦୁଷ୍ଟୋ ମଧୁମାଂ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବାନ୍-ସ୍ବାହାକୃତଃ ପୁନରପ୍ୟତି ଦେବାନ୍ ।

ଦିବଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷାତ୍ ସ୍ବାହାକୃତମିନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଡଂ ଛୁହୋମି ॥

ଅଧିର୍ଯ୍ୟୁର୍ବା ରୁଦ୍ରିଜାଂ ପ୍ରଥମୋ ଯୁଜ୍ୟତେ ତେନ ସ୍ତୋମୋ ଯୋଜୁର୍ବ୍ୟ ଇତ୍ୟାହୁର୍ବାଗଗ୍ରେଗା

ଅଗ୍ରା ଏତୁଜୁଗା ଦେବେଭ୍ୟା ଯଶୋ ମୟି ଦଧାତୀ ପ୍ରାଣାନ୍-ପଶୁଷୁ ପ୍ରଜାଂ ମୟି (୨) ଚ

ୟଜମାନେ ଚେତ୍ୟାହ ବାଚମେବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖେ ଯୁନକ୍ତି ବାସୁ ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ କ୍ରିୟତେ

ୟଦ୍-ଗ୍ରହାନ୍-ଗୃହୀତ୍ବା ବହିଷ୍ଠବମାନଂ ସପକ୍ତି ପରାଞ୍ଚୋ ହି ଯକ୍ତି ପରାତୀରିଃ ସୁବତେ

ବୈଷ୍ଣବ୍ୟର୍ଚା ପୁନରେତ୍ୟୋପ ଡିଷ୍ଠତେ ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜ୍ଞମେବାକର୍ବିଷ୍ଣୋ ଡଂ ନୋ

ଅକ୍ତିମଃ ଶମଂ ଯଜ୍ଞ ସହଜ୍ୟ ।

ପ୍ର ତେ ଧାରା ମଧୁଶୁଚ ଉସଂ ଦୁହତେ ଅକ୍ଷିତମିତ୍ୟାହ ଯଦେବାସ୍ୟ ଶୟାନସ୍ୟୋପ

ଶୁଷ୍ୟତି ତଦେବାସ୍ୟେତେନାଃପ୍ୟାୟୟତି (୩)॥

(ପରିବାପାତ୍-ପ୍ରଜାଂ ମୟି ଦୁହତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୧। ୧୦॥

(ଚିତ୍ରାଦିୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିନା ରୁନ୍ଧିମଶ୍ନବତ୍ ପୋଷମେବ ଦିବେ ଦିବେ । ଯଶସଂ ବୀରବଞ୍ଚମମ୍ ॥

ଗୋମାଂ ଅଗ୍ନେଽବିମାଂ ଅଶ୍ୱୀ ଯୁଜ୍ଞୋ ନୁବହଂଶା ସଦମିଦପ୍ରମୁଷ୍ୟଃ ।

ଇତାବାଂ ଏଷୋ ଅସୁର ପ୍ରଜାବାନ୍-ୟୋ ରୁନ୍ଧିଃ ପୃଥୁବୁଧଃ ସଭାବାନ୍ ॥

ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ତ ସଂ ତେ ॥

ଇହ ଦକ୍ଷାରମଗ୍ନିନ୍ ବିଶ୍ୱରୂପମୁପ ହ ଯେ । ଅସ୍ମାକମସ୍ତୁ କେବଳଃ ॥

ତନ୍ମୁଖରାପ୍ରମାଣ ପୋଷୟିତୁ ଦେବ ଉଷ୍ଣି ରିରାଣଃ ସ୍ୟସ୍ମ ।
 ଯତୋ ବୀରଃ (୧) କର୍ମଣ୍ୟଃ ସୁଦକ୍ଷୋ ଯୁକ୍ତଗ୍ରାବଃ ଜାୟତେ ଦେବକାମଃ ॥
 ଶିବସ୍ତ୍ବରିହାଃ ଗହି ବିଭୁଃ ପୋଷ ଉତ ମନା । ଯୁଜେ ଯୁଜେ ନ ଉଦବ ॥
 ପିଶଙ୍ଗରୂପଃ ସୁଭରୋ ବୟୋଧାଃ ଶୁଷ୍କଃ ବୀରୋ ଜାୟତେ ଦେବକାମଃ ।
 ପ୍ରଜାଂ ଉଷ୍ମା ବି ସ୍ୟତୁ ନାଭିମସ୍ମେ ଅଥା ଦେବାନାମପ୍ୟତୁ ପାଥଃ ॥
 ପ୍ର ଶୋ ଦେବ୍ୟା ନୋ ଦିବଃ ॥
 ପୀପିବାଃ ସ୍ତଃ ସରସତଃ ସ୍ତନଂ ଯୋ ବିଶ୍ବଦର୍ଶତଃ । ଧୂମ୍ରୀମହି ପ୍ରଜାମିଷମ୍ ॥ (୨)
 ଯେ ତେ ସରସ ଉର୍ମୟୋ ମଧୁମତ୍ତୋ ଘୃତଶୁକ୍ତଃ । ତେଷାଂ ତେ ସୁମନୀମହେ ॥
 ଯସ୍ୟ ବ୍ରତଂ ପଶବୋ ଯନ୍ତି ସର୍ବେ ଯସ୍ୟ ବ୍ରତମୁପତିଷ୍ଠନ୍ତି ଆପଃ ।
 ଯସ୍ୟ ବ୍ରତେ ପୁଷ୍ଟିପତିର୍ନିବିଷ୍ଣୁଃ ସରସକ୍ରମବସେ ହୁବେନ ॥
 ଦିବ୍ୟଂ ସୁପର୍ଣଂ ବୟସଂ ବୃହତ୍ମପାଂ ଗର୍ଭଂ ବୃଷଭମୋଷଧୀନାମ୍ ।
 ଅଭୀପ୍ରତୋ ବୃଷ୍ୟା ତର୍ପୟନ୍ତଃ ତଃ ସରସକ୍ରମବସେ ହୁବେନ ॥
 ସିନୀବାଲି ପୃଥୁଷ୍ଠକ୍ରେ ଯା ଦେବାନାମସି ସ୍ବସା ।
 ଜୁଷସ୍ବ ହବ୍ୟ (୩) ମାହୁତଂ ପ୍ରଜାଂ ଦେବି ଦିଦିତ୍-ତି ନଃ ॥
 ଯା ସୁପାଣିଃ ସ୍ବଜ୍ବରିଃ ସୁଷୁମା ବହୁସୁବରୀ ।
 ତସ୍ୟେ ବିଶ୍ବଜିହ୍ବେ ହବିଃ ସିନୀବାଲ୍ୟେ ଜୁହୋତନ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ବିଶ୍ବତସ୍ବରୀନ୍ଦ୍ରଂ ନରଃ ॥
 ଅସିତବର୍ଣା ହରୟଃ ସୁପର୍ଣା ମିହୋ ବସାନା ଦିବମୁତ୍ ପତନ୍ତି ।
 ତ ଆବବୃତ୍ତନ୍-ସଦନାମି କୃତ୍ବାଃ ଦିତ୍-ପୃଥୁବୀ ଘୃତେର୍ବୁଧ୍ୟତେ ॥

ହିରଣ୍ୟକେଶୋ ରଜସୋ ବିସ୍ମାରେହଧିର୍ଯ୍ୟୁର୍ନିର୍ବାତ ଇବ ପ୍ରଜାମାନ ।
 ଶୁଚିଭ୍ରାଜା ଭସସୋ (୪) ନବେଦା ଯଶସ୍ବତୀରପସ୍ତସ୍ବୋ ନ ସ୍ବତ୍ୟାଃ ॥
 ଆ ତେ ସୁପ୍ରଣା ଅମିନନ୍ତ ଏବୈଃ କୁଷ୍ଠୋ ନୋନାବ ବୃଷଭୋ ଯଦୀଦମ୍ ।
 ଶିବାଭିର୍ନ ସ୍ନୟମାନାଭିରାଂଗାତ୍ ପତନ୍ତି ମିହଃ ସ୍ତନୟନ୍ତ୍ୟଭ୍ରା ॥
 ବାଶ୍ରେବ ବିଦ୍ୟୁର୍ନିମାତି ବସ୍ତ୍ରଂ ନ ମାତା ସିଷନ୍ତି । ଯଦେଷାଂ ବୃଷ୍ଟିରସର୍ଜି ॥
 ପର୍ବତଶ୍ଚିହ୍ନସ୍ତୈ ବୃକ୍ଷୋ ବିଭାୟା ଦିବଶ୍ଚିସ୍ତାନୁ ରେଜତ ସ୍ବନେ ବଃ ।
 ଯତ୍-କ୍ରୀଡ଼ଥ ମରୁତ (୫) ରଷ୍ମିମନ୍ତ ଆପ ଇବ ସ୍ବପ୍ନୟନ୍ତୋ ଧବସ୍ୟେ ॥
 ଅଭି କ୍ରନ୍ଦ ସ୍ତନୟ ଗର୍ଭମା ଧା ଉଦନ୍ନତା ପରି ଦୀୟା ରଥେନ ।
 ଦୃତିଃ ସୁ କର୍ଷି ବିଷିତଂ ନ୍ୟସ୍ତଃ ସମା ଭବନ୍ନୁସ୍ବତା ନିପାଦାଃ ॥
 ଉଂ ତ୍ୟା ତିଦରୁତାଂଗ୍ନେ ପଶୁର୍ନ ଯବସେ ।
 ଧାମା ହ ଯତ୍ତେ ଅଜର ବନା ବୃକ୍ଷନ୍ତି ଶିଳ୍ପସଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଭୂରୀଶି ତବ ଜାତବେଦୋ ଦେବ ସ୍ବଧାବୋଽମୃତସ୍ୟ ଧାମ ।
 ଯାଶ୍ଚ (୬) ମାୟା ମାୟିନାଂ ବିଶ୍ବମିନ୍ଦ୍ର ଉ ପୂର୍ବାଃ ସଂଦଧୁଃ ପୃଷ୍ଠବନ୍ଧୋ ॥
 ଦିବୋ ନୋ ବୃଷ୍ଟିଂ ମରୁତୋ ରରାଧୁଂ ପ୍ର ପିନ୍ଦତ ବୃଷ୍ଟୋ ଅଶ୍ବସ୍ୟ ଧାରାଃ ।
 ଅର୍ବାତେତେନ ସ୍ତନୟିତୁନେହ୍ୟପୋ ନିଷିଞ୍ଚନସ୍ତୁରଃ ପିତା ନଃ ॥
 ପିନ୍ଦନ୍ତ୍ୟପୋ ମରୁତଃ ସୁଦାନବଃ ପଲୋ ଘୃତବହିଦଥେଷ୍ଟାଭୁବଃ ।
 ଅତ୍ୟଂ ନ ମିହେ ବି ନୟନ୍ତି ବାଜିନମୁସଂ ଦୁହନ୍ତି ସ୍ତନୟନ୍ତମକ୍ଷିତମ୍ ॥
 ଉଦପୁତୋ ମରୁତସ୍ତାଂ ଇୟତ୍ ବୃଷ୍ଟିଂ (୭) ଯେ ବିଶ୍ବେ ମରୁତୋ ଜୁନନ୍ତି ।
 କ୍ରୋଶାନ୍ତି ଗର୍ବା କନ୍ୟେବ ତୁନା ପେରୁଂ ତୁଞ୍ଜାନା ପତ୍ୟେବ ଜାୟା ॥

ଦ୍ରୁତେନ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ ମଧୁନା ସମୁକ୍ଷତ ପକ୍ଷ୍ମତଃ କୃଷ୍ଣତାଃପ ଓଷଧୀଃ ।

ଉର୍ଜଂ ଚ ତତ୍ର ସୁମତିଂ ଚ ପିବ୍ୟ ଯତ୍ରା ନରୋ ମରୁତଃ ସିଞ୍ଚ୍ୟା ମଧୁ ॥

ଉଦୁ ତ୍ୟଂ ଚିତ୍ରମ୍ ॥

ଔର୍ବଭୁଗୁବଞ୍ଛୁଚିମପ୍ପବାନୁବଦା ହୁବେ । ଅଗ୍ନିଃ ସମୁଦ୍ରବାସସମ୍ ॥

ଆ ସ୍ରବଃ ସବିତୁର୍ଯଥା ଭଗସ୍ୟେବ ଭୂଜିଃ ହୁବେ । ଅଗ୍ନିଃ ସମୁଦ୍ରବାସସମ୍ ॥

ହୁବେ ବାତସ୍ପନଂ କୃବିଂ ପୂର୍ଜନ୍ୟକ୍ରନ୍ୟଃ ସହଃ । ଅଗ୍ନିଃ ସମୁଦ୍ରବାସସମ୍ (୮) ॥

(ବୀର ଇଷଃଂ ହବ୍ୟମୁଷସୋ ମରୁତଶ୍ଚ ବୃଷ୍ଣିଂ ଭଗସ୍ୟ ଦ୍ବାଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୧। ୧୧ ॥

=|| ୦ ||=

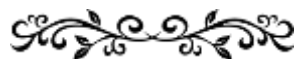
(ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତୈଷ ଚେ ଗାୟତ୍ରୋ ଯଜ୍ଞଂ ବୈ ପ୍ରଜାପତେର୍ଜାୟମାନଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ଯୋ ବା ଅୟଥା
ଦେବତମିଷ୍ଟଗୌ ନିଗ୍ରାଜ୍ୟାଃ ସ୍ଥ ଯୋ ବୈ ଦେବାଞ୍ଜୁଷ୍ଟୋଽଗ୍ନିନା ରୁନ୍ଧିମେକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ ପ୍ରଜାପତେର୍ଜାୟମାନା ବ୍ୟାୟଜ୍ଞତ୍ବେ ମହ୍ୟମିମାନ୍ମାୟା ମାୟିନାଂ ଦ୍ବିତଦ୍ଭାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୨ ॥)

(ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତାଗ୍ନିଃ ସମୁଦ୍ରବାସସମ୍ ॥)

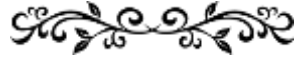
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରସାଂକଃ ॥

| ପବମାନଗ୍ରହାଦୀନାଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ |

(ପବମାନଗ୍ରହତ୍ରୟମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯୋ ବୈ ପବମାନାନାମହାରୋହାନ୍ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଯଜ୍ଞତେନୁ ପବମାନାନା ରୋହତି ନ
ପବମାନେଭ୍ୟାଏବ ଛିଦ୍ୟତେ ଶ୍ୟାମନୋଽସି ଗାୟତ୍ର ଛନ୍ଦା ଅନୁ ଭାଏରଭେ ସୁଷ୍ଠି ମା ସଂ
ପାରୟ ସୁପ୍ରଶୋଽସି ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ-ଛନ୍ଦା ଅନୁ ଭାଏରଭେ ସୁଷ୍ଠି ମା ସଂ ପାରୟ ସଦାଽସି
ଜଗତୀ ଛନ୍ଦା ଅନୁ ଭାଏରଭେ ସୁଷ୍ଠି ମା ସଂ ପାରୟେତ୍ୟାହୈତେ (୧) ବୈ
ପବମାନାନାମହାରୋହାସ୍ତାନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଯଜ୍ଞତେନୁ ପବମାନାନା ରୋହତି ନ
ପବମାନେଭ୍ୟାଏବ ଛିଦ୍ୟତେ ଯୋ ବୈ ପବମାନସ୍ୟ ସନ୍ତତିଂ ବେଦ ସର୍ବମାୟୁରେତି ନ
ପୁରାଂଽୟୁଷଃ ପ୍ର ମୀୟତେ ପଶୁମାନ୍ ଭବତି ବିନ୍ଦତେ ପ୍ରଜାଂ ପବମାନସ୍ୟ ଗ୍ରହା
ଗୃହ୍ୟନ୍ତେଽଥ ବା ଅସୈ୍ୟତେଽଗୃହୀତା ଦ୍ରୋଣକଲ୍ମଶ ଆଧବନୀୟଃ ପୁତ୍ରଭୃତ୍ତାନ୍
ଯଦଗୃହୀତ୍ଵୋପାକ୍ରୁର୍ଯାତ୍-ପବମାନଂ ବି (୨) ଛିନ୍ଦ୍ୟାତ୍ ବିଛିଦ୍ୟମାନମଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୋଃ ପ୍ରାଣୋଽନୁ ବି
ଛିଦ୍ୟତୋପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତୟେ ଦେତି ଦ୍ରୋଣକଲ୍ମଶମୂଢି ମୃଶେଦିନ୍ଦ୍ରାୟ
ଦେତ୍ୟାଧବନୀୟଂ ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତା ଦେବେଭ୍ୟ ଇତି ପୁତ୍ରଭୃତଂ ପବମାନମେବ ତସ୍ୟ ତନୋତି
ସର୍ବମାୟୁରେତି ନ ପୁରାଂଽୟୁଷଃ ପ୍ର ମୀୟତେ ପଶୁମାନ୍ ଭବତି ବିନ୍ଦତେ ପ୍ରଜାମ୍ (୩) ॥
(ଏତେ ବି ଦ୍ଵିତୀୟାଂଶଃ) ॥ ୩। ୨। ୧॥

(ସବନନିରୂପଣମ୍; ତନ୍-ମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଠ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ତ୍ରୀଣି ବାବ ସବନାନ୍ୟଥା ତୃତୀୟଃ ସବନମବ ଲୁପ୍ତତ୍ୟନ୍ତଃଶୁ କୁର୍ବନ୍ତି ଉପାଂଶୁଃ
 ହୁତୋପାଂଶୁ ପାତ୍ରୋଂଶୁମବାସ୍ୟ ତଂ ତୃତୀୟ ସବନୋଂପିସୃଜ୍ୟାଭି
 ଶୁଶୁକ୍ତାଦ୍ୟଦାପ୍ୟାୟନ୍ତି ତେନାଂଶୁମଦ୍ୟଦଭିଷ୍ଠାଶୋତି ତେନର୍ଜୀଷି ସର୍ବାଣ୍ୟବ
 ତତ୍-ସବନାନ୍ୟଂଶୁମନ୍ତି ଶୁକ୍ରବନ୍ତି ସମାବନ୍ଧୀୟାଣି କରୋତି ହୌ ସମୁଦ୍ରୋ ବିତତାବଜୁର୍ଯୋ
 ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତେତେ ଜଠରେବ ପାଦାଃ ।

ତନ୍ମୋଃ ପଶ୍ୟନ୍ତେ ଅତି ଲକ୍ଷ୍ୟନ୍ୟମପଶ୍ୟନ୍ତଃ (୧) ସେତୁନାଂତି ଲକ୍ଷ୍ୟନ୍ୟମ୍ ॥

ହେ ଦ୍ରଧସୀ ସତତା ବସ୍ତୁ ଏକଃ କେଶୀ ବିଶ୍ଵା ଭୁବନାନି ବିଦ୍ଵାନ୍ ।

ତିରୋଧାୟୋତ୍ୟସିତଂ ବସାନଃ ଶୁକ୍ରମା ଦତ୍ତେ ଅନୁହାୟ ଜାୟେ ॥

ଦେବା ବୈ ଲଦ୍ୟଜ୍ଞୋଂକୁର୍ବନ୍ତି ତଦସୁରା ଅକୁର୍ବନ୍ତି ତେ ଦେବା ଏତଂ

ମହାୟଜ୍ଞମପଶ୍ୟନ୍ତିମତନ୍ତତାଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ବ୍ରତମକୁର୍ବନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍-ଦ୍ଵିବ୍ରତଃ ସ୍ୟାଦ୍-ଦ୍ଵିହ୍ୟଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ

କୁହନ୍ତି ପୌର୍ଣ୍ଣମାସଂ ଯଜ୍ଞମଗ୍ନୀଷୋମୀୟଂ (୨) ପଶୁମକୁର୍ବନ୍ତି ଦାଶ୍ୟଂ ଯଜ୍ଞମାଗ୍ନେୟଂ

ପଶୁମକୁର୍ବନ୍ତି ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ପ୍ରାତଃ ସବନମକୁର୍ବନ୍ତି ବରୁଣପ୍ରଘାସାହ୍ଵାଧିନଂ ସବନଂ

ସାକମେଧାନ୍ ପିତୃୟଜ୍ଞଂ ତ୍ର୍ୟମ୍ବକାଂ ସ୍ଵତୀୟସବନମକୁର୍ବନ୍ତି ତମେଷାମସୁରା

ୟଜ୍ଞମନ୍ଦବାଜିଗାଂ ସନ୍ତଂ ନାନ୍ଦବାୟୁନ୍ତେନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧ୍ୟୁର୍ବ୍ୟା ବା ଲମେ ଦେବା ଅଭୁବନ୍ତିତି

ତଦଧିରସ୍ୟାଧିରୁଦ୍ଧଂ ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍-ପରାଂସୁରା ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍-ସୋମେନ

ୟଜ୍ଞେ ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଂସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଭବତି (୩)॥

(ଅପଶ୍ୟନ୍ତୋଂଗ୍ନୀଷୋମୀୟମାତ୍ମନା ପରା ତ୍ରୀଣି ତ) ॥ ୩। ୨। ୨ ॥

(ସୋମାବେଶଣମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପରିଭୁରାଂ ପରିଭୁରିନ୍ଦ୍ରଂ ପରିଭୁର୍ବିଶ୍ଵାନଂ ଦେବାନ୍ ପରିଭୁର୍ମାଂ ସ୍ଵହ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସେନ ସ ନଃ
ପବସ୍ତୁ ଶଂ ଗବେ ଶଂ ଜନାୟ ଶମବତେ ଶଂ ରାଜନ୍ନୋଷଧୀଭ୍ୟାଃଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ତେ
ରନ୍ଧିପତେ ସୁବାୟସ୍ୟ ରାୟସ୍ତୋଷସ୍ୟ ଦଦିତାରଃ ସ୍ୟାମ ।

ତସ୍ୟ ମେ ରାସ୍ତୁ ତସ୍ୟ ତେ ଭକ୍ଷୀୟ ତସ୍ୟ ତ ଇନ୍ଦ୍ରମୁନ୍-ମୃଜେ ॥

ପ୍ରାଣାୟ ମେ ବର୍ତ୍ତୋଦା ବର୍ଚ୍ଚସେ ପବସ୍ତାପାନାୟ ବ୍ୟାନାୟ ବାତେ (୧) ଦକ୍ଷକ୍ରତୁଭ୍ୟାଂ
ଚକ୍ଷୁର୍ଭ୍ୟାଂ ମେ ବର୍ତ୍ତୋଦୌ ବର୍ଚ୍ଚସେ ପବେଥାଂ ଶ୍ରୋତ୍ରାୟାଃମନୋଃଶ୍ଚେତ୍ୟ ଆୟୁଷେ
ବୀର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଷ୍ଣୋରିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବିଶ୍ଵେଷାଂ ଦେବାନାଂ ଜଠରମସି ବର୍ତ୍ତୋଦା ମେ ବର୍ଚ୍ଚସେ ପବସ୍ତୁ
କୋଽସି କୋ ନାମ କର୍ଣ୍ଣେ ଭ୍ରା କାୟ ଭ୍ରା ଯଂ ଭ୍ରା ସୋମେନାତୀତୃପଂ ଯଂ ଭ୍ରା
ସୋମେନାମୀମଦଂ ସୁପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜୟା ଭୂୟାସଂ ସୁବାରୋ ବୀରୋ ସୁବର୍ତ୍ତା ବର୍ଚ୍ଚସା
ସୁପୋଷଃ ପୋଷ୍ଟୈର୍ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟା ମେ ରୂପେଭ୍ୟା ବର୍ତ୍ତୋଦା (୨) ବର୍ଚ୍ଚସେ ପବସ୍ତୁ ତସ୍ୟ ମେ
ରାସ୍ତୁ ତସ୍ୟ ତେ ଭକ୍ଷୀୟ ତସ୍ୟ ତ ଇନ୍ଦ୍ରମୁନ୍-ମୃଜେ ॥

ବୁଭୁକ୍ଷୁନବେକ୍ଷେତୈଷ ବୈ ପାତ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞଃ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତମେବ ତର୍ପୟତି ସ ଏନଂ
ତୃପ୍ତୋ ଭୂତ୍ୟାଂଽଭି ପବତେ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମୋଽବେକ୍ଷେତୈଷ ବୈ ପାତ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞଃ
ପ୍ରଜାପତିସ୍ତମେବ ତର୍ପୟତି ସ ଏନଂ ତୃପ୍ତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସେନାଭି ପବତ ଆମୟାବ୍ୟ (୩)
ବେକ୍ଷେତୈଷ ବୈ ପାତ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞଃ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତମେବ ତର୍ପୟତି ସ ଏନଂ ତୃପ୍ତ
ଆୟୁଷାଂଽଭି ପବତେଽଭିଚରନ୍ନବେକ୍ଷେତୈଷ ବୈ ପାତ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞଃ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତମେବ
ତର୍ପୟତି ସ ଏନଂ ତୃପ୍ତଃ ପ୍ରାଣାପାନାଭ୍ୟାଂ ବାତୋ ଦକ୍ଷକ୍ରତୁଭ୍ୟାଂ ଚକ୍ଷୁର୍ଭ୍ୟାଂ
ଶ୍ରୋତ୍ରାଭ୍ୟାମାନୋଃଶ୍ଚେତ୍ୟ ଆୟୁଷୋଽକ୍ତରେତି ତାଜକ୍ ପ୍ର ଧନ୍ଵତି (୪)॥

(ବାଚେ ରୂପେଭ୍ୟାଂ ବର୍ତ୍ତେଦା ଆମୟାବୀ ପଞ୍ଚ ଚତ୍ଵାରିଂଶଚ) ॥ ୩। ୨। ୩॥

(ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟପଞ୍ଚାନମନ୍ତ୍ରାଃ ବିଧିଷ୍ଠ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ଵାଃ ସ୍ଵସ୍ତିର୍ବିଘ୍ନନଃ ସ୍ଵସ୍ତିଃ ପଶୁର୍ବେଦିଃ ପରଶୁର୍ନଃ ସ୍ଵସ୍ତିଃ । ଯଜ୍ଞିନ୍ୟା ଯଜ୍ଞକୃତଃ ସ୍ତ ତେ
ମାଂସିନ୍ ଯଜ୍ଞ ଉପ ସ୍ଵୟଧ୍ଵମୁପ ମା ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ସ୍ଵୟେତାମୁପାଂସ୍ତ୍ରାବଃ କଲଶଃ
ସୋମୋ ଅଗ୍ନିରୁପ ଦେବା ଉପ ଯଜ୍ଞ ଉପ ମା ହୋତ୍ରା ଉପହବେ ସ୍ଵୟନ୍ତାଂ ନମୋଂସ୍ତନ୍ମେ
ମଖ୍ୟେ ମଖ୍ୟା ମା ଯଶୋଂସ୍ତାଦିତ୍ୟାହବନୀୟମୁପ ତିଷ୍ଠତେ ଯଜ୍ଞୋ ବୈ ମଖୋ (୧)
ଯଜ୍ଞଂ ବାବ ସ ତଦହୁତସ୍ତା ଏବ ନମସ୍କୃତ୍ୟ ସଦଃ ପ୍ର ସର୍ପତ୍ୟାମନୋଂନାତୈଃ ନମୋ
ରୁଦ୍ରାୟ ମଖ୍ୟେ ନମସ୍କୃତ୍ୟା ମା ପାହାତ୍ୟାଗ୍ନାଧିଂ ତସ୍ତା ଏବ ନମସ୍କୃତ୍ୟ ସଦଃ ପ୍ର
ସର୍ପତ୍ୟାମନୋଂନାତୈଃ ନମ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ମଖ୍ୟନ୍ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମା ନିବଧୀରିତି
ହୋତ୍ରାୟମାଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟ ବୀର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାନିର୍ଦ୍ଦାତାୟ ଯା ବୈ (୨) ଦେବତାଃ
ସଦସ୍ୟାତିମାର୍ପୟନ୍ତି ଯସ୍ତା ବିଦ୍ଵାନ୍-ପ୍ରସର୍ପତି ନ ସଦସ୍ୟାତିମାର୍ଜ୍ଞତି ନମୋଂସ୍ତନ୍ମେ ମଖ୍ୟନ୍
ଇତ୍ୟାହୈତା ବୈ ଦେବତାଃ ସଦସ୍ୟାତିମାର୍ପୟନ୍ତି ତା ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍-ପ୍ରସର୍ପତି ନ
ସଦସ୍ୟାତିମାର୍ଜ୍ଞତି ଦୃଢେ ଛଃ ଶିଥୁରେ ସମୀତୀ ମାଂସଂହସନ୍ଧାତୁଂ ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ମା ଦେବୋ
ଦିବ୍ୟାଦଂହସନ୍ଧାତୁ ବାୟୁରନ୍ତରିକ୍ଷାଦ୍ (୩) ଗ୍ନିଃ ପୃଥିବ୍ୟା ଯମଃ ପିତୃଭ୍ୟଃ ସରସ୍ଵତୀ
ମନୁଷ୍ୟେଭ୍ୟା ଦେବୀ ହାରୌ ମା ମା ସନ୍ତାପୁଂ ନମଃ ସଦସ୍ଵେ ନମଃ ସଦସ୍ଵତନ୍ମେ
ନମଃ ସଖୀନାଂ ପୁରୋଗାଣାଂ ଚକ୍ଷୁଷେ ନମୋ ଦିବେ ନମଃ ପୃଥିବ୍ୟା ଅହେ
ଦୈଧିଷ୍ଠବ୍ୟୋଦତସ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ୟସ୍ୟ ସଦନେ ସୀଦ୍ ଯୋଂସ୍ତତ୍ ପାକତର ଉଜ୍ଜିବତ ଉଦୁହତଶ୍ଚ
ଗେଷଂ ପାତଂ ମା ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅଦ୍ୟାହ୍ନଃ ସଦୋ ବୈ ପ୍ରସର୍ପତ୍ (୪) ପିତରୋଂସ୍ତୁ ପ୍ର
ସର୍ପତି ତ ଏନମୀଶ୍ଵରା ହିଂସିତୋଃ ସଦଃ ପ୍ରସୃପ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାର୍ଥଂ ପରେଷ୍ଠେତାଂଗନ୍ତ ପିତରଃ

ପିତୃମାନୁହଂ ଯୁଷ୍ମାଭିର୍ଭୁକ୍ତାସଃ ସୁପ୍ରଜସୋ ମୟା ଯୁୟଂ ଭୂୟାଞ୍ଚେତି ତେଭ୍ୟ ଏବ ନମସ୍କୃତ୍ୟ
ସଦଃ ପ୍ର ସର୍ପତ୍ୟାମୁନୋଽନାତୈ୍ୟ (୫)॥

(ମୂଖୋ ବା ଅନ୍ତରିକ୍ଷାତ୍-ପ୍ରସର୍ପତ୍ତଂ ବ୍ରହ୍ମସ୍ତଃଶତ) ॥ ୩। ୨। ୪॥

(ଭକ୍ଷମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭକ୍ଷେହି ମାଃଃ ବିଶ ଦୀର୍ଘାୟୁତ୍ଵାୟ ଶତ୍ରୁତ୍ଵାୟ ରାୟଶ୍ଚୋଷାୟ ବଚସେ ସୁପ୍ରଜାସ୍ତ୍ଵାୟେହି
ବସୋ ପୁରୋବସୋ ପ୍ରିୟୋ ମେ ହୃଦୋଽସ୍ୟଶିନୋସ୍ତ୍ଵା ବାହୁଭ୍ୟାଃ ସନ୍ଦ୍ୟାସଂ ନୃଚକ୍ଷସଂ ତ୍ଵା
ଦେବ ସୋମ ସୁଚକ୍ଷା ଅବ ଖ୍ୟେଷଂ ମନ୍ତ୍ରାଭିଭୂତିଃ କ୍ଳେତୁର୍ଯଜ୍ଞାନାଂ ବାଗ୍-କୁଷାଣା ସୋମସ୍ୟ
ତୃପ୍ୟତୁ ମନ୍ତ୍ରା ସ୍ଵର୍ବାଚ୍ୟଦିତିରନାହତଶୀର୍ଷା ବାଗ୍-କୁଷାଣା ସୋମସ୍ୟ ତୃପ୍ୟତ୍ଵେହି ବିଶ୍ଵଚର୍ଷଣେ
(୧) ଶମ୍ଭୁର୍ଯ୍ୟୋଭୂଃ ସ୍ଵସ୍ତି ମା ହରିବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ର ଚର କ୍ରତ୍ଵେ ଦକ୍ଷାୟ ରାୟଶ୍ଚୋଷାୟ

ସୁବୀରତାୟେ ମା ମା ରାଜନ୍ତି ବୀଭିଷୋ ମା ମେ ହାଦିତ୍ଵିଷା ବଧୀଃ ।

ବୃଷଣେ ଶୁଷ୍ମାୟାଃଽୟୁଷେ ବଚସେ ॥

ବସୁମଦ୍-ଗଣସ୍ୟ ସୋମ ଦେବ ତେ ମତିବିଦଃ ପ୍ରାତଃ ସବନସ୍ୟ ଗାୟତ୍ର ଛନ୍ଦସ୍
ଇନ୍ଦ୍ରପୀତସ୍ୟ ନରାଶଃ ସପୀତସ୍ୟ ପିତୃପୀତସ୍ୟ ମଧୁମତ ଉପହୃତସ୍ୟୋପହୃତୋ ଭକ୍ଷୟାମି
ରୁଦ୍ରବଦ୍-ଗଣସ୍ୟ ସୋମ ଦେବ ତେ ମତିବିଦୋ ମାଧନ୍ଦିନସ୍ୟ ସବନସ୍ୟ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦସ୍
ଇନ୍ଦ୍ରପୀତସ୍ୟ ନରାଶଃ ସପୀତସ୍ୟ (୨) ପିତୃପୀତସ୍ୟ ମଧୁମତ ଉପହୃତସ୍ୟୋପହୃତୋ
ଭକ୍ଷୟାମ୍ୟାଦିତ୍ୟବଦ୍ ଗଣସ୍ୟ ସୋମ ଦେବ ତେ ମତିବିଦସ୍ତୃତୀୟାୟ ସବନସ୍ୟ ଜଗତୀ
ଛନ୍ଦସ୍ ଇନ୍ଦ୍ରପୀତସ୍ୟ ନରାଶଃ ସପୀତସ୍ୟ ପିତୃପୀତସ୍ୟ ମଧୁମତ ଉପହୃତସ୍ୟୋପହୃତୋ
ଭକ୍ଷୟାମି ॥

ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ଵ ସମେତୁ ତେ ବିଶ୍ଵତଃ ସୋମ ବୃଷ୍ଟିୟମ୍ । ଭବା ବାଜସ୍ୟ ସଙ୍ଗଥେ ॥

ହିନ୍ଦୁ ମେ ଗାତ୍ରା ହରିବୋ ଗୁଣାନ୍ତେ ମା ବି ତାତୃଷଃ ।
 ଶିବୋ ମେ ସପ୍ତର୍ଷୀନୁପ ତିଷ୍ଠସ୍ତ ମା ମେବାଞ୍ଜ-ନାଭିମତି (୩) ଗାଃ ॥
 ଅପାମ ସୋମମମୃତା ଅଭୁମାଦର୍ଶୁ ଜ୍ୟୋତିରବିଦାମ ଦେବାନ୍ ।
 କିମସ୍ମାନ୍ କୃଣବଦରାତିଃ କିମ୍ ଧୂର୍ତ୍ତିରମୃତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟସ୍ୟ ॥
 ଯନ୍ତୁ ଆମନୋ ମିନ୍ଦାଃଭୁଦଗ୍ନିଷ୍ଠତ-ପୁନରାଃହାଜାତବେଦା ବିଚର୍ଷଣିଃ ।
 ପୁନରଗ୍ନିଷ୍ଠସ୍ତୁରଦାତ-ପୁନରିନ୍ଦ୍ରୋ ବୃହସ୍ପତିଃ ।
 ପୁନର୍ମେ ଅଶ୍ଵିନା ଯୁବଂ ଚକ୍ଷୁରା ଧିରମକ୍ଷେୟାଃ ॥
 ଇଷ୍ଠୟଜୁଷସ୍ତେ ଦେବ ସୋମ ସ୍ଫୁତସ୍ତୋମସ୍ୟ (୪) ଶିଷ୍ଟୋକ୍-ଧିସ୍ୟ ହରିବତ ଇନ୍ଦ୍ରପୀତସ୍ୟ
 ମଧୁମତ ଉପହୂତସ୍ୟୋପହୂତୋ ଭକ୍ଷୟାମି ॥
 ଆପୂର୍ଣ୍ଣାଃ ଶ୍ଵାଃଃ ମା ପୁରୟତ ପ୍ରଜୟା ତ ଧନେନ ତ ॥
 ଏତତ୍ତେ ତତ୍ତ ଯେ ତ ଦାମନ୍ତେତତ୍ତେ ପିତାମହ ପ୍ରପିତାମହ ଯେ ତ ଦାମନ୍ତ୍ର ପିତରୋ
 ଯଥାଭାଗଂ ମନ୍ଦଧ୍ଵଂ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ରସାୟ ନମୋ ବଃ ପିତରଃ ଶୁଷ୍ଟାୟ ନମୋ ବଃ
 ପିତରୋ ଜୀବାୟ ନମୋ ବଃ ପିତରଃ (୫) ସ୍ଵଧାୟେ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ମନ୍ୟବେ
 ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଘୋରାୟ ପିତରୋ ନମୋ ବୋ ଯ ଏତସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ସ୍ଵ
 ଯୁଷ୍ମାଂସ୍ତେନୁ ଯେଃସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ମାଂ ତେନୁ ଯ ଏତସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ସ୍ଵ ଯୁୟଂ ତେଷାଂ ବସିଷ୍ଠା
 ଭୂୟାସ୍ତ ଯେଃସ୍ମିଲ୍ଲୋକେଂହଂ ତେଷାଂ ବସିଷ୍ଠୋ ଭୂୟାସଂ ପ୍ରଜାପତେ ନ ଦଦେତାନ୍ୟନ୍ୟେ
 ବିଶ୍ଵା ଜାତାନ୍ତି ପରି ତା ବଭୁବ ।(୬)
 ଯତ୍-କାମାସ୍ତେ ଜୁଷ୍ଠମସ୍ତନୋ ଅସ୍ତୁ ବୟଃ ସ୍ୟାମ ପତୟୋ ରୟାଣାମ୍ ॥
 ଦେବକୃତସ୍ୟେନସୋଽବୟଜନମସି ମନୁଷ୍ୟକୃତସ୍ୟେନସୋଽବୟଜନମସି

ପିତୃକୃତସ୍ୟେନସୋଽବିକଳଜନମସ୍ୟସ୍ତୁ ଧୌତସ୍ୟ ସୋମ ଦେବ ତେ ନୃଭିଃ

ସୁତସ୍ୟେଷ୍ଠକୃଷଃ ସୁତସ୍ତୋମସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରୋକ୍-ଧସ୍ୟ ଯୋ ଭକ୍ଷୋ ଅଶ୍ଵସନିର୍ଯ୍ୟୋ

ଗୋସନିସ୍ତସ୍ୟ ତେ ପିତୃଭିର୍ଭକ୍ଷଂ କୃତସ୍ୟୋପହୃତସ୍ୟୋପହୃତୋ ଭକ୍ଷୟାମି (୭)॥

(ବିଶ୍ଵଚର୍ଷଣେ ତ୍ରିଷ୍ଠପ-ଛନ୍ଦସ୍ ଇନ୍ଦ୍ରପୀତସ୍ୟ ନରାଶଂ ସପୀତସ୍ୟାତି ସୁତସ୍ତୋମସ୍ୟ ଜୀବାୟ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ
ବଭୁବୁ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃଶକ) ॥ ୩। ୨। ୫॥

(ପୃଷଦାଜ୍ୟମ୍; ଦଧିଘର୍ମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମହୀନାଂ ପୟୋଽସ୍ମି ବିଶ୍ଵେଷାଂ ଦେବାନାଂ ତନୁରୁଧାସମନ୍ଦ୍ୟ ପୃଷତୀନାଂ ଗ୍ରହଂ ପୃଷତୀନାଂ
ଗ୍ରହୋଽସ୍ମି ବିଷ୍ଣୋର୍ହୃଦୟମସ୍ୟେକମିଷ୍ଠ ବିଷ୍ଣୁସ୍ତାନୁ ବି ଚକ୍ରମେ ଭୂତିର୍ଦଧା ଘୃତେନ ବଧିତାଂ
ତସ୍ୟ ମେଷ୍ଠସ୍ୟ ବୀତସ୍ୟ ଦ୍ରବିଶମା ଗମ୍ୟାଜ୍ୟୋତିରସି ବୈଶ୍ଵାନରଂ ପୃଶ୍ନିର୍ଯ୍ୟେ ଦୁଷ୍ଠଂ ଯାବତୀ
ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ମହିତ୍ଵା ଯାବତ ସ୍ଵସ୍ତ ସିନ୍ଧବୋ ବିତସ୍ତୁଃ ।

ତାବନ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ତେ (୧) ଗ୍ରହଂ ସହୋଜା ଗୃହ୍ମାମ୍ୟସ୍ତୃତମ୍ ॥

ୟତ୍-କୃଷ୍ଣଶକୁନଃ ପୃଷଦାଜ୍ୟମବମୁଶେକ୍ଷୁଦ୍ରା ଅସ୍ୟ ପ୍ରମାୟୁକାଃ ସ୍ଵୟର୍ଯ୍ୟଞ୍ଜଽବ

ମୁଶେକତୁଷ୍ଠାଦୋଽସ୍ୟ ପ୍ରଶବଃ ପ୍ରମାୟୁକାଃ ସ୍ଵୟର୍ଯ୍ୟ ଋଦ୍ଧେଦ୍ୟଜମାନଃ ପ୍ରମାୟୁକଃ

ସ୍ୟାପୁଶବୋ ବୈ ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ପ୍ରଶବୋ ବା ଏତସ୍ୟ ଋଦ୍ଧି ଯସ୍ୟ ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ଋଦ୍ଧି

ୟତ୍-ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ପୁନର୍ଗୃହ୍ମାତି ପ୍ରଶୁନେବାସ୍ତେ ପୁନର୍ଗୃହ୍ମାତି ପ୍ରାଣୋ ବୈ ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ପ୍ରାଣୋ

ବା (୨) ଏତସ୍ୟ ଋଦ୍ଧି ଯସ୍ୟ ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ଋଦ୍ଧି ଯତ୍-ପୃଷଦାଜ୍ୟଂ ପୁନର୍ଗୃହ୍ମାତି

ପ୍ରାଣମେବାସ୍ତେ ପୁନର୍ଗୃହ୍ମାତି ହିରଣ୍ୟମବଧାୟ ଗୃହ୍ମାତ୍ୟମୃତଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ପ୍ରାଣଃ

ପୃଷଦାଜ୍ୟମମୃତମେବାସ୍ୟ ପ୍ରାଣେ ଦଧାତି ଶତମାନଂ ଭବତି ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ

ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟଶ୍ଵମବଂ ଘ୍ରାପୟତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବା ଅଶ୍ଵଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ

ପ୍ରାଣଃ ସ୍ଵାଦେବାସ୍ତେ ଯୋନେଃ ପ୍ରାଣଂ ନିର୍ମିତାତେ ବି ବା ଏତସ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞସ୍ତଦ୍ୟତେ ଯସ୍ୟ
ପୁଷ୍ପଦାଜ୍ୟଃ ସ୍ଵାଦିତି ବୈଷ୍ଣବ୍ୟର୍ଚା ପୁନର୍ଗୃହ୍ଣାତି ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯୁଜ୍ଞେନୈବ ଯୁଜ୍ଞଃ ସଂ
ତନୋତି (୩) ॥ (ତେ ପୁଷ୍ପଦାଜ୍ୟଂ ପ୍ରାଣୋ ବୈ ଯୋନେଃ ପ୍ରାଣଂ ହାବିଃଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୩। ୨। ୬॥

(ସ୍ତୁତଶସ୍ତ୍ରୟୋରଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବଂ ସବିତରେତତ୍ତେ ପ୍ରାଃଃହ ତତ୍ ପ୍ର ଚ ସୁବ ପ୍ର ଚ ଯଜ୍ଞ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମାଃଃୟୁଷ୍ମତ୍ୟା
ରୁଚୋ ମା ଗାତ ତନୁପାସ୍ତାମ୍ନଃ ସ୍ଵତ୍ୟା ବ ଆଶିଷଃ ସହୁ ସ୍ଵତ୍ୟା ଆକୃତୟ ରୁଚଂ ଚ ସ୍ଵତ୍ୟଂ
ଚ ବଦତ ସ୍ତୁତ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେ ସ୍ତୁତସ୍ୟ ସ୍ତୁତମସ୍ୟୁଜ୍ଞଂ ମହ୍ୟଃ ସ୍ତୁତଂ ଦୁହାମା
ମା ସ୍ତୁତସ୍ୟ ସ୍ତୁତଂ ଗମ୍ୟାଛସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ର (୧) ମସ୍ୟୁଜ୍ଞଂ ମହ୍ୟଃ ଶସ୍ତ୍ରଂ ଦୁହାମା ମା ଶସ୍ତ୍ରସ୍ୟ
ଶସ୍ତ୍ରଂ ଗମ୍ୟାଦିନ୍ଦ୍ରିୟାବତୋ ବନାମହେ ଧୁମ୍ନୀମହି ପ୍ରଜାମିଷମ୍ ॥

ସା ମେ ସ୍ଵତ୍ୟାଃଶୀର୍ଦ୍ଦେବେଷୁ ଭୂୟାଦ୍-ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ମାଃଶମ୍ୟାତ୍ ॥

ଯୁଜ୍ଞୋ ବଭୂବ ସ ଆ ବଭୂବ ସ ପ୍ର ଜଞ୍ଜେ ସ ବାବୃଧେ ।

ସ ଦେବାନାମଧିପତିର୍ବଭୂବ ସୋ ଅସ୍ମାଃ ଅଧିପତୀନ୍-କରୋତୁ ବୟଃ ସ୍ୟାମ୍ ପତନ୍ତୋ
ରୟଶାମ୍ ॥

ଯୁଜ୍ଞୋ ବା ବୈ (୨) ଯୁଜ୍ଞପତିଂ ଦୁହେ ଯୁଜ୍ଞପତିର୍ବା ଯୁଜ୍ଞଂ ଦୁହେ ସ ଯଃ

ସ୍ତୁତଶସ୍ତ୍ରୟୋର୍ଦୋହମବିଦ୍ଵାନ୍ ଯଜତେ ତଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ଦୁହେ ସ ଇଷ୍ଠା ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ଯ
ଏନୟୋର୍ଦୋହଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଯଜତେ ସ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦୁହେ ସ ଇଷ୍ଠା ବସୀୟାନ୍ ଭବତି ସ୍ତୁତସ୍ୟ
ସ୍ତୁତମସ୍ୟୁଜ୍ଞଂ ମହ୍ୟଃ ସ୍ତୁତଂ ଦୁହାମା ମା ସ୍ତୁତସ୍ୟ ସ୍ତୁତଂ ଗମ୍ୟାଛସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରମସ୍ୟୁଜ୍ଞଂ
ମହ୍ୟଃ ଶସ୍ତ୍ରଂ ଦୁହାମା ମା ଶସ୍ତ୍ରସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରଂ ଗମ୍ୟାଦିତ୍ୟାହୈଷ ବୈ ସ୍ତୁତଶସ୍ତ୍ରୟୋର୍ଦୋହସ୍ତଂ
ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଯଜତେ ଦୁହ ଏବ ଯୁଜ୍ଞମିଷ୍ଠା ବସୀୟାନ୍ ଭବତି (୩)॥

(ଶ୍ରୀକ୍ଷମାଂ ବୈ ଶ୍ରୀକ୍ଷମାଂ ଦୁଃସାଂ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୨। ୭॥

(ପ୍ରସିଦ୍ଧତୟାଜ୍ୟାଶ୍ୟହୋମାଦିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଶ୍ୟେନାୟ ପଦ୍ମନେ ସ୍ଵାହା ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମୋ ବିଷ୍ଣୁନ୍ୟାୟ ଧର୍ମଣେ ସ୍ଵାହା
ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃ ପରିଧୟେ ଜନପ୍ରଥମାୟ ସ୍ଵାହା ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃ
ଭୂର୍ଜେ ହୋତ୍ରାଣାଃ ସ୍ଵାହା ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃ ପୟସେ ହୋତ୍ରାଣାଃ ସ୍ଵାହା
ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃ ପ୍ରଜାପତିୟେ ମନବେ ସ୍ଵାହା ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃ
ରତମୃତପାଃ ସୁବର୍ବାବ୍ ସ୍ଵାହା ବର୍-ସ୍ଵୟମଭିଗୁର୍ତ୍ତାୟ ନମଃସ୍ତୁତ୍ତାଃ ହୋତ୍ରା ମଧୋର୍ଜ୍ଵିତସ୍ୟା
ୟଜ୍ଞପତିମୃଷୟ ଏନସା (୧) ଧୈବଃ ।

ପ୍ରଜା ନିର୍ଭତ୍ତା ଅନୁତପ୍ୟମାନା ମଧୁବ୍ୟୋ ଷ୍ଟୋକାବପ୍ ତୌ ରିରାଧ ।
ସଂ ନୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାଃ ସୃଜତୁ ବିଶ୍ଵକର୍ମା ଘୋରା ରକ୍ଷୟୋ ନମୋ ଅସ୍ତେଭ୍ୟଃ ।
ଚକ୍ଷୁଷ ଏଷାଂ ମନସଶ୍ଚ ସ୍ଵକ୍ଷୌ ବୃହସ୍ପତିୟେ ମହିଷଦ୍-ଦ୍ୟୁମନମଃ ।
ନମୋ ବିଶ୍ଵକର୍ମଣେ ସ ଉ ପାଦୁସ୍ଥାନନନ୍ୟାନ୍-ହୋମପାନ୍ ମନ୍ୟମାନଃ ।
ପ୍ରାଣସ୍ୟା ବିଦ୍ଵାନ୍-ସ୍ତମରେ ନ ଧୀର ଏନଶ୍ଚକ୍ରବାନ୍ ମହିଷ ବଜ୍ର ଏଷାମ୍ ॥
ତଂ ବିଶ୍ଵକର୍ମନ୍ (୨) ପ୍ର ମୁଞ୍ଚା ସ୍ଵସ୍ତୟେ ଯେ ଭକ୍ଷୟନ୍ତେ ନ ବସୁନ୍ୟାନୁହୁଃ ।
ନ୍ୟାନୁଗ୍ରହୋଽନ୍ୟତପ୍ୟନ୍ତ ଧୃଷ୍ଟିୟା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ତେଷାମବୟା ଦୁରିଷ୍ଟ୍ୟେ ସ୍ଵିଷ୍ଟଂ ନୁଷ୍ଠାଂ କୃଣୋତୁ
ବିଶ୍ଵକର୍ମା ॥

ନମଃ ପ୍ରିତୃଭ୍ୟାଂ ଅଭି ଯେ ନେ ଅଖ୍ୟନ୍ ଯଜ୍ଞକୃତୋ ଯଜ୍ଞକାମାଃ ସୁଦେବା ଅକାମା ବୋ
ଦକ୍ଷିଣାଂ ନ ନାନିମ୍ ମା ନୁଷ୍ଠସ୍ତାଦେନସଃ ପାପୟିଷ୍ଠ ।

ଯାବନ୍ତେ ବୈ ସଦସ୍ୟାଂସ୍ତେ ସର୍ବେଦକ୍ଷିଣାଂସ୍ତେଭ୍ୟାଂ ଯୋ ଦକ୍ଷିଣାଂ ନ (୩) ନୟେଦୈଭ୍ୟାଂ
ବୃକ୍ଷୋତ୍ତ ଯଦ୍ଵୈଶ୍ଵକର୍ମଣାନି କୁହୋତି ସଦସ୍ୟାନୈବ ତତ୍-ପ୍ରୀଣାତ୍ୟସ୍ତେ ଦେବାସୋ ବପୁଷେ
ଚିକିସତ୍ ଯମାଶିରା ଦମ୍ପତୀ ବାମନଶ୍ଚୁତଃ ।

ପୁମାନ-ପୁତ୍ରୋ ଜାୟତେ ବିନ୍ଦତେ ବସ୍ତଥ ବିଶ୍ଵେ ଅରପା ଏଧତେ ଗୃହଃ ॥

ଆଶୀର୍ବାୟା ଦମ୍ପତୀ ବାମନଶ୍ଚୁତାମରିଷ୍ଟୋ ରାୟଃ ସତତାଂ ସମୋକସା ।

ୟ ଆସ୍ଵିତୁର୍ ସଂଦୁଷ୍ଠଂ କୁନ୍ଧ୍ୟା ସହେଷ୍ଠେନ ଯାମନମତିଂ ଜହାତୁ ସଃ ॥

ସର୍ପିର୍ଗ୍ରୀବୀ (୪) ପୀବନ୍ୟସ୍ୟ ଜାୟା ପୀବାନଃ ପୁତ୍ରା ଅକୃଣାସୋ ଅସ୍ୟ ।

ସହଜାନିର୍ଯ୍ୟଃ ସୁମତ୍ୟସ୍ୟମାନ ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଃଶିରଂ ସହ କୁନ୍ଧ୍ୟାଃଦାତ୍ ॥

ଆଶୀର୍ମ ଉର୍ଜମୁତ ସୁପ୍ରଜାସ୍ତମିଷଂ ଦଧାତୁ ଦ୍ରବିଣଂ ସର୍ବର୍ତ୍ତସମ୍ ।

ସଞ୍ଜୟନ୍ ଶ୍ଵେତ୍ରାଶି ସହସ୍ରାଃହମିନ୍ଦ୍ର କୃଣ୍ଠାନୋ ଅନ୍ୟାଂ ଅଧିରାନ୍-ସ୍ତପଦ୍ମାନ୍ ॥

ଭୂତମସି ଭୂତେ ମା ଧା ମୁଖମସି ମୁଖଂ ଭୂୟାସଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀଭ୍ୟାଂ ଭା ପରି ଗୃହ୍ମାମି

ବିଶ୍ଵେ ଭା ଦେବା ବୈଶ୍ଵାନରାଃ (୫) ପ୍ର ତ୍ୟାବନ୍ଧକ୍ତୁ ଦିବି ଦେବାନ୍ ଦୃଂହାନ୍ତରିକ୍ଷେ ବୟାଂସି

ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ପାର୍ଥୀବାନ୍-ଧ୍ରୁବଂ ଧ୍ରୁବେଶି ହବିଷାଃବ ସୋମଂ ନୟାମସି ।

ୟଥା ନଃ ସର୍ବମିଜ୍ଜଗଦୟନ୍ତଃ ସୁମନା ଅସତ୍ ॥

ୟଥା ନ ଇନ୍ଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିଣଃ କେବଳଃ ସର୍ବାଃ ସମନସଃ କରତ୍ ।

ୟଥା ନଃ ସର୍ବା ଇଦିଶୋଽସ୍ମାକଂ କେବଳରସନ୍ (୬) ॥

(ଏନସା ବିଶ୍ଵକର୍ମନ୍ ଯୋ ଦକ୍ଷିଣାଂ ନ ସର୍ପିର୍ଗ୍ରୀବୀ ବୈଶ୍ଵାନରାଶ୍ଚାରିଂଶଚ) ॥ ୩। ୨। ୮ ॥

(ପ୍ରତିଗରଃ; ତନ୍-ମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

[illegible]

ହୋତାଂଧୃୟମିତ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟତ ଆବ୍ୟମସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ତଦ୍ୟଜ୍ଞା (୪) ଏପ୍ରହରୀତ ପୁରାଂସ୍ୟ
 ସଂବହରାଦ୍-ଗୃହ ଆ ବେବୀରୁଞ୍ଚୋଂସା ମୋଦ ଲବେତି ପ୍ରତ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟତେ ତେନୈବ ତଦପ
 ହତେ ଯଥା ବା ଆୟତାଂ ପ୍ରତୀକ୍ଷତ ଏବମଧୃୟଃ ପ୍ରତିଗ୍ରହଂ ପ୍ରତୀକ୍ଷତେ
 ଯଦଭିପ୍ରତିଗୁଣାୟାଦ୍ୟଥାଂଽୟତୟା ସମୁଚ୍ଛତେ ତାଦୃଗ୍ରେବ ତଦ୍ୟଦଧିର୍ଯ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟତେ ଯଥା
 ଧାବଦ୍-ଭେୟା ହୀୟତେ ତାଦୃଗ୍ରେବ ତତ୍-ପ୍ରବାହୁରା ରୁଦ୍ଧିଜାମୁଦ୍-ଗୀଥା ଉଦ୍-ଗୀଥ
 ଏବୋଦ୍-ଗୀତୁଣା (୫) ମୃତଃ ପ୍ରଣବ ଉଦ୍-ଧୃୟଂ ସିନାଂ ପ୍ରତିଗ୍ରହୋଂଧୃୟଶାଂ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ଵାନ୍ ପ୍ରତିଗୁଣାତ୍ୟକ୍ତାଦ ଏବ ଉଦ୍-ତ୍ୟାଂସ୍ୟ ପ୍ରଜାୟାଂ ବାଜୀ ଜାୟତ ଲୟଂ ବୈ
 ହୋତାଂସାବଧୃୟାୟାସୀନଃ ଶଂସତିସ୍ୟା ଏବ ତଜ୍ଞୋତା ନୈତ୍ୟାସ୍ତ ଲବ ହୀୟମଥୋ
 ଲମାମେବ ତେନ ଯଜମାନୋ ଦୁହେ ଯଜିଷ୍ଠନ୍ ପ୍ରତିଗୁଣାତ୍ୟମୁଷ୍ୟା ଏବ ତଦଧୃୟନୈତି (୬)
 ତିଷ୍ଠତୀବ ହ୍ୟସାବଥୋ ଅମୁମେବ ତେନ ଯଜମାନୋ ଦୁହେ ଯଦାସୀନଃ ଶଂସତି
 ତସ୍ମାଦିତଃ ପ୍ରଦାନଂ ଦେବା ଉପ ଜୀବନ୍ତି ଯଜିଷ୍ଠନ୍ ପ୍ରତିଗୁଣାତି ତସ୍ମାଦ୍-ମୃତଃ ପ୍ରଦାନଂ
 ମନୁଷ୍ୟା ଉପ ଜୀବନ୍ତି ଯତ୍-ପ୍ରାଜାସୀନଃ ଶଂସତି ପ୍ରତ୍ୟତ୍-ତିଷ୍ଠନ୍ ପ୍ରତିଗୁଣାତି ତସ୍ମାଦ୍-
 ପ୍ରାଚୀନଂ ରେତୋ ଧୀୟତେ ପ୍ରତୀଚୀଃ ପ୍ରଜା ଜାୟନ୍ତେ ଯଦୈ ହୋତାଂଧୃୟମିତ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟତେ
 ବଜ୍ରମେନମୁଦି ପ୍ର ବର୍ତୟତି ପରାଜା ବର୍ତତେ ବଜ୍ରମେବ ତନ୍ନି କରୋତି (୭)॥
 (ସବନେ ବଜ୍ରମୁଦୟତେ ତ୍ରାଣ୍ୟୋତାନ୍ୟକ୍ଷରାଣାହିୟଂ ମାଧ୍ୟନ୍ତିଂ ସବନଂ ନୋଦ୍-ଗୀତୁଣାମଧୃୟନୈତି
 ବର୍ତୟତ୍ୟଶ୍ଚୌ ଚ) ॥ ୩। ୨। ୯॥

(ପ୍ରତିନିର୍ଗ୍ରାହ୍ୟମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ବାସ୍ତସଦସି ବାକ୍-ପାଭ୍ୟାଂ ଓ କ୍ରତୁପାଭ୍ୟାମସ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ
 ଧୁବସ୍ୟାଧିକ୍ଷାଭ୍ୟାଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟତ୍ରସଦସି ଚକ୍ଷୁଷାଭ୍ୟାଂ ଓ କ୍ରତୁପାଭ୍ୟାମସ୍ୟ

ଯୁଦ୍ଧସ୍ୟ ଧୂବସ୍ୟାଧିକ୍ଷାଭ୍ୟାଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ଶୁଭ୍ରସଦସି ଶ୍ରୋତ୍ରପାଭ୍ୟାଂ ଘା
 କ୍ରତ୍ରପାଭ୍ୟାମସ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧସ୍ୟ ଧୂବସ୍ୟାଧିକ୍ଷାଭ୍ୟାଂ ଗୃହ୍ୟାମି ଦେବେଭ୍ୟସ୍ତୁ ବିଶ୍ଵଦେବେଭ୍ୟସ୍ତୁ
 ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତୁ ଦେବେଭ୍ୟା ବିଶ୍ଵବୁରୁକ୍ରମୈଷ ତେ ସୋମସ୍ତଃ ରକ୍ଷସ୍ତ (୧) ତଂ ତେ ଦୁଃଶ୍ରୀ
 ମାଂବଂ ଖ୍ୟନ୍ତୁନ୍ତି ବସୁଃ ପୁରୋବସୁର୍ବାକ୍-ପା ବାଚଂ ମେ ପାହି ମନ୍ତି
 ବସୁର୍ବିଦସ୍ତସୁଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ରୀମେ ପାହି ମନ୍ତି ବସୁଃ ସଂୟଦ୍ବସୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରପାଃ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ମେ ପାହି
 ଭୂରସି ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ରଶ୍ମୀନାଂ ପ୍ରାଣପାଃ ପ୍ରାଣଂ ମେ ପାହି ଧୂରସି ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ରଶ୍ମୀନାମପାନପା
 ଅପାନଂ ମେ ପାହି ଯୋ ନ ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁ ମିତ୍ରାବରୁଣାବଶ୍ଵିନାବଭିଦାସତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟ ଭୃପିପୀତେ
 ଶୁଭକ୍ଷତୀ ଇନ୍ଦମହଂ ତମଧରଂ ପାଦୟାମି ଯଥେନ୍ଦ୍ରାହମ୍ଭୂତମଶ୍ଵେତୟାମି (୨)॥

(ରକ୍ଷସ୍ତ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ତୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୨। ୧୦॥

(ତ୍ରେଧାତବୀୟେଷ୍ଟିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ର ସୋ ଅଗ୍ନେ ତବୋତିଭିଃ ସୁବୀରାଭିସ୍ତରତି ବାଜକର୍ମଭିଃ । ଯସ୍ୟ ଘଃ ସଂଖ୍ୟମାବିଥ ॥
 ପ୍ର ହୋତ୍ରେ ପୁର୍ବ୍ୟଂ ବଚୋଽଗ୍ନୟେ ଭରତା ବୃହତ୍ ।
 ବିପାଂ ଜ୍ୟୋତୀଂଷି ବିଭ୍ରତେ ନ ବ୍ୟଧସେ ॥
 ଅଗ୍ନେ ତ୍ରୀ ତେ ବାଜିନା ତ୍ରୀ ସ୍ଵଧକ୍ଷା ତିସ୍ରସ୍ତେ ଜିହ୍ଵା ରତଜାତ ପୁର୍ବୀଃ ।
 ତିସ୍ର ଉ ତେ ତନ୍ନୁବୋ ଦେବବାତାସ୍ତାଜିର୍ନଃ ପାହି ଗିରୋ ଅପ୍ରୟୁଜ୍ଞନ୍ ॥
 ସଂ ବାଂ କର୍ମଣା ସମିଷା (୧) ହିନୋମୀନ୍ଦ୍ରାବିଷ୍ଠୁ ଅପସନ୍ଧାରେ ଅସ୍ୟ ।
 କୁଷେଥାଂ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦ୍ରବିଣଂ ଚ ଧତ୍ଵମରିଷ୍ଟୈର୍ନଃ ପଥ୍ଵିଭିଃ ପାରୟନ୍ତା ॥
 ଭୂଭା ଜିଗ୍ୟଥୁର୍ନ ପରା ଜୟେଥେ ନ ପରା ଜିଗ୍ୟେ କତରଶ୍ଵନୈନୋଃ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ବିଷ୍ଣୋ ଯଦପସ୍ତ୍ରଧେଥାଂ ତ୍ରେଧା ସହସ୍ରଂ ବି ତଦୈରୟେଥାମ୍ ॥

ତ୍ରୀଣ୍ୟାୟଂ ଶ୍ଚି ତବ ଜାତବେଦସ୍ତ୍ରିଂ ଆଜାନୀରୁଷସଂସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ।
 ତାଜ୍ଞିର୍ଦେବାନାମବୋ ଯକ୍ଷି ବିଦ୍ଵାନଥା (୨) ଭବ ଯଜ୍ଞମାନାୟ ଶଂ ଯୋଃ ॥
 ଅଗ୍ନିସ୍ତୀର୍ଣି ତ୍ରିଧାତୁନ୍ୟା ଶ୍ଳେଷି ବିଦଥା କବିଃ । ସ ତ୍ରୀଂରେକାଦୁଶାଂ ଲୁହ ।
 ଯକ୍ଷକ ପିପ୍ରୟକ ନେ ବିପ୍ରୋ ଦୁତଃ ପରିଷ୍ଠତଃ । ନଭଃତାମନ୍ୟକେ ସମେ ॥
 ଲହ୍ମାବିଷ୍ଠୁ ଦୃଂହିତାଃ ଶମ୍ଭରସ୍ୟ ନବ ପୁରୋ ନବତିଂ ଚ ଶ୍ଵଧୂଷ୍ମନ୍ ।
 ଶତଂ ବର୍ତ୍ତନଃ ସହସ୍ରଂ ଚ ସାକଂ ହଥୋ ଅପ୍ରତ୍ୟସ୍ତୁରସ୍ୟ ବୀରାନ୍ ॥
 ଭୃତ ମାତା ମହିଷମନ୍ଦୁବେନଦମୀ ଭା ଜହତି ପୁତ୍ର ଦେବାଃ ।
 ଅଥାବ୍ରବୀଦ୍ ବୃତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରୋ ହନୁଷ୍ୟନ୍-ସଙ୍ଗେ ବିଷ୍ଣୋ ବିତୁରଂ ବି କ୍ରମସ୍ଵ (୩)॥
 (ଲକ୍ଷ୍ୟଥା ଭା ତ୍ରୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୨। ୧୧॥

=|| ୦ ||=

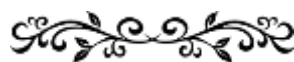
(ଯୋ ବୈ ପବମାନାନାଂ ତ୍ରୀଣି ପରିଭୁଃ ସ୍ଵଃ ସୁସ୍ତିର୍ଭକ୍ଷେହି ମହୀନାଂ ପୟୋଽସ୍ତି ଦେବଂ ସବିତରେତର୍ତ୍ତେ ଶ୍ୟେନାୟ
 ଯକ୍ଷେ ହୋତୋପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ବାନ୍ଧସଦସି ପ୍ର ସୋ ଅଗ୍ନ ଏକାଦଶ ॥ ୧୧॥)

(ଯୋ ବୈ ସ୍ଵଃ ସୁସ୍ତିଃ ସୁଧାୟେ ନମଃ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚି ତିଷ୍ଠତୀବ୍ର ଷବ୍-ଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୭॥)

(ଯୋ ବୈ ପବମାନାନାଂ ବି କ୍ରମସ୍ଵ ॥)

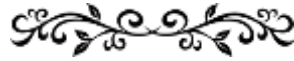
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶେ ତୃତୀୟ ପ୍ରାଂଶଃ ॥

| ବୈକୁଣ୍ଠବିଧାନାମଭିଧାନମ୍ |

(ଅତିଗ୍ରାହ୍ୟଗତମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନେ ତେଜସ୍ୱିତ୍ତେଜସ୍ୱୀ ଓଂ ଦେବେଷୁ ଭୂୟାଂସ୍ତେଜସ୍ୱତ୍ ମାମାୟୁଷ୍ମତ୍ ବଚସ୍ୱତ୍ ମନୁଷ୍ୟେଷୁ
କୁରୁ ଦୀକ୍ଷାୟେ ଚ ଭା ତପସଶ୍ଚ ତେଜସେ ଜୁହୋମି ତେଜୋବିଦସି ତେଜୋ ମା ମା
ହାସୀଦ୍ଧାଃହଂ ତେଜୋ ହାସିଷ୍ ମା ମାଂ ତେଜୋ ହାସୀଦିନ୍ନୌଜସ୍ୱିନ୍ନୋଜସ୍ୱୀ ଓଂ ଦେବେଷୁ
ଭୂୟା ଓଜସ୍ୱତ୍ ମାମାୟୁଷ୍ମତ୍ ବଚସ୍ୱତ୍ ମନୁଷ୍ୟେଷୁ କୁରୁ ବ୍ରହ୍ମଣଶ୍ଚ ଭା କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଚୌ (୧)
ଜସେ ଜୁହୋମ୍ୟାଜୋବିଦସ୍ୟୋଜୋ ମା ମା ହାସୀଦ୍ଧାଃହମୋଜୋ ହାସିଷ୍ ମା
ମାମୋଜୋ ହାସୀୟୁର୍ଭ୍ରାଜସ୍ୱିନ୍ ଭ୍ରାଜସ୍ୱୀ ଓଂ ଦେବେଷୁ ଭୂୟା ଭ୍ରାଜସ୍ୱତ୍ ମାମାୟୁଷ୍ମତ୍
ବଚସ୍ୱତ୍ ମନୁଷ୍ୟେଷୁ କୁରୁ ବାୟୋଶ୍ଚ ଭାଃପାଂ ଚ ଭ୍ରାଜସେ ଜୁହୋମି ସୁବର୍ବିଦସି ସୁବର୍ମା
ମା ହାସୀଦ୍ଧାଃହଂ ସୁବର୍ହାସିଷ୍ ମା ମାଂ ସୁବର୍ହାସୀଦ୍ଧାୟି ମୋଧାଂ ମୟି ପ୍ରଜାଂ
ମୟାଗ୍ନିସ୍ତେଜୋ ଦଧାତୁ ମୟି ମୋଧାଂ ମୟି ପ୍ରଜାଂ ମୟାନ୍ତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାତୁ ମୟି ମୋଧାଂ
ମୟି ପ୍ରଜାଂ ମୟି ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଭ୍ରାଜୋ ଦଧାତୁ (୨)॥

(କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଚ ମୟି ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୩। ୧॥

(ସ୍ତୋତ୍ରୋପାକରଣଂ; ପ୍ରତିଗରାଜମନ୍ତ୍ରଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାୟୁର୍ହିଂକର୍ତାଃସ୍ମି ପ୍ରସ୍ତୋତା ପ୍ରଜାପତିଃ ସାମ ବୃହସ୍ପତିରୁଦ୍ର-ଗୀତା ବିଶ୍ୱେ ଦେବା
ଉପଗୀତାରୋ ମରୁତଃ ପ୍ରତିହୃତାର ଇନ୍ଦ୍ରୋ ନିଧନଂ ତେ ଦେବାଃ ପ୍ରାଣଭୃତଃ ପ୍ରାଣଂ ମୟି
ଦଧତ୍ୱେତସ୍ମୈ ସର୍ବମଧୂର୍ଯୁରୂପାକୁର୍ବନ୍ତୁଦ୍ର-ଗୀତୃଭ୍ୟ ଉପାକରୋତି ତେ ଦେବାଃ

ପ୍ରାଣଭୃତଃ ପ୍ରାଣଂ ମୟି ଦଧାତୁତ୍ୟାହୈତଦେବ ସର୍ବମାମୟତୁ ଇତା
 ଦେବହୃମନ୍ତୁର୍ଯଜ୍ଞନୀବୃହସ୍ପତିରୁକ୍-ଆମଦାନି ଶଂସିଷ୍ଠିତ୍ବେ ଦେବାଃ (୧) ସୁକ୍ରବାଚଃ ପୃଥ୍ବି
 ମାତୃମା ମା ହିଂସ୍ରୀମଧୁ ମନିଷ୍ୟେ ମଧୁ ଜନିଷ୍ୟେ ମଧୁ ବନ୍ଧ୍ୟାମି ମଧୁ ବଦିଷ୍ୟାମି
 ମଧୁମତୀଂ ଦେବେଭ୍ୟା ବାଚମୁଦ୍ୟାସଂ ଶୁଶ୍ରୁଷେଣ୍ୟାଂ ମନୁଷ୍ୟେଭ୍ୟଃ ମା ଦେବା ଅବହୁ
 ଶୋଭାୟେ ପିତରୋଽନ୍ତୁ ମଦହୁ (୨) ॥ (ଶଂସିଷ୍ଠିତ୍ବେ ଦେବା ଅଷ୍ଟାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥୩।୩।୨॥

(ଅଦାଭ୍ୟାଂଶୁଗ୍ରହମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବସବସ୍ତ୍ୱା ପ୍ର ବୃହତ୍ତ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟଂ ପାଥ ଉପେହି ରୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ୱା ପ୍ର ବୃହତ୍ତ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ପ୍ରିୟଂ ପାଥ ଉପେହ୍ୟାଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ୱା ପ୍ର ବୃହତ୍ତ ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା
 ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାଂ ପ୍ରିୟଂ ପାଥ ଉପେହି ମାନ୍ଦାସୁ ତେ ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ରମା ଧୂନୋମି ଭୃନ୍ନାସୁ
 କୋତନାସୁ ନୂତନାସୁ ରେଶୀସୁ ମେଷୀସୁ ବାଶୀସୁ ବିଶ୍ୱଭୃସୁ ମାଧ୍ୟୀସୁ କକୁହାସୁ ଶବ୍ଦରୀସୁ
 (୧) ଶୁକ୍ରାସୁ ତେ ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ରମା ଧୂନୋମି ଶୁକ୍ରଂ ତେ ଶୁକ୍ରେଣ ଗୃହ୍ମାମ୍ୟହ୍ନୋ ରୂପେଣ
 ସୁନ୍ଦସ୍ୟ ରଶ୍ମିଭିଃ ।

ଆଂଶ୍ମିନ୍ନୁଗ୍ରା ଅରୁଚ୍ୟବୁର୍ଦିବୋ ଧାରା ଅସଂଚିତ ॥

କକୁହଂ ରୂପଂ ବୃଷଭସ୍ୟ ରୋଚତେ ବୃହସ୍ପୋମଃ ସୋମସ୍ୟ ପୁରୋଗାଃ ଶୁକ୍ରଃ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ
 ପୁରୋଗାଃ ।

ୟତ୍ତେ ସୋମାଦାଭ୍ୟଂ ନାମ ଜାଗୃବି ତସ୍ମୈ ତେ ସୋମ ସୋମାୟ ସ୍ୱାହୋଶିଲ୍ଲଂ ଦେବ
 ସୋମ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂଗ୍ନେଃ (୨) ପ୍ରିୟଂ ପାଥୋ ଅପାହି ବଶୀ ଭଂ ଦେବ ସୋମ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ପ୍ରିୟଂ ପାଥୋ ଅପାହିସ୍ପସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚା ଭଂ ଦେବ ସୋମ ଜାଗତେନ

ଛନ୍ଦସା ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାଂ ପ୍ରିୟଂ ପାଥୋ ଅପାହ୍ୟା ନଃ ପ୍ରାଣ ଏତୁ ପରାବତ୍
ଆଂତରିକ୍ଷାଦ୍ବିବନ୍ଧରି ।

ଆୟୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଧିମୃତମସି ପ୍ରାଣାୟ ଉ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ମେ ବର୍ତ୍ତଃ କୃଶ୍ଣତାଂ ବର୍ତ୍ତଃ ସୋମୋ ବୃହସ୍ପତିଃ ।

ବର୍ତ୍ତୋ ମେ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ବର୍ତ୍ତୋ ମେ ଧରମଶ୍ୱିନା ॥

ଦଧନ୍ତେ ବା ଯଦୀମନ୍ତୁ ବୋତଦ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣି ବେରୁ ତତ୍ ।

ପରି ବିଶ୍ୱାନ୍ତି କାବ୍ୟା ନୈମିଶ୍ଚକ୍ରମିବାଭବତ୍ (୩) ॥

(ଶଙ୍କରାଷ୍ଟବେଦବୃହସ୍ପତିଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୩। ୩॥

(ଅଦାଭ୍ୟାଂଶୁଗ୍ରହମନ୍ତ୍ରାଦୁଶମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏତଦ୍ବା ଅପାଂ ନାମଧେୟଂ ଗୁହ୍ୟଂ ଯଦାଧିବା ମାନ୍ଦାସୁ ତେ ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ରମା

ଧୂନୋମୀତ୍ୟାହାପାମେବ ନାମଧେୟେନ ଗୁହ୍ୟେନ ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିମବଂ ରୁକ୍ଷେ ଶୁକ୍ରଂ ତେ

ଶୁକ୍ରେଣ ଗୃହ୍ଣାମୀତ୍ୟାହୈତଦ୍ବା ଅହ୍ନୋ ରୂପଂ ଯଦ୍ରାତ୍ରିଃ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମୟୋ ବୃଷ୍ଟ୍ୟା ଇଶାତେଽହ୍ନ

ଏବ ରୂପେଣ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମିର୍ଭବିବୋ ବୃଷ୍ଟିଂ ତ୍ୟାବୟତ୍ୟାଂଶ୍ଚିନ୍ତୁଗ୍ରା (୧) ଅବୃତ୍ୟବୃତ୍ୟାହ

ୟଥାୟତ୍ତୁରେବୈତତ୍ କକୁହଃ ରୂପଂ ବୃଷ୍ଟଭସ୍ୟା ରୋଚତେ ବୃହଦିତ୍ୟାହୈତଦ୍ବା ଅସ୍ୟ

କକୁହଃ ରୂପଂ ଯଦୃଷ୍ଟୀ ରୂପେଣୈବ ବୃଷ୍ଟିମବଂ ରୁକ୍ଷେ ଯତ୍ତେ ସୋମାଦାଭ୍ୟଂ ନାମ

ଜାଗ୍ରବୀତ୍ୟାହୈଷ ହ ବୈ ହବିଷା ହବିର୍ଯଜତି ଯୋଽଦାଭ୍ୟଂ ଗୃହୀତ୍ବା ସୋମାୟ ଜୁହୋତି

ପରା ବା ଏତସ୍ୟାଂଶ୍ଚ ପ୍ରାଣ ଏତି (୨) ଯୋଽଂଶୁ ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟା ନଃ ପ୍ରାଣ ଏତୁ

ପରାବତ୍ ଇତ୍ୟାହାଂଶ୍ଚୈବ ପ୍ରାଣମାୟନ୍ତେଽମୃତମସି ପ୍ରାଣାୟ ଉତି ହିରଣ୍ୟମୁଦି

ବ୍ୟନ୍ତିତ୍ୟମୃତଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟମାୟୁଃ ପ୍ରାଣୋଽମୃତେନୈବାଂଶ୍ଚୈବମାୟନ୍ତେ ଶ୍ରୁତମାନଂ ଭବତି

ଶତାନ୍ତଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟପ ଉପ ଶ୍ଵଶତି ଭେଷଜଂ ବା
ଆପୋ ଭେଷଜମେବ କୁରୁତେ (୩) ॥ (ଉଗ୍ରା ଏତ୍ୟାପସ୍ତ୍ରୀଣି ଚ) ॥ ୩। ୩। ୪ ॥

(ଦ୍ଵାଦଶାହଶେଷାଃ ପୃଷ୍ଠିଗ୍ରହାଣ୍ୟା ଉନ୍ନାନବିଶେଷାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ବାୟୁରସି ପ୍ରାଣୋ ନାମ ସବିତୁରାଧିପତ୍ୟେଽପାନଂ ମେ ଦାଶ୍ଵସ୍ତୁରସି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ନାମ
ଧାତୁରାଧିପତ୍ୟ ଆୟୁର୍ମେଦା ରୂପମସି ବର୍ଣ୍ଣୋ ନାମ ବୃହସ୍ପତେରାଧିପତ୍ୟେ ପ୍ରଜାଂ ମେ ଦା
ରୁଚମସି ସ୍ଵତ୍ୟଂ ନାମେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାଽଧିପତ୍ୟେ କ୍ଷତ୍ରଂ ମେ ଦା ଭୂଚମସି ଭବ୍ୟଂ ନାମ
ପିତୃଶାମାଧିପତ୍ୟେଽପାନୋଷ୍ଠଧୀନାଂ ଗର୍ଭଂ ଧା ରୁଚସ୍ୟା ଭା ବ୍ୟୋମନ ରୁଚସ୍ୟା (୧) ଭା
ବିଭୂମନ ରୁଚସ୍ୟା ଭା ବିଧିମଣ ରୁଚସ୍ୟା ଭା ସ୍ଵତ୍ୟାୟତସ୍ୟା ଭା ଜ୍ୟୋତିଷେ
ପ୍ରଜାପତିର୍ବିରାଜମପଶ୍ୟତ୍ତ୍ଵା ଭୂତଂ ଚ ଭବ୍ୟଂ ଚାସ୍ଵଜତ ତାମୃଷିଭ୍ୟସ୍ତ୍ରୋଽଦଧାତ୍ଵା
ଜମଦଗ୍ନିସ୍ତପସାଽପଶ୍ୟତ୍ତ୍ଵା ବୈ ସ ପୃଶ୍ନାନ କାମାନସୃଜତ ତତ୍-ପୃଶ୍ନାନାଂ ପୃଶ୍ନିତ୍ଵଂ
କ୍ଷତ୍-ପୃଶ୍ନିତ୍ଵୋ ଗୃହ୍ୟତେ ପୃଶ୍ନାନେବ ତୈଃ କାମାନ କ୍ଷଜମାନୋଽବ ରୁକ୍ଷେ ବାୟୁରସି
ପ୍ରାଣୋ (୨) ନାମେତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣାପାନାବେବାବ ରୁକ୍ଷେ ଚକ୍ଷୁରସି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ
ନାମେତ୍ୟାହାଽଽୟୁରେବାବ ରୁକ୍ଷେ ରୂପମସି ବର୍ଣ୍ଣୋ ନାମେତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାମେବାବ ରୁକ୍ଷ
ରୁଚମସି ସ୍ଵତ୍ୟଂ ନାମେତ୍ୟାହ କ୍ଷତ୍ରମେବାବ ରୁକ୍ଷେ ଭୂଚମସି ଭବ୍ୟଂ ନାମେତ୍ୟାହ ପଶବୋ
ବା ଅପାନୋଷ୍ଠଧୀନାଂ ଗର୍ଭଃ ପଶୁନେବା (୩) ଽବ ରୁକ୍ଷ ଏତାବନ୍ତେ ପୁରୁଷଂ
ପରିତସ୍ତଦେବାବ ରୁକ୍ଷ ରୁଚସ୍ୟା ଭା ବ୍ୟୋମନ ଇତ୍ୟାହେନ୍ଦଂ ବା ରୁଚସ୍ୟା
ବ୍ୟୋମେମାନେବାଭି ଜନ୍ମତ୍ୟୁତସ୍ୟା ଭା ବିଭୂମନ ଇତ୍ୟାହାନ୍ତରିକ୍ଷଂ ବା ରୁଚସ୍ୟା
ବିଭୂମାନ୍ତରିକ୍ଷମେବାଭି ଜନ୍ମତ୍ୟୁତସ୍ୟା ଭା ବିଧିମଣ ଇତ୍ୟାହ ଦେଘିର୍ବା ରୁଚସ୍ୟା ବିଧିମ୍
ଦିବମେବାଭି ଜନ୍ମତ୍ୟୁତସ୍ୟା (୪) ଭା ସ୍ଵତ୍ୟାୟେତ୍ୟାହ ଦିଶୋ ବା ରୁଚସ୍ୟା ସ୍ଵତ୍ୟଂ ଦିଶ

ଏବାଢି ଜିନ୍ଦଗୀତସ୍ୟ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷ ଇତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଣ୍ଣୋ ବୈ ଲୋକ ରତସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ
ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବ ଲୋକମିତି ଜିନ୍ଦଗୀତାବନ୍ତୋ ବୈ ଦେବଲୋକାସ୍ତାନେବାଢି ଜିନ୍ଦଗି ଦଶ ସଂ
ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଟନ୍ ବିରାଡ଼ ବିରାଜ୍ୟେବାନାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି (୫)॥

(ବ୍ୟାମନ ରତସ୍ୟ ପ୍ରାଣ ପଶୁନେବ ବିଧିର୍ ବିବର୍ଣ୍ଣେବାଢି ଜିନ୍ଦଗୀତସ୍ୟ ଷଡ୍-ଚନ୍ଦ୍ରିଂଶକ) ॥ ୩ । ୩ । ୫ ॥

(ଗବାମୟନିକା ପରଃ ସଂଜ୍ଞକା ଅତିଗ୍ରାହ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବୈ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେନ ନାବାରୁନ୍ଧତ ତତ୍-ପରୈରବାରୁନ୍ଧତ ତତ୍-ପରାଣାଂ ପରତ୍
ୟତ୍-ପରେ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ଯଦେବ ଯଜ୍ଞେନ ନାବାରୁନ୍ଧେ ତସ୍ୟାବରୁନ୍ଧ୍ୟେ ଯଂ ପ୍ରଥମଂ
ଗୃହ୍ମାତମମେବ ତେନ ଲୋକମିତି ଜିନ୍ଦଗି ଯଂ ଦ୍ୱିତୀୟମୁକ୍ତିର୍ଯ୍ୟଂ ତେନ ଯଂ
ତୃତୀୟମୁମେବ ତେନ ଲୋକମିତି ଜିନ୍ଦଗି ଯଦେ ତେ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ଏଷାଂ
ଲୋକାନାମିତିଜିତ୍ୟା (୧) ଉତ୍ତରେଷ୍ଠହଃ ସ୍ୱମୁତୋଽର୍ବାଣୋ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେଽଭିଜିତୈସ୍ୱେମାଲ୍ଲୋକାନ
ପୁନରିମଂ ଲୋକଂ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହନ୍ତି ଯତ୍-ପୁର୍ବେଷ୍ଠହଃ ସ୍ୱିତଃ ପରାଣୋ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ତସ୍ମାଦିତଃ
ପରାଞ୍ଚ ଇମେ ଲୋକା ଯଦୁତ୍ତରେଷ୍ଠହଃସ୍ୱମୁତୋଽର୍ବାଣୋ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ତସ୍ମାଦ୍‌ମୁତୋଽର୍ବାଞ୍ଚ
ଇମେ ଲୋକାସ୍ତସ୍ମାଦୟାତୟାମ୍ନୋ ଲୋକାନ ମନୁଷ୍ୟା ଉପ ଜୀବନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି
କସ୍ମାତ୍ ସତ୍ୟାଦ୍‌-ଭ୍ୟ ଓଷଧୟଃ ସଂ ଭବନ୍ତି ଯଦ୍-ଗୃହ୍ମାତୋଷଧୟାମ୍ନୋ (୨) ମନୁଷ୍ୟାଶ୍ଚାମନ୍ ଯଜ୍ଞାପତିଂ
ପ୍ରଜା ଅନୁ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତି ଇତି ପରାମହିତି ବୁଧାଦ୍ୟାଦ୍ ଗୃହ୍ମାତ୍ୟାଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତୋଷଧୀଭ୍ୟା
ଗୃହ୍ମାମିତି ତସ୍ମାଦ୍‌-ଭ୍ୟ ଓଷଧୟଃ ସଂ ଭବନ୍ତି ଯଦ୍-ଗୃହ୍ମାତୋଷଧୀଭ୍ୟସ୍ତା ପ୍ରଜାଭ୍ୟା
ଗୃହ୍ମାମିତି ତସ୍ମାଦୋଷଧୟାମ୍ନୋ ମନୁଷ୍ୟାଶ୍ଚାମନ୍ ଯଦ୍-ଗୃହ୍ମାତି ପ୍ରଜାଭ୍ୟସ୍ତା ପ୍ରଜାପତୟେ
ଗୃହ୍ମାମିତି ତସ୍ମାତ୍ ପ୍ରଜାପତିଂ ପ୍ରଜା ଅନୁ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତି (୩)॥

(ଅଭିଜିତୈ ଉବନ୍ତୋଷଧୟାଂସ୍ତା ଚନ୍ଦ୍ରିଂଶକ) ॥ ୩ । ୩ । ୬ ॥

(ସୋମାଙ୍ଗାଶ୍ରାବଣାଦିମନ୍ତ୍ରବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୂଜାପତିର୍ଦେବାସୁରାନସୃଜତ ତଦନ୍ତୁ ମୁଞ୍ଚୋଽସୃଜ୍ୟତ ମୁଞ୍ଚଂ ଛନ୍ଦାଂ ଽସି ତେ ବିଷ୍ଣୁଃ
 ବ୍ୟକ୍ରାମନ୍-ସୋଽସୁରାନନ୍ତୁ ମୁଞ୍ଚୋଽପାକ୍ରାମଦ୍ୟୁଞ୍ଚଂ ଛନ୍ଦାଂ ଽସି ତେ ଦେବା ଅମନ୍ୟନ୍ତାମୀ ବା
 ଇଦମଭୁବନ୍ ଯଦୁଃ ସ୍ତ ଇତି ତେ ପୂଜାପତିମୁପାଧାବନ୍-ସୋଽବ୍ରବୀତ୍-ପୂଜାପତିଃ ଛନ୍ଦାଂ
 ବୀର୍ଯ୍ୟମାଦାୟ ତଦ୍ଵଃ ପ୍ର ଦାସ୍ୟାମୀତି ସ ଛନ୍ଦାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟ (୧) ମାଦାୟ ତଦେଭ୍ୟଃ
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦନ୍ତୁ ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟାପାକ୍ରାମନ୍ ଛନ୍ଦାଂ ଽସି ମୁଞ୍ଚସ୍ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାସୁରା ଯ
 ଏବଂ ଛନ୍ଦାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବେଦାଃ ଶ୍ରୀବିଦ୍ଧାସ୍ତୁ ଶ୍ରୈଷ୍ଠତ୍ୟଜ୍ଞ ଯେ ଯଜାମହେ ବଷଟ୍-କାରୋ
 ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କସ୍ମୈ କମଧୁର୍ଯୁରା
 ଶ୍ରୀବିଦ୍ଧତୀତି ଛନ୍ଦାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟାୟେତି ବୁଦ୍ଧାଦେତସ୍ମୈ (୨) ଛନ୍ଦାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମା ଶ୍ରୀବିଦ୍ଧାସ୍ତୁ
 ଶ୍ରୈଷ୍ଠତ୍ୟଜ୍ଞ ଯେ ଯଜାମହେ ବଷଟ୍-କାରୋ ଯ ଏବଂ ବେଦ ସର୍ବାୟେରେବ
 ଛନ୍ଦୋଭିରର୍ଚତି ଯତ୍ କିଂ ଚାର୍ଚତି ଯଦିନ୍ଦ୍ରୋ ବୁଦ୍ରମହନ୍ନମେଧଂ ତଦ୍ୟଦ୍ୟତୀନପାବପଦମେଧଂ
 ତଦଥ କସ୍ମାଦୈନ୍ଦ୍ରୋ ମୁଞ୍ଚ ଆ ସଂସ୍ଥାତେରିତ୍ୟାହୁରିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବା ଏଷା ମୁଞ୍ଚିୟା
 ତନ୍ମୁନ୍ଦ୍ୟାଞ୍ଜସ୍ତାମେବ ତଦ୍ୟଜନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦୋପୈନଂ ମୁଞ୍ଚୋ ନମତି (୩) ॥
 (ଛନ୍ଦାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବା ଏବ ତଦୁଷ୍ଣୋ ଚ) ॥ ୩। ୩। ୭॥

(ଅବତୃଥାଙ୍ଗବେଦିଦାହାଦିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆୟୁର୍ଦା ଅଗ୍ନେ ହବିଷୋ ଜୁଷାଣୋ ଘୃତପ୍ରତୀକୋ ଘୃତୟୋନିରେଧ୍ ।
 ଘୃତଂ ପୀଢା ମଧୁ ଚାରୁ ଗବ୍ୟଂ ପିତେବ ପୁତ୍ରମଭି ରକ୍ଷତାଦିମମ୍ ॥
 ଆ ବୃଶ୍ପତେ ବା ଏତଦ୍ୟଜମାନୋଽଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ଯଦେନୟୋଃ ଶୃତଂ କୃତ୍ୟାଥାନ୍ୟତ୍ରାବ
 ଭୂଥମବୈତ୍ୟାୟୁର୍ଦା ଅଗ୍ନେ ହବିଷୋ ଜୁଷାଣ ଇତ୍ୟବଭୂଥମବୈଷ୍ୟଞ୍ଜୁହୁୟାଦାହୁତ୍ୟେବୈନୋ

ଶମୟେ ନାଃର୍ତ୍ତମାଞ୍ଜୁତି ଯଜମାନେ ଯତ୍ କୁସାଦ୍ (୧) ମପ୍ରତୀତ୍ ମୟି ଯେନ ଯମସ୍ୟ
ବଲିନା ଚରାମି ।

ଇହୈବ ସନ୍ନିରବଦୟେ ତଦେତଦ୍ଦେବେ ଅନୁଶୋ ଭବାମି ।

ବିଶ୍ୱଲୋପ ବିଶ୍ୱଦାବସ୍ୟ ଭା ସଞ୍ଜୁହୋମ୍ୟସ୍ତାଦେକୋଽହୁତାଦେକଃ ସମସ୍ତନାଦେକଃ ।

ତେ ନଃ କୃଷ୍ଣନ୍ତୁ ଭେଷଜଃ ସଦଃ ସହୋ ବରେଣ୍ୟମ୍ ॥

ଅୟଂ ନୋ ନଭସା ପୁରଃ ସଂସ୍ଥାନୋ ଅଭି ରକ୍ଷତୁ ।

ଗୃହାଶାମସମର୍ଥେ ବହବୋ ନୋ ଗୃହା ଅସନ୍ ॥

ସ ଓଂ ନୋ (୨) ନଭସନ୍ତୁ ଉର୍ଜଂ ନୋ ଧେହି ଭଦ୍ରୟା ।

ପୁନର୍ନୋ ନିଷ୍ଠମା କୃଧୁ ପୁନର୍ନୋ ରକ୍ଷିମା କୃଧୁ ॥

ଦେବ ସଂସ୍ଥାନ ସହସ୍ରପୋଷସ୍ୟଶିଷ୍ଟେ ସ ନୋ ରାସ୍ତାଜ୍ୟାନିଃ ରାୟସ୍ତୋଷଂ

ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସଂବହରୀଶାଂ ସୁଷ୍ଟିମ୍ ॥

ଅଗ୍ନିର୍ବାବ ଯମ ଇୟଂ ଯମା କୁସାଦ୍ ବା ଏତଦ୍ୟମସ୍ୟ ଯଜମାନ ଆ ଦତ୍ତେ

ୟଦୋଷଧୀଭିର୍ବେଦିଂ ସ୍ତୁଶାତି ଯଦନ୍ତୁପୌଷ୍ୟ ପ୍ରୟାୟାଦ୍ ଗ୍ରୀବବିଜମେନ (୩)

ମମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ନେନୀୟେରନ୍ ଯତ୍-କୁସାଦ୍ମପ୍ରତୀତ୍ ମୟାତୁ୍ୟପୌଷତାହୈବ ସନ୍ ଯମଂ

କୁସାଦ୍ ନିରବଦାୟାନ୍ତୁଶଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ଯଦି ମିଶ୍ରମିବ ଚରେଦଞ୍ଜଲିନା ସକ୍ଳୁନ୍

ପ୍ରଦାବେ୍ୟ ଜୁହୁୟାଦେଷ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବେଶ୍ୱାନରୋ ଯତ୍-ପ୍ରଦାବ୍ୟଃ ସ ଏବୈନଂ ସ୍ୱଦୟତ୍ୟହ୍ନାଂ

ବିଧାନ୍ୟାମେକାଷ୍ଟକାୟାମପୁଂ ଚତୁଃ ଶରାବଂ ପଞ୍ଚା ପ୍ରାତରେତେନ କନ୍ଧମୁପୌଷ୍ପେଦ୍ୟଦି

(୪) ଦହତି ପୁଣ୍ୟସମଂ ଭବତି ଯଦି ନ ଦହତି ପାପସମମେତେନ ହ ସ୍ତ ବା ରକ୍ଷୟ ପୁରା

ବିଜ୍ଞାନେନ ଦୀର୍ଘସୁବ୍ରହ୍ମପଂ ଯତି ଯୋ ବା ଉପଦୁଷ୍ଟାରମୁପଶ୍ଚୋତାରମନୁଷ୍ୟାତାରଂ ବିଦ୍ୱାନ୍

ଯଜ୍ଞେ ସମମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକ ଇଷ୍ଟାପୁର୍ତ୍ତେନ ଗଚ୍ଛତେଽଗ୍ନିର୍ବା ଉପଦୁଷ୍ଟା ବାୟୁରୁପ
 ଶ୍ରୋତାଽଽଦିତ୍ୟୋଽନ୍ତୁ ଖ୍ୟାତା ତାନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ ଯଜ୍ଞେ ସମମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକ
 ଇଷ୍ଟାପୁର୍ତ୍ତେନ ଗଚ୍ଛତେଽୟଂ ନୋ ନଭସା ପୁର (୫) ଇତ୍ୟାହାଗ୍ନିର୍ବେ ନଭସା ପୁରୋଽଗ୍ନିମେବ
 ତଦାହୈତନ୍ତେ ଗୋପାୟେତି ସ ଓଂ ନୋ ନଭସସ୍ତତ ଇତ୍ୟାହ ବାୟୁର୍ବେ
 ନଭସସ୍ତର୍ତ୍ତିର୍ବାୟୁମେବ ତଦାହୈତନ୍ତେ ଗୋପାୟେତି ଦେବ ସଂସ୍କାନେତ୍ୟାହାସୌ ବା
 ଆଦିତ୍ୟୋ ଦେବଃ ସଂସ୍କାନ ଆଦିତ୍ୟମେବ ତଦାହୈତନ୍ତେ ଗୋପାୟେତି (୬) ॥
 (କୁସାଦଂ ଓଂ ନ ଏନମୋଷ୍ଟେଦ୍ୟଦି ପୁର ଆଦିତ୍ୟମେବ ତଦାହୈତନ୍ତେ ଗୋପାୟେତି) ॥ ୩। ୩। ୮ ॥

(ଜୀର୍ଣ୍ଣବୃଷଭାଲମ୍ବଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏତଂ ଯୁବାନଂ ପରି ବୋ ଦଦାମି ତେନ କ୍ରୀଡ଼ନ୍ତୀଶ୍ଚରତ ପ୍ରିୟେଣ ।
 ମା ନଃ ଶାସ୍ତ୍ର ଜନ୍ମଷା ସୁଭାଗା ରାୟସ୍ତୋଷେଣ ସମିଷା ମଦେନ ॥
 ନମୋ ମହିମ ଉତ ଚକ୍ଷୁଷେ ତେ ମରୁତାଂ ପିତୃସ୍ତଦହଂ ଗୃଣାମି ।
 ଅନୁ ମନ୍ୟସ୍ବ ସୁୟଜା ଯଜାମ ଜୁଷଂ ଦେବାନାମିଦମସ୍ତୁ ହବ୍ୟମ୍ ॥
 ଦେବାନାମେଷ ଉପନାହ ଆସାଦପାଂ ଗର୍ଭ ଓଷଧୀସ୍ତୁ ନ୍ୟକ୍ତଃ ।
 ସୋମସ୍ୟ ଦୁସ୍ସମବୃଣୀତ ପୁଷା (୧) ବୃହନ୍ନଦ୍ରିରଭବଭବେଷାମ୍ ॥
 ପିତା ବସାନାଂ ପତିରଗ୍ନିୟାନାମଥୋ ପିତା ମହତାଂ ଗର୍ଗରାଣାମ୍ ।
 ବସୋ ଜରାୟୁ ପତିଧୁକ୍ ପାୟୁଷ ଆମିଷା ମସ୍ତୁ ଘୃତମସ୍ୟ ରେତଃ ॥
 ଓଂ ଗାବୋଽବୃଣତ ରାଜ୍ୟାୟ ଓଂ ହବନ୍ତ ମରୁତଃ ସ୍ବର୍ଜାଃ ।
 ବର୍ଷନ୍ ଷ୍ଟତ୍ରସ୍ୟ କକୁଭି ଶିଶିୟାଶସ୍ତତୋ ନ ଉଗ୍ରୋ ବି ଭଜା ବସୁନି ॥

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବା ଏଷ ପଶୁନା ଯଜତେ ଯସ୍ୟୈତାନି ନ କ୍ରିୟନ୍ତି ଏଷ ହ ଥେ ସମ୍ଭବେନ
ଯଜତେ ଯସ୍ୟୈତାନି କ୍ରିୟନ୍ତି (୨) ॥ (ପୁଷା କ୍ରିୟନ୍ତି ଏଷୋଽଷ୍ଟୋ ଚ) ॥ ୩। ୩। ୯ ॥

(ପାଶୁକଗର୍ଭପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଦେବୋ ଦିବିଷଦ୍-ଭ୍ୟା ଧାତା ଯତ୍ରାୟ ବାୟୁଃ ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ।
ବୃହସ୍ପତିସ୍ତା ପ୍ରଜାପତୟେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତାଂ ଜୁହୋତୁ ॥
ୟସ୍ୟାସ୍ତେ ହରିତୋ ଗର୍ଭୋଽଥୋ ଯୋନିର୍ହିରଣ୍ୟୟା ।
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟହୁତା ଯସ୍ୟୈ ତାଂ ଦେବୈଃ ସମଜାଗମନ୍ ॥
ଆ ବର୍ତନ ବର୍ତୟ ନି ନିବର୍ତନ ବର୍ତୟେନ୍ନ ନର୍ଦ୍ଦବୁଦ ।
ଭୂମ୍ୟାଶ୍ଚୂତସ୍ରଃ ପ୍ରଦିଶସ୍ତାଭିରା ବର୍ତୟା ପୁନଃ ॥
ବି ଡେ ଭିନନ୍ତି ତିକ୍ରାଂ ବି ଯୋନିଂ ବି ଗର୍ବାନେମା ।
ବି (୧) ମାତରଂ ଚ ପୁତ୍ରଂ ଚ ବି ଗର୍ଭଂ ଚ ଜରାୟୁ ଚ । ବହିସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ବାଲିତ୍ ।
ଭରୁଦୁସ୍ତୋ ବିଶ୍ୱରୂପ ଇୟଃ ପର୍ବମାନୋ ଧୀର ଆନଜ୍ଞା ଗର୍ଭମ୍ ॥
ଏକପଦା ଦ୍ୱିପଦା ତ୍ରିପଦା ଚତୁଷ୍ପଦା ପଞ୍ଚପଦା ଷଟ୍-ପଦା ସପ୍ତପଦ୍ୟଷ୍ଟାପଦା ଭୁବନାଂନୁ
ପ୍ରଥତାଂ ସ୍ୱାହା ।
ମହୀ ଦେୱୀଃ ପୃଥ୍ୱୀ ଚ ନ ଜ୍ଞମଂ ଯଜ୍ଞଂ ମିମିକ୍ଷତାମ୍ । ପିପ୍ରୁତାଂ ନୋ ଭରୀମଭିଃ (୨) ॥
(ଗର୍ବାନେମା ବି ଚତୁଷ୍ପଦାରିଂଶଜ) ॥ ୩। ୩। ୧୦ ॥

(ୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇଦଂ ବାମାସ୍ୟା ହବିଃ ପ୍ରିୟମିନ୍ଦ୍ରାବୃହସ୍ପତୀ । ଭୁକ୍-ଥଂ ମଦଂ ଶସ୍ୟତେ ॥
ଅୟଂ ବାଂ ପରିଷିତ୍ୟତେ ସୋମ ଇନ୍ଦ୍ରାବୃହସ୍ପତୀ । ଚାରୁମଦାୟ ପ୍ରୀତୟେ ॥

ଅସ୍ମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବୃହସ୍ପତୀ ରୁଦ୍ଧିଂ ଧୈତ୍ୟଂ ଶତ୍ରୁବିନମ୍ । ଅଶ୍ୱାବନ୍ତଂ ସହସ୍ରିଣମ୍ ॥
 ବୃହସ୍ପତିର୍ନଃ ପରି ପାତୁ ପୁଷ୍ଟାଦୁତୋଽଭିରସ୍ମାଦଧିରାଦଘ୍ନାୟୋଃ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରଃ ପୁରସ୍ତାଦୁତ ମଧ୍ୟତୋ ନଃ ସଖା ସଖ୍ୟାଭ୍ୟା ବରିବଃ କୃଣୋତୁ ॥
 ବି ତେ ବିଷ୍ଣୁଘାତକୁତାସୋ ଅଗ୍ନେ ଭାମାସଃ (୧) ଶୁଚେ ଶୁଚିୟଶ୍ଚରନ୍ତି ।
 ତୁବିମ୍ବିକ୍ଷାସୋ ଦିବ୍ୟା ନବିତ୍ୱା ବନା ବନନ୍ତି ଧୃଷ୍ଣତା ରୁଜନ୍ତଃ ॥
 ଭାମଗ୍ନେ ମାନୁଷୀରୀତତେ ବିଶୋ ହୋତ୍ରାବିଦଂ ବିବିତିଂ ରତ୍ନଧାତମମ୍ ।
 ଗୁହ୍ୟା ସନ୍ତଂ ସୁଭଗବିଶ୍ୱଦର୍ଶିତଂ ତୁବିଷ୍ଣୁଶସଂ ସୁୟଜଂ ଘୃତଶ୍ଚିୟମ୍ ॥
 ଧାତା ଦଦାତୁ ନୋ ରୁଦ୍ଧିମୀଶାନୋ ଜଗତ୍ସନ୍ତଃ । ସ ନଃ ପୁରୋ ନ ବାବନତ୍ ॥
 ଧାତା ପ୍ରଜାୟା ଭୃତ ରାୟ ଲିଖେ ଧାତେଦଂ ବିଶ୍ୱଂ ଭୁବନଂ ଜଜାନ ।
 ଧାତା ପୁତ୍ରଂ ଯଜମାନାୟ ଦାତା (୨) ତସ୍ମା ଉ ହବ୍ୟଂ ଘୃତବହିଧେମ ॥
 ଧାତା ଦଦାତୁ ନୋ ରୁଦ୍ଧିଂ ପ୍ରାଚୀଂ ଜୀବାତୁମକ୍ଷିତାମ୍ ।
 ବୃନ୍ଧଂ ଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି ସୁମତିଂ ସତ୍ୟରାଧସଃ ॥
 ଧାତା ଦଦାତୁ ଦାଶୁଷ୍ଠେ ବସୁନି ପ୍ରଜାକାମାୟ ମୀତୁଷ୍ଠେ ଦୁରୋଶେ ।
 ତସ୍ମେ ଦେବା ଅମୃତାଃ ସଂ ବ୍ୟୟନ୍ତଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବାସୋ ଅଦିତିଃ ସଂଜୋଷାଃ ॥
 ଅନୁ ନୋଽବ୍ୟାନ୍ତୁମତିର୍ଯ୍ୟଜଂ ଦେବେଷୁ ମନ୍ୟତାମ୍ ।
 ଅଗ୍ନିଶ୍ଚ ହବ୍ୟବାହନୋ ଭବତାଂ ଦାଶୁଷ୍ଠେ ମୟଃ ॥
 ଅହିଦନ୍ତୁମତେ ଓଂ (୩) ମନ୍ୟାସ୍ୱେ ଶଂ ଚ ନଃ କୃଧ୍ୱ ।
 କ୍ରତ୍ୱେ ଦକ୍ଷାୟ ନୋ ହିନ୍ତୁ ପ୍ର ଶ ଆୟୁଂଷି ତାରିଷଃ ॥
 ଅନୁ ମନ୍ୟତାମନୁମନ୍ୟମାନା ପ୍ରଜାବନ୍ତଂ ରୁଦ୍ଧିମକ୍ଷାୟମାଶମ୍ ।

ତସ୍ୟୈଂ ବନ୍ଧୁଂ ହେତୁସ୍ମି ନାମଂ ତୁମ୍ଭ ସା ନୋ ଦେବୀ ସୁହବା ଶମଂ ଯଚ୍ଛତୁ ॥

ଯସ୍ୟାମିଦଂ ପ୍ରତିଶ୍ଚି ଯଦ୍ବିରୋଚତେନ୍ଦ୍ରମତିଂ ପ୍ରତି ଭୁଷନ୍ତ୍ୟାୟବଃ ।

ଯସ୍ୟା ଭୂପକ୍ଷ ଉର୍ବଚ୍ଚରିକ୍ଷଂ ସା ନୋ ଦେବୀ ସୁହବା ଶମଂ ଯଚ୍ଛତୁ ॥ (୪)

ରାଜାମହଂ ସୁହବାଂ ସୁଷୁତୀ ହୁବେ ଶୁଣୋତୁ ନଃ ସୁଭଗା ବୋଧତୁ ମନା ।

ସୀବ୍ୟଭୂପଃ ସୁତ୍ୟାଂକ୍ଷିଦ୍ୟମାନୟା ଦଦାତୁ ବୀରଂ ଶତଦାୟମୁକ୍-ଧ୍ୟମ୍ ॥

ୟାସ୍ତେ ରାଜେ ସୁମତୟଃ ସୁପେଶସୋ ଯାଭିର୍ଦଦାସି ଦାଶୁଷ୍ଠେ ବସୁନି ।

ତାଭିର୍ନୋ ଅଦ୍ୟ ସୁମନା ଭୂପାଗହି ସହସ୍ରପୋଷଂ ସୁଭଗେ ରରାଣା ॥

ସିନୀବାଲି ଯା ସୁପାଶିଃ ॥

କୁହୁମହଂ ସୁଭଗାଂ ବିଦ୍ଭୁନାପସମସ୍ମିନ୍ ଯଜ୍ଞେ ସୁହବାଂ ଜୋହବୀମି ।

ସା ନୋ ଦଦାତୁ ଶ୍ରବଣଂ ପିତୃଣାଂ ତସ୍ୟାସ୍ତେ ଦେବି ହବିଷା ବିଧେମ ॥

କୁହୁର୍ଦେବୀନାମମୃତସ୍ୟ ପତ୍ନୀ ହବ୍ୟା ନୋ ଅସ୍ୟ ହବିଷଶ୍ଚିକେତୁ ।

ସଂ ଦାଶୁଷ୍ଠେ କିରତୁ ଭୂରି ବାମଂ ରାୟକ୍ଷୋଷଂ ଚିକିତୁଷେ ଦଧାତୁ (୫)॥

(ଭାମାସୋ ଦାତା ଭମଚ୍ଚରିକ୍ଷଂ ସା ନୋ ଦେବୀ ସୁହବା ଶମଂ ଯଚ୍ଛତୁ ଶ୍ରବଣଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ)॥୩।୩।୧୧॥

=॥ ୦ ॥=

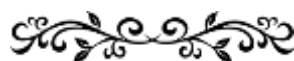
(ଅଗ୍ନେ ତେଜସ୍ବିନ୍ଦ୍ରାୟୁର୍ବସବସ୍ତୈତସ୍ତା ଅପାଂ ନାମଧେୟଂ ବାୟୁରସି ପ୍ରାଣୋ ନାମଦେବା ବୈ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେନ ପ୍ରଜାପତିର୍ଦେବାସୁରାନାୟୁର୍ଦା ଏତଂ ଯୁବାନ୍ଂ ସୂର୍ଯୋ ଦେବ ଇଦଂ ବାମେକାଦଶ ॥ ୧୧॥)

(ଅଗ୍ନେ ତେଜସ୍ବିନ୍ଦ୍ରାୟୁରସି ଛନ୍ଦସାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମାତରଂ ଚ ଷଡ୍-ତ୍ରିଂଶତ୍ ॥ ୩୨॥)

(ଅଗ୍ନେ ତେଜସ୍ବିନ୍ ଚିକିତୁଷେ ଦଧାତୁ ॥)

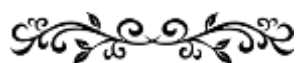
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରାଂଶଃ ॥

| ଇଷ୍ଟହୋମାଭିଧାନମ୍ |

(ବଶାଗର୍ଭଦର୍ଶନନିମିତ୍ତକହୋମବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବି ବା ଏତସ୍ୟାଂ ଯୁଜ୍ଞ ରଧତେ ଯସ୍ୟାଂ ହବିରତିରିତ୍ୟତେ ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଦେବୋ ଦିବିଷଦ୍-ଭ୍ୟା
ଇତ୍ୟାହ ବୃହସ୍ପତିନା ତୈବାସ୍ୟାଂ ପୂଜାପତିନା ଚ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଂ ବୃଧିମପି ବପତି ରକ୍ଷାଂସି ବା
ଏତଦ୍-ପଶୁଂ ସଚକ୍ରେ ଯଦେକଦେବତ୍ୟାଂ ଆଲକ୍ଷ୍ଠୋ ଭୂୟାନ୍ ଭବତି ଯସ୍ୟାଂସ୍ତେ ହରିତୋ
ଗର୍ଭ ଇତ୍ୟାହ ଦେବତ୍ରେବୈନାଂ ଗମୟତି ରକ୍ଷାସାମପହତ୍ୟା ଆ ବର୍ତ୍ତନ ବର୍ତ୍ତୟେତ୍ୟାହ (୧)
ବ୍ରହ୍ମଣୈବୈନମା ବର୍ତ୍ତୟତି ବି ତେ ଭିନନ୍ତି ତକ୍ରାମିତ୍ୟାହ ଯଥା ଯଜୁରେବୈତଦ୍ଭୁରୁଦ୍ରସ୍ତୋ
ବିଶ୍ଵରୂପ ଇନ୍ଦୁରିତ୍ୟାହ ପୂଜା ବୈ ପଶବ ଇନ୍ଦୁଃ ପୂଜୟେବୈନଂ ପଶୁଭିଃ ସମର୍ଥୟତି ଦିବଂ
ବୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଂ ବୃଧିଂ ଗଚ୍ଛତି ପୃଥୁବାମତିରିକ୍ତଂ ତଦ୍ୟନ୍ ଶମୟେଦାର୍ତ୍ତମାଚ୍ଛେଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋ
ମହୀ ଦ୍ୟୌଃ ପୃଥୁବା ଚ ନ ଇତ୍ୟା (୨) ଽହ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବାଭ୍ୟାମେବ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଂ ବୃଧିଂ
ଗତିରିକ୍ତଂ ଚ ଶମୟତି ନାଃଽର୍ତ୍ତମାଚ୍ଛତି ଯଜ୍ଞମାନୋ ଭସ୍ମନାଽଭି ସମୁହତି ସ୍ଵଗାକୃତ୍ୟା
ଅଥୋ ଅନୟୋର୍ବା ଏଷ ଗର୍ଭୋଽନୟୋରେବୈନଂ ଦଧାତି ଯଦ୍ବଦ୍ୟେଦତି
ତଦ୍ବ୍ରତୟେଦ୍ୟନ୍ନାବଦ୍ୟେଦ୍ ପଶୋରାଲକ୍ଷ୍ଠସ୍ୟାଂ ନାବ ଦ୍ୟେଦ୍ ପୁରସ୍ତାନ୍ନାଭ୍ୟା
ଅନ୍ୟଦ୍ବଦ୍ୟେଦୁପରିଷ୍ଟାଦନ୍ୟଦ୍ ପୁରସ୍ତାସ୍ତୈ ନାଭ୍ୟା (୩) ପ୍ରାଣ ଉପରିଷ୍ଟାଦପାନୋ
ଯାବାନେବ ପଶୁସ୍ତସ୍ୟାବ ଦ୍ୟତି ବିଷ୍ଣବେ ଶିପିବିଷ୍ଣାୟ ଜୁହୋତି ଯସ୍ତୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାତିରିତ୍ୟତେ
ୟଃ ପଶୋର୍ଭୂମା ଯା ପୁଷ୍ଟିସ୍ତଦ୍ବିଷ୍ଣୁଃ ଶିପିବିଷ୍ଣୋଽତିରିକ୍ତ ଏବାତିରିକ୍ତଂ ଦଧାତ୍ୟତିରିକ୍ତସ୍ୟା
ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅଷ୍ଟାପୁତ୍ର-ଦିରଶ୍ୟାଂ ଦକ୍ଷିଣାଽଷ୍ଟାପଦୀ ହେମଶାଽଽମା ନବମଃ ପଶୋରାପ୍ତ୍ୟା

ଅନ୍ତରକୋଶ ଉଷ୍ମାଞ୍ଚେଶାଃଽବିଷ୍ଟିତଂ ଭବତ୍ୟେବମିବ ହି ପଶୁରୁଲ୍-ବମିବ ଚମୈବ
ମାଂସମିବାସ୍ଥାବି ଯାବାନ୍ତେବ ପଶୁସ୍ତମାପ୍ତାଽବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯସ୍ୟେଷା ଯଜ୍ଞେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିଃ କ୍ରିୟତଂ
ଇଷ୍ଟା ବସୀୟାନ୍ ଭବତି (୪)॥

(ବର୍ତ୍ତମାନେତ୍ୟାହ ନ ଇତି ବୈ ନାଭ୍ୟା ଉଲ୍ଲମ୍ବିବୈକବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୪। ୧॥

(ବଶାଲମ୍ବନମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆ ବାୟୋ ଭୂଷ ଶୁଚିପା ଉପ ନଃ ସହସ୍ରଂ ତେ ନିୟୁତୋ ବିଶ୍ୱବାର ।
ଉପୋ ତେ ଅନ୍ଧୋ ମଦ୍ୟମୟାମି ଯସ୍ୟ ଦେବ ଦଧୁଷେ ପୂର୍ବପେୟମ୍ ॥
ଆକୁତ୍ୟେ ଭା କାମାୟ ଭା ସମୃଧେ ଭା କିଞ୍ଚିତା ତେ ମନଃ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ୱାହା କିଞ୍ଚିତା
ତେ ପ୍ରାଣଂ ବାୟବେ ସ୍ୱାହା କିଞ୍ଚିତା ତେ ଚକ୍ଷୁଃ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ୱାହା କିଞ୍ଚିତା ତେ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ
ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱୀଭ୍ୟାଂ ସ୍ୱାହା କିଞ୍ଚିତା ତେ ବାତଂ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ସ୍ୱାହା (୧) ଓଂ ତୁରୀୟା
ବଶିନୀ ବଶାଽସି ସକୃଦ୍ୟତ୍ତା ମନସା ଗର୍ଭ ଆଶୟତ୍ ।
ବଶା ଓଂ ବଶିନୀ ଗଚ୍ଛ ଦେବାନ୍-ସୂତ୍ୟାଃ ସନ୍ତୁ ଯଜମାନସ୍ୟ କାମାଃ ॥
ଅଜାଽସି ରୟିଷ୍ଟା ପୃଥ୍ୱୀୟାଂ ସୀଦୋର୍ଧ୍ୱାଽତରୀକ୍ଷମୁପ ତିଷ୍ଠସ୍ୱ ଦିବି ତେ ବୃହଦ୍-ଭାଃ ।
ତହ୍ନଂ ତନ୍ଦ୍ରଜସୋ ଭାନୁମନ୍ଦିହି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଃ ପଥୋ ରକ୍ଷ ଧୂୟା କୃତାନ୍ ।
ଅନୁଲ୍-ବଶଂ ବୟତ ଜୋଗୁବାମପୋ ମନୁର୍ଭବ ଜନୟା ଦୈବ୍ୟଂ ଜନମ୍ ॥
ମନସୋ ହବିରସି ପ୍ରଜାପତେର୍ବଶୋ ଗାତ୍ରାଣାଂ ତେ ଗାତ୍ରଭାଜୋ ଭୂୟାସ୍ତ (୨)॥
(ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ସ୍ୱାହା ମନୁସ୍ତୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୪। ୨॥

(କାମ୍ୟାଜାବଶାବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇମେ ବୈ ସହାଃଃଷ୍ଟାଂ ତେ ବାୟୁର୍ବ୍ୟବାଭେ ଗର୍ଭମଦଧାତାଂ ତଂ ସୋମଃ
 ପ୍ରାଜ୍ଞନନ୍ଦଦ୍ୱିରଗ୍ରସତ ସ ଏତଂ ପ୍ରଜାପତିରାଶ୍ୱେନମଷ୍ଟାକପାଲମପଶ୍ୟତ୍
 ନିରବପୁରେନୈବୈନାମ୍ନେରଧୁ ନିରକ୍ରୀଣାଭସ୍ତାଦପ୍ୟନ୍ୟଦେବତ୍ୟାମାଲଭମାନ
 ଆଶ୍ୱେନମଷ୍ଟାକପାଲଂ ପୁରସ୍ତାନ୍ନିବଂପେଦ୍ୱେରେବୈନାମଧୁ ନିସ୍ତ୍ରୀୟାଃଃଲଭତେ ଯଦ୍ (୧)
 ବାୟୁର୍ବ୍ୟବାଭସ୍ତାଦ୍ୱାୟୁବ୍ୟା ଯଦିମେ ଗର୍ଭମଦଧାତାଂ ତସ୍ମାଦ୍ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟା ଯଦ୍-ସୋମଃ
 ପ୍ରାଜ୍ଞନନ୍ଦଦ୍ୱିରଗ୍ରସତ ତସ୍ମାଦଗ୍ନୀଷୋମୀୟା ଯଦନୟୋର୍ବିୟତ୍ୟୋର୍ବାଗବଦ୍ଭସ୍ମାତ୍ ସାରସ୍ୱତୀ
 ଯଦ୍-ପ୍ରଜାପତିରଶ୍ୱେରଧୁ ନିରକ୍ରୀଣାତ୍ ତସ୍ମାତ୍ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ସା ବା ଏଷା ସର୍ବଦେବତ୍ୟା
 ଯଦଜା ବଶା ବାୟୁବ୍ୟାମା ଲଭେତ ଭୂତିକାମୋ ବାୟୁର୍ବୈ କ୍ଷେପିଷ୍ଠା ଦେବତା ବାୟୁମେବ
 ସ୍ୱେନଂ (୨) ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ଭୂତିଂ ଗମୟତି ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟାମା
 ଲଭେତ କୃଷମାଣଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମୋ ଦିବ ଏବାଶ୍ୱୈ ପୂର୍ଜନ୍ୟା ବର୍ଷତି ବ୍ୟସ୍ୟାମୋଷଧୟୋ
 ରୋହନ୍ତି ସମଧୁକମସ୍ୟ ସସ୍ୟଂ ଭବତ୍ୟଗ୍ନୀଷୋମୀୟାମା ଲଭେତ ଯଃ
 କାମୟେତାନିବାନନ୍ନାଦଃ ସ୍ୟାମିତ୍ୟଗ୍ନିନୈବାନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ସୋମେନାନ୍ନାଦ୍ୟମନ୍ନବାନ୍ନେବାନ୍ନାଦୋ ଭବତି ସାରସ୍ୱତୀମା ଲଭେତ ଯ (୩) ଈଶ୍ୱରୋ
 ବାଟୋ ବଦିତୋଃ ସନ୍ନାତଂ ନ ବଦେନ୍ନାଶ୍ୱୈ ସରସ୍ୱତୀ ସରସ୍ୱତୀମେବ ସ୍ୱେନଂ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସୈବାଶ୍ୱିନ୍-ବାଟଂ ଦଧାତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାମା ଲଭେତ ଯଃ
 କାମୟେତାନିଭିଜିତମ୍ଭି ଜୟେନ୍ନମିତି ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବା ଦେବତା
 ଦେବତାଭିରେବାନିଭିଜିତମ୍ଭି ଜୟତି ବାୟୁବ୍ୟୟୋପାକରୋତି ବାୟୋରେବୈନାମବ୍ରୁଧାଃଃ
 ଲଭତ ଆକୁତ୍ୟେ ଭା କାମାୟ ଡେ (୪) ତ୍ୟାହ ଯଥାୟଜୁରେବୈତତ୍ କିଞ୍ଚିତ୍ତାକାରଂ ଜୁହୋତି

କିଞ୍ଚିତ୍ତାକାରେଣ ବୈ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବୋ ରମନ୍ତେ ପ୍ରାଃଋଣ୍ୟାଃ ପତନ୍ତି ଯତ୍-କିଞ୍ଚିତ୍ତାକାରଂ
 କୁହୋତି ଗ୍ରାମ୍ୟାଣାଂ ପଶୁନାଂ ଧୃତ୍ୟେ ପୟସୋ କ୍ରିୟମାଣେ କୁହୋତି ଜୀବନ୍ତୀମେବୈନାଂ
 ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ଓଂ ତୁରୀୟାଂ ବଶିନୀଂ ବଶାଃସୀତ୍ୟାଃ ଦେବତ୍ରେବୈନାଂ ଗମୟତି
 ସତ୍ୟାଃ ସନ୍ତୁ ଯଜମାନସ୍ୟ କାମା ଇତ୍ୟାହୈଷ ବୈ କାମୋ (୫) ଯଜମାନସ୍ୟ ଯଦନାତି
 ଉଦୃତଂ ଗଚ୍ଛତି ତସ୍ମାଦେବମାହାଜାଃସି ରୟିଷ୍ଠେତ୍ୟାହୈଷ୍ଠେବୈନାଂ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି
 ଦିବି ତେ ବୃହତ୍-ଭା ଇତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଗଂ ଏବାଶ୍ନୈ ଲୋକେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧାତି ତନ୍ତୁଂ ତନ୍ନୁଜସୋ
 ଭାନୁମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୟାହେମାନେବାଶ୍ନୈ ଲୋକାଞ୍ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତଃ କରୋତ୍ୟନ୍ତୁଲ୍-ବଶଂ ବୟତ
 ଜୋଗୁବାମପ ଇତ୍ୟା (୬) ଧୃୟ ଯଦେବ ଯଜ୍ଞ ଉଲ୍-ବଶଂ କ୍ରିୟତେ ତସ୍ୟୈବୈଷା
 ଶାନ୍ତିର୍ମନୁର୍ଭବ ଜନୟା ଦୈବ୍ୟଂ ଜନମିତ୍ୟାହ ମାନବ୍ୟାଂ ବୈ ପ୍ରଜାସ୍ତା ଏବାଃଋଣ୍ୟାଃ
 କୁରୁତେ ମନସୋ ହବିରସୀତ୍ୟାହ ସ୍ବଗାକୃତ୍ୟେ ଗାତ୍ରାଣାଂ ତେ ଗାତ୍ରଭାଜୋ
 ଭୂୟାସ୍ନେତ୍ୟାହାଃଋଷିମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ତସ୍ୟୈ ବା ଏତସ୍ୟା ଏକମେବାଦେବୟଜନଂ
 ଯଦାଲିଷ୍ଠାୟାମୁଦ୍ରୋ (୭) ଭବତି ଯଦାଲିଷ୍ଠାୟାମୁଦ୍ରଃ ସ୍ୟାଦସ୍ତୁ ବା ପ୍ରବେଶୟେତ୍-ସର୍ବାଂ ବା
 ପ୍ରାଶ୍ନୀୟାଦ୍ୟଦସ୍ତୁ ପ୍ରବେଶୟେଦ୍ୟଜ୍ଞବେଶ୍ବସଂ କୁର୍ମାତ୍-ସର୍ବାମେବ
 ପ୍ରାଶ୍ନୀୟାଦିନ୍ଦ୍ରିୟମେବାଃଋଷିଭ୍ୟଃ ସା ବା ଏଷା ତ୍ରୟାଶାମେବାବରୁଦ୍ଧା ସଂବହରସଦଃ
 ସହସ୍ରୟାଜିନୋ ଗୃହମେଧୁନସ୍ତ ଏବୈତୟା ଯଜେରନ୍ତେଷାମେବୈଷାଃଋଷା (୮) ॥
 (ୟତ୍-ସ୍ବେନ ସାରସ୍ବତୀମା ଲଭେତ୍ ଯଃ କାମାୟ ଭା କାମୋଽପ ଇତ୍ୟୁଦ୍ରୋ ହିତଘାରିଂଶକ) ॥୩।୪।୩॥

(ଜୟହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ତତ୍-ପ୍ରଶଂସା ଚ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଚିତ୍ତଂ ଚ ଚିତ୍ତିଶ୍ଚାଃଋକୃତଂ ଚାଃଋକୃତିଶ୍ଚ ବିଜ୍ଞାତଂ ଚ ବିଜ୍ଞାନଂ ଚ ମନଶ୍ଚ ଶକ୍ତରୀଶ୍ଚ ଦର୍ଶଶ୍ଚ
 ପୁର୍ଣମାସଶ୍ଚ ବୃହତ୍ ରଥନ୍ତରଂ ଚ ପ୍ରଜାପତିର୍ଜୟାନିନ୍ଦ୍ରାୟ ବୃଷ୍ଟେ ପ୍ରାୟଜ୍ଞଦୁଗ୍ରଃ ପୃତନାଜ୍ୟେଷୁ

ତସ୍ମିନ୍ନି ବିଶ୍ଵଃ ସମନମନ୍ତ ସର୍ବାଃ ସ ଉଗ୍ରଃ ସ ହି ହବ୍ୟାଂ ବଭୁବ ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତା
ଆସନ୍-ସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ସ୍ନା ଏତାଞ୍ଜୟାନ୍ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ ତାନିକୁହୋତ୍ତେ ବୈ
ଦେବା ଅସୁରାନଜୟନ୍ ଯଦଜୟତ୍ତଜୟାନାଂ ଜୟତ୍ ସ୍ଵର୍ଗମାନେନୈତେ ହୋତବ୍ୟା
ଜୟତ୍ୟେବ ତାଂ ପୃତନାମ୍ (୧) ॥ (ଉପ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୪। ୪॥

(ଅଭ୍ୟାତାନମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିର୍ଭୂତାନାମଧିପତିଃ ସ ମାଃବଭୂବୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାନାଂ ଯମଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ବାୟୁରନ୍ତରିକ୍ଷସ୍ୟ
ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ଦିବଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମା ନକ୍ଷତ୍ରାଣାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୋ ମିତ୍ରଃ ସତ୍ୟାନାଂ ବରୁଣୋଽପାଂ ସମୁଦ୍ରଃ
ସ୍ତୋତ୍ୟାନାମନ୍ତଃ ସାମ୍ରାଜ୍ୟାନାମଧିପତି ତନ୍ମାବତୁ ସୋମ ଓଷଧୀନାଂ ସବିତା
ପ୍ରସ୍ରବାନାଂ ଋତୁଃ ପଶୁନାଂ ଉଷା ରୂପାଣାଂ ବିଷ୍ଣୁଃ ପର୍ବତାନାଂ ମରୁତୋ
ଗୁଣାନାମଧିପତୟସ୍ତେ ମାବତୁ ପିତରଃ ପିତାମହାଃ ପରେବରେ ତତୀକ୍ଷତାମହା ଇହ
ମାବତ ।

ଅସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମନ୍ ଅସ୍ମିନ୍ ଶତ୍ରୈଃସ୍ୟାମାଶିଷ୍ୟସ୍ୟାଂ ପୁରୋଧାୟାମସ୍ମିନ୍ କର୍ମନ୍ ସ୍ୟାଂ ଦେବହୂତ୍ୟାମ୍
(୧) ॥ (ଅବରେ ସପ୍ତଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୪। ୫॥

(ଜୟାଭ୍ୟାତାନରାଷ୍ଟ୍ରଭୋମବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବୈ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେଽକୁର୍ବତ ତଦସୁରା ଅକୁର୍ବତ ତେ ଦେବା
ଏତାନିଭ୍ୟାତାନାନିପଶ୍ୟନ୍ତାନିଭ୍ୟାତନ୍ତୁ ଯଦ୍ଦେବାନାଂ କର୍ମାଃସ୍ଵାଦାର୍ଥ୍ୟତ୍ ତଦ୍ୟଦସୁରାଣାଂ ନ
ତଦାର୍ଥ୍ୟତ୍ ଯେନ କର୍ମଣୋତ୍-ସୈଭତ୍ ହୋତବ୍ୟା ରଥୋତ୍ୟେବ ତେନ କର୍ମଣା ଯଦ୍ବିଶ୍ଵେ
ଦେବାଃ ସମଭିରୁକ୍ତସ୍ନାଦଭ୍ୟାତାନା ବୈଶ୍ଵଦେବା ଯତ୍-ପ୍ରଜାପତିର୍ଜୟାନ୍ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ସ୍ନାଜୟାଃ
ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା (୧) ଯଦ୍ରାଷ୍ଟଭୃଦ୍-ଭୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାବଦତ୍ ତଦ୍ରାଷ୍ଟଭୃତାଂ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃଦ୍ ତେ ଦେବା

ଅଭ୍ୟାତାନୈରସ୍ତୁରାନ୍ତ୍ୟାତନ୍ତ୍ର ଜୟେରଜୟନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ୍-ଭୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନ୍ଦଦତ୍ତ ଯଦେବା
 ଅଭ୍ୟାତାନୈରସ୍ତୁରାନ୍ତ୍ୟାତନ୍ତ୍ର ତଦଭ୍ୟାତାନାନାମଭ୍ୟାତାନୁତ୍ତଂ ଯଜ୍ଞୟେରଜୟନ୍ତଜୟନ୍ତାମ୍
 ଜୟନ୍ତଂ ଯଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ୍-ଭୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନ୍ଦଦତ୍ତ ତଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତଃ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ୍ ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍
 ପରାଂସୁରା ଯୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ୍ ଏତାଞ୍ଜୁହ୍ନୟାଦଭ୍ୟାତାନୈରେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ତ୍ୟାତନ୍ତ୍ରତେ
 ଜୟେରଜୟନ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ୍-ଭୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମା ଦତ୍ତେ ଭବତ୍ୟାମ୍ନା ପରାଂସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଭବତି(୨)॥
 (ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାଃ ସୋଂଷାଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୪। ୬॥

(ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ୍-ମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ରତାଷ୍ଟାତୃତଧାମାନ୍ଦଗ୍ନିର୍ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସେମିଷଧୟୋଽପ୍-ସରସ୍ ଜର୍ଜୋ ନାମ ସ ଲଦଂ ବ୍ରହ୍ମ ଶତ୍ରଂ
 ପାତୁ ତା ଲଦଂ ବ୍ରହ୍ମ ଶତ୍ରଂ ପାତୁ ତସ୍ମୈ ସ୍ୱାହା ତାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସଂହିତୋ ବିଶ୍ୱସାମା
 ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ ମରୀଚୟୋଽପ୍-ସରସ୍ ଆୟୁବଃ ସୁଷୁମ୍ନଃ ସୁର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ
 ନକ୍ଷତ୍ରାଣ୍ୟପ୍-ସରସୋ ବେକୁରନ୍ତୋ ଭୃତ୍ୟଃ ସୁପ୍ରଣୋ ଯଜ୍ଞୋ ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣା
 ଅପ୍-ସରସଃ ସ୍ତବାଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ବିଶ୍ୱକର୍ମା ମନୋ (୧) ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟକ୍ୱାମାନ୍ୟପ୍-ସରସୋ ବହ୍ନୟଃ
 ଲକ୍ଷ୍ମିରୋ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାତା ବାତୋ ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟାଂଽପୋଽପ୍-ସରସୋ ମୁଦା ଭୁବନସ୍ୟ ପତେ
 ଯସ୍ୟ ତ ଭୃପରି ଗୁହା ଲହ ଚ ।

ସ ନୋ ରାସ୍ତ୍ରାଜ୍ୟାନ୍ଦିଂ ରାୟସ୍ତୋଷଂଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂଂ ସଂବସୁରୀଣାଂଂ ସୁସ୍ତିମ୍ ॥
 ପରମେଷ୍ଠ୍ୟଧିପତିର୍ମୁଦୁ୍ୟଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ ବିଶ୍ୱମପ୍-ସରସୋ ଭୁବଃ ସୁକ୍ଷିତିଃ ସୁଭୂତିର୍ଭଦ୍ରକୃତ୍
 ସୁବର୍ବାନ୍ ପୂର୍ଜନ୍ୟା ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତୋଽପ୍-ସରସୋ ରୁଚୋ ଦୁରେହେତିରମୃତୟୋ (୨)
 ମୁଦୁ୍ୟଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟ ପ୍ରଜା ଅପ୍-ସରସୋ ଭୀରୁବଶ୍ଚାରୁଃ କୃପଶକାଶୀ କାମୋ
 ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତସ୍ୟାଂଽପୟୋଽପ୍-ସରସଃ ଶୋଚୟନ୍ତୀନାମ ସ ଲଦଂ ବ୍ରହ୍ମ ଶତ୍ରଂ ପାତୁ ତା ଲଦଂ

ବ୍ରହ୍ମ ଶତ୍ରୁ ପାତ୍ର ତସ୍ମୈ ସ୍ବାହା ତାଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ସ ନୋ ଭୁବନସ୍ୟ ପତେ ଯସ୍ୟ ତ ଉପରି
ଗୃହା ଇହ ଚ ।

ଉରୁ ବ୍ରହ୍ମଣୋଽସ୍ତୈ ଶତ୍ରାୟ ମହି ଶମ ଯଜ୍ଞ (୩)॥

(ମନୋଽମୃତୟଃ ଷବ୍-ଚତ୍ବାରିଂଶଚ) ॥ ୩। ୪। ୭॥

(ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃନ୍-ମନ୍ତ୍ରାଣାଂ କାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ରାଷ୍ଟ୍ରକାମାୟ ହୋତବ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ରାଷ୍ଟ୍ରେଶୈବାସ୍ତୈ ରାଷ୍ଟ୍ରମବଂ ରୁନ୍ଧେ
ରାଷ୍ଟ୍ରମେବ ଭବତ୍ୟାମନେ ହୋତବ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ପ୍ରଜା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ
ପ୍ରଶବୋ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଯଜ୍ଞେଷ୍ଠା ଭବତି ରାଷ୍ଟ୍ରେଶୈବ ରାଷ୍ଟ୍ରମବଂ ରୁନ୍ଧେ ବସିଷ୍ଠଃ ସମାନାନାଂ
ଭବତି ଗ୍ରାମକାମାୟ ହୋତବ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ସଞ୍ଜାତା ରାଷ୍ଟ୍ରେଶୈବାସ୍ତୈ
ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ସଞ୍ଜାତାନବଂ ରୁନ୍ଧେ ଗ୍ରାମେ (୧) ବ ଭବତ୍ୟଧିଦେବନେ ଜୁହୋତ୍ୟଧିଦେବନ
ଏବାସ୍ତୈ ସଞ୍ଜାତାନବଂ ରୁନ୍ଧେ ତ ଏନମବରୁଦ୍ଧା ଉପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ରଥମୁଖ ଓଜଞ୍ଜାମସ୍ୟ
ହୋତବ୍ୟା ଓଜୋ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ ଓଜୋ ରଥ ଓଜସ୍ୱୈବାସ୍ତା ଓଜୋଽବଂ ରୁନ୍ଧ ଓଜସ୍ୱେବ
ଭବତି ଯୋ ରାଷ୍ଟ୍ରାଦପଭୃତଃ ସ୍ୟାଉସ୍ତୈ ହୋତବ୍ୟା ଯାବନ୍ତୋଽସ୍ୟ ରଥାଃ ସୁସ୍ଥାନ
ବୁଝାଦ୍ୟୁଘମିତି ରାଷ୍ଟ୍ରମେବାସ୍ତୈ ଯୁନକ୍ତ୍ୟା (୨) ଽହୁତୟୋ ବା ଏତସ୍ୟାକ୍-ଲୁପ୍ତା ଯସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ
ନ କଳ୍ପନ୍ତେ ସ୍ବରଥସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣଂ ଚକ୍ରଂ ପ୍ରବୃହ୍ୟ ନାତୀମଭି ଜୁହୁୟାଦାହୁତୀରେବାସ୍ୟ କଳ୍ପୟତି
ତା ଅସ୍ୟ କଳ୍ପମାନା ରାଷ୍ଟ୍ରମନୁ କଳ୍ପନ୍ତେ ସଙ୍ଗ୍ରାମେ ସଂଯତ୍ତେ ହୋତବ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ
ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ରାଷ୍ଟ୍ରେ ଖଲୁ ବା ଏତେ ବ୍ୟାୟଜ୍ଞନ୍ତେ ଯେ ସଂଗ୍ରାମଂ ସଂଯତି ଯସ୍ୟ ପୂର୍ବସ୍ୟ
ଜୁହୁତି ସ ଏବ ଭବତି ଜୟତି ତଂ ସଂଗ୍ରାମଂ ମାନ୍ୟକ ଇୟୋ (୩) ଭବତ୍ୟଙ୍ଗାରା ଏବ
ପ୍ରତିବେଷ୍ଟମାନା ଅମିତ୍ରାଣାମସ୍ୟ ସେନାଂ ପ୍ରତି ବେଷ୍ଟୟତି ଯ ଉଦ୍ଧାଦ୍ୟେଉସ୍ତୈ ହୋତବ୍ୟା

ଗନ୍ଧର୍ବାପ୍-ସ୍ଵରସୋ ବା ଏତମୁଦ୍ଧାଦୟଃ ଯ ଉଦ୍ଧାଦ୍ୟତ୍ୟେତେ ଖଲୁ ବୈ ଗନ୍ଧର୍ବାପ୍-ସ୍ଵରସୋ
 ଯଦ୍ରାଷ୍ଟୁଭୃତସ୍ତସ୍ମୈ ସ୍ଵାହା ତାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହେତି ଜୁହୋତି ତେନୈବୈନାଞ୍ଚମୟତି ନୈର୍ଯ୍ୟଗୋଧ୍ର
 ଔଦୁମ୍ବର ଆଶ୍ଵିନ୍ୟ ପ୍ଲାନ୍ଧ ଇତ୍ୟୁଂ ଉବତ୍ୟେତେ ବୈ ଗନ୍ଧର୍ବାପ୍-ସ୍ଵରସାଂ ଗୃହାଃ ସ୍ଵ
 ଏବୈନା (୪) ନାୟତନେ ଶମୟତ୍ୟଭିତରତା ପ୍ରତିଲୋମଃ ହୋତବ୍ୟାଃ ପ୍ରାଣାନୈବାସ୍ୟ
 ପ୍ରତୀତଃ ପ୍ରତି ଯୋତି ତଂ ତତୋ ଯେନ କେନ ଚ ସ୍ଵଶ୍ଵତେ ସ୍ଵକୃତ ଇରିଣେ ଜୁହୋତି
 ପ୍ରହରେ ବୈତସ୍ତା ଅସୈ୍ୟ ନିରୂତିଗୃହୀତଂ ନିରୂତିଗୃହୀତ ଏବୈନଂ ନିରୂତ୍ୟା ଗ୍ରାହୟତି
 ଯଦ୍ରାତଃ କୁରଂ ତେନ ବସିର୍-କରୋତି ବାଚ ଏବୈନଂ କୁରେଶ୍ଵ ପ୍ର ବୃଷ୍ଠତି
 ତାଜଗାର୍ତ୍ତିମାଞ୍ଜୁତି ଯସ୍ୟ କାମୟେତାନ୍ନାଦ୍ୟ (୫) ମା ଦଦୀୟେତି ତସ୍ୟ ସ୍ଵଭାୟାମୁଭାନୋ
 ନିପଦ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ପତ ଇତି ତୃଣାନି ସଂ ଗୃହ୍ଣୀୟାତ୍ ପ୍ରଜାପତିର୍ବୈ ଭୁବନସ୍ୟ ପତିଃ
 ପ୍ରଜାପତିନୈବାସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟମା ଦତ୍ତ ଇଦମହମମୁଷ୍ୟାଃ ମୁଷ୍ୟାୟଶସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟଂ
 ହରାମୀତ୍ୟାହାନ୍ନାଦ୍ୟମୈବାସ୍ୟ ହରତି ସ୍ପତ୍-ଭିହରତି ସତ୍ତ୍ଵା ରତବଃ
 ପ୍ରଜାପତିନୈବାସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟମାଦାୟତବୋଽସ୍ମା ଅନୁ ପ୍ର ଯଞ୍ଜତି (୬) ଯୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠବନ୍ଧୁରପତୁତଃ
 ସ୍ୟାତ୍ ଯଃ ଶ୍ଵଳେଽବସାୟାଂ ବ୍ରହ୍ମୋଦନଂ ଚତୁଃଶରାବଂ ପଞ୍ଚା ତସ୍ମୈ ହୋତବ୍ୟା ବର୍ଷ୍ଣ ବୈ
 ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ବର୍ଷ୍ଣ ଶ୍ଵଳଂ ବର୍ଷ୍ଣଶୈବୈନଂ ବର୍ଷ୍ଣ ସମାନାନାଂ ଗମୟତି ଚତୁଃଶରାବୋ ଭବତି
 ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି କ୍ଷୀରେ ଭବତି ରୁଚମୈବାସ୍ମିନ୍ଧ୍ୟାତ୍ୟକ୍ଷରତି ଶୃତଦ୍ଵାୟ ସ୍ଵର୍ପିଷ୍ଠାନ୍
 ଭବତି ମେଧଦ୍ଵାୟ ଚଦ୍ଵାର ଆର୍ଷେୟାଃ ପ୍ରାଶ୍ଵତି ଦିଶାମେବ ଜ୍ୟୋତିଷି ଜୁହୋତି (୭) ॥
 (ଗ୍ରାମୀ ଯୁନକ୍ତ୍ୟୁଃ ସ୍ଵ ଏବୈନାନୁନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଯଜ୍ଞଜ୍ୟେକାନ୍ନ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୩। ୪। ୮ ॥

(ଦେବିକାଶ୍ୟହରିଷାଂ କାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବିକା ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାକାମଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ ଦେବିକାଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ପ୍ରଜାଶ୍ଚୋଦିତେବାଶ୍ଚ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ର ଜନୟତି ପ୍ରଥମଂ ଧାତାରଂ କରୋତି ମିଥୁନଂ ଏବ
 ତେନ କରୋତ୍ୟହେବାସ୍ତା ଅନୁମତିର୍ମନ୍ୟତେ ରାତେ ରାକା ପ୍ର ସିନୀବାଲୀ ଜନୟତି
 ପ୍ରଜାସ୍ତେବ ପ୍ରଜାତାସୁ କୁହ୍ନା ବାତଂ ଦଧାତ୍ୟତା ଏବ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଶୁକାମଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ଦେବିକାଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ (୧) ବ ଶ୍ରେୟଃ ପ୍ରଶବଶ୍ଚୋଦିତେବାଶ୍ଚ ପ୍ରଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତି
 ପ୍ରଥମଂ ଧାତାରଂ କରୋତି ପ୍ରେବ ତେନ ବାପୟତ୍ୟହେବାସ୍ତା ଅନୁମତିର୍ମନ୍ୟତେ ରାତେ
 ରାକା ପ୍ର ସିନୀବାଲୀ ଜନୟତି ପ୍ରଶୁନେବ ପ୍ରଜାତାନ୍ କୁହ୍ନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତ୍ୟତା ଏବ
 ନିର୍ବପେତ୍ ଗ୍ରାମକାମଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ ଦେବିକାଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ଗ୍ରାମଶ୍ଚୋଦିତେବାଶ୍ଚ ଗ୍ରାମ (୨) ମବଂ ରୁକ୍ଷେ ମଧୁତୋ ଧାତାରଂ କରୋତି ମଧୁତ
 ଏବେନଂ ଗ୍ରାମସ୍ୟ ଦଧାତ୍ୟତା ଏବ ନିର୍ବପେତ୍ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ଦେବିକାଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ ବା ଏତମତି ମନ୍ୟତେ ଯସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟତି
 ଶ୍ଚୋଦିତେବେନମଗ୍ରଦଂ କରୋତି ମଧୁତୋ ଧାତାରଂ କରୋତି ମଧୁତୋ ବା
 ଏତସ୍ୟାଂ ଲୁପ୍ତଂ ଯସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟତି ମଧୁତ ଏବାସ୍ୟ ତେନ କଳ୍ପୟତ୍ୟତା ଏବ ନି
 (୩) ବପେଦ୍ୟଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ନୋପନମେଚ୍ଛୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ ଦେବିକାଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ନୋପ ନମତି ଯଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ନୋପନମତି ପ୍ରଥମଂ ଧାତାରଂ କରୋତି ମୁଖତ ଏବାଶ୍ଚ
 ଶ୍ଚୟାଂ ଦଧାତ୍ୟପେନଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ନମତ୍ୟତା ଏବ ନିର୍ବପେଦୀଜାନଶ୍ଚାୟାଂ ଶ୍ରେୟଃ ଶ୍ରେୟଃ
 ଦେବିକା ଯାତୟାମାନୀବ ଶ୍ରେୟଃ ବା ଏତସ୍ୟ ଶ୍ଚୟାଂ ଯ ଶ୍ଚଜାନ ଶ୍ଚତମଂ ଧାତାରଂ
 କରୋତ୍ୟ (୪) ପରିଷ୍ଠାଦେବାଶ୍ଚ ଶ୍ଚୟାଂ ସ୍ୟୟାତୟାମାନ୍ୟବଂ ରୁକ୍ଷ ଉପେନମୁତ୍ତରୋ ଯୁଜ୍ଞୋ

ନିମନ୍ତେତା ଏବଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ ମେଧା ନୋପନମେଚ୍ଛନ୍ତି ଯଃ ଶିଂସେ ଦେବିକାଂ ଶିଂସେ
 ଖଲୁ ବା ଏତଂ ନୋପ ନମନ୍ତି ଯଂ ମେଧା ନୋପନମତି ପ୍ରଥମଂ ଧାତାରଂ କରୋତି
 ମୁଖତ ଏବାସ୍ମେ ଛନ୍ଦାଂ ଶିଂସେ ଦଧାତୁ୍ୟପେନଂ ମେଧା ନିମନ୍ତେତା ଏବଂ ନିର୍ବପେ (୫)
 ଦୁର୍ଜାମଂ ଶିଂସେ ଦେବିକାଂ ଶିଂସେ ଶିଂସେ ରୁକ୍-ଛନ୍ଦୋଭିରେବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚଂ
 ଦଧାତି କ୍ଷୀରେ ଭବନ୍ତି ରୁଚମେବାସ୍ମିନ୍ଧପତି ମଧୁତୋ ଧାତାରଂ କରୋତି ମଧୁତ
 ଏବେନଂ ରୁଚୋ ଦଧାତି ଗାୟତ୍ରୀ ବା ଅନୁମତିସ୍ତ୍ରଷ୍ଟ୍ରାକା ଜଗତୀ ସିନୀବାଲ୍ୟନ୍ତୁଷ୍ଟପ୍
 କୁହୁର୍ଧାତା ବଷଟ୍-କାରଃ ପୂର୍ବପ୍ରକ୍ଷୋ ରାକାଃ ପରପ୍ରକ୍ଷଃ କୁହୁରମାବାସ୍ୟା ସିନୀବାଲୀ
 ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାନୁମତିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମା ଧାତାଃ ଶ୍ଳୋ (୬) ବସବୋଃଶ୍ଚାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରେୟକାଦଶ ରୁଦ୍ରା
 ଏକାଦଶାକ୍ଷରା ତ୍ରିଷ୍ଟୁର୍ ଦ୍ଵାଦଶାଦିତ୍ୟା ଦ୍ଵାଦଶାକ୍ଷରା ଜଗତୀ ପ୍ରଜାପତିରନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଧାତା
 ବଷଟ୍-କାର ଏତସ୍ମେ ଦେବିକାଃ ସର୍ବାଶି ତୁ ଛନ୍ଦାଂ ଶିଂସେ ସର୍ବାଶୁ ଦେବତା ବଷଟ୍-କାରସ୍ତା
 ଯସ୍ତସ୍ତ ସର୍ବା ନିର୍ବପେଦ୍ୟାଶ୍ଚରା ଏନଂ ପ୍ରଦହେ ସ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ନିରୁପ୍ୟ ଧାତୁସ୍ତୁତୀୟଂ
 ନିର୍ବପେତଥୋ ଏବୋଭରେ ନିର୍ବପେତଥେନଂ ନ ପ୍ର ଦହନ୍ତ୍ୟଥୋ ଯସ୍ମେ କାମାୟ
 ନିରୁପ୍ୟନ୍ତେ ତମେବାଃଽଭିରୁପାଃଽପୋତି (୭) ॥

(ପ୍ରଶ୍ନକାମଂ ଶିଂସେ ଦେବିକାଂ ଶିଂସେ ଗ୍ରାମଂ କଳ୍ପୟତେତା ଏବଂ ନିରୁଚ୍ଚମଂ ଧାତାରଂ କରୋତି ମେଧା
 ନିମନ୍ତେତା ଏବଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଶ୍ଚୋ ଦହନ୍ତି ନବଂ ଚ) ॥ ୩। ୪। ୯ ॥

(ପ୍ରବହ୍ୟତୋଃଶ୍ଚିହୋତ୍ରିଣୋ ହୋମଃ; ସମାରୋପଣ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାସ୍ତୋଷ୍ଠତେ ପ୍ରତି ଜାନୀହ୍ୟସ୍ଥାନ-ସ୍ଵାବେଶୋ ଅନମୀବୋ ଭବା ନଃ ।
 ଯଦ୍ଘେମହେ ପ୍ରତି ତନ୍ନୋ କୁଷସ୍ତ ଶଂ ନ ଏଧ୍ଵ ହିପଦେ ଶଂ ଚତୁଷ୍ପଦେ ॥
 ବାସ୍ତୋଷ୍ଠତେ ଶ୍ରଗ୍ନୟା ସ୍ଵଂସଦା ତେ ସନ୍ଧୀମହି ରଶ୍ମୟା ଗାତୁମତ୍ୟା ।

ଆବଃ କ୍ଷେମଂ ଉତ ଯୋଗେ ବରଂ ନୋ ମୁକ୍ତଂ ପାତ ସ୍ତୁତିଃ ସଦା ନଃ ॥

ଯସ୍ମାନ୍ ପ୍ରାତରଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଜୁହୋତ୍ୟାହୁତୀଷ୍ଟକା ଏବ ତା ଉପ ଧତ୍ତେ (୧)

ଯଜ୍ଞମାନୋଽହୋରାତ୍ରାଣି ବା ଏତସ୍ୟେଷ୍ଟକା ଯ ଆହିତାଗ୍ନିର୍ଯତ୍

ସ୍ୱାନ୍-ପ୍ରାତର୍ଜୁହୋତ୍ୟାହୋରାତ୍ରାଣ୍ୟେବାଽଽପ୍ତେଷ୍ଟକାଃ କୃତ୍ୱୋପ ଧତ୍ତେ ଦଶ ସମାନତ୍ର

ଜୁହୋତି ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ୍ବିରାଜମେବାଽଽପ୍ତେଷ୍ଟକାଂ କୃତ୍ୱୋପ ଧତ୍ତେଽଥୋ ବିରାଜ୍ୟେବ

ଯଜ୍ଞମାପ୍ନୋତି ଚିତ୍ୟଶ୍ଚିତ୍ୟୋଽସ୍ୟ ଭବତି ତସ୍ମାଦ୍ୟତ୍ର ଦଶୋଷିତ୍ୱା ପ୍ରୟାତି

ତଦ୍ୟଜ୍ଞବାସ୍ତବାସ୍ତେବ ତଦ୍ୟଉତୋଽର୍ବାଚୀନଂ (୨) ରୁଦ୍ରଃ ଖଲୁ ବୈ ବାସ୍ତୋଷ୍ଟିର୍ଯଦହୁତ୍ୱା

ବାସ୍ତୋଷ୍ଟତୀୟଂ ପ୍ରୟାୟାଦ୍-ରୁଦ୍ର ଏନଂ ଭୂତାଽଗ୍ନିରନୁଷ୍ଠାୟ ହନ୍ୟାଦ୍ବାସ୍ତୋଷ୍ଟତୀୟଂ ଜୁହୋତି

ଭାଗଧେନ୍ୱେନ୍ୱେବୈନଂ ଶମନ୍ତି ନାଽର୍ଚ୍ଚିମାହୁତି ଯଜ୍ଞମାନୋ ଯଦ୍ୟୁକ୍ତେ ଜୁହୁୟାଦ୍ୟଥା

ପ୍ରୟାତେ ବାସ୍ତାବାହୁତିଂ ଜୁହୋତି ତାଦୃଗେବ ତଦ୍ୟଦୟୁକ୍ତେ ଜୁହୁୟାଦ୍ୟଥା କ୍ଷେମ ଆହୁତିଂ

ଜୁହୋତି ତାଦୃଗେବ ତଦହୁତମସ୍ୟ ବାସ୍ତୋଷ୍ଟତୀୟଂ ସ୍ୟା (୩) ଦକ୍ଷିଣୋ ଯୁକ୍ତୋ ଭବତି

ସବ୍ୟୋଽୟୁକ୍ତୋଽଥ ବାସ୍ତୋଷ୍ଟତୀୟଂ ଜୁହୋତ୍ୟୁଭୟମେବାକ୍ରପରିବର୍ଗମେବୈନଂ ଶମନ୍ତି

ଯଦେକୟା ଜୁହୁୟାଦ୍ବିହୋମଂ କୁର୍ଯାତ୍ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାମନୂତ୍ୟ ଯାଜ୍ୟୟା ଜୁହୋତି

ସଦେବଦ୍ୱୟା ଯଜ୍ଞତ ଆଦ୍ୟାଦ୍-ରୁଦ୍ରଂ ଗୃହାନ୍ନନ୍ଦାରୋହୟେଦ୍ୟଦ୍ବକ୍ଷାଶାନ୍ୟସଂ ପ୍ରକ୍ଷାପ୍ୟ

ପ୍ରୟାୟାଦ୍ୟଥା ଯଜ୍ଞବେଶସଂ ବାଽଽଦହନଂ ବା ତାଦୃଗେବ ତଦୟୁକ୍ତେ ଯୋନିରୁଦ୍ଧିୟ

ଇତ୍ୟରଣ୍ୟାଃ ସମାରୋହୟ (୪) ତ୍ୟଷ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋନିଃ ସ୍ୱ ଏବୈନଂ ଯୋନୌ

ସମାରୋହୟତ୍ୟଥୋ ଖଲ୍ବାହୁର୍ଯଦରଣ୍ୟାଃ ସମାରୁଦ୍ଧୋ ନଶ୍ୟଦୁଦ୍ବସ୍ୟାଗ୍ନିଃ ସାଦେତ୍

ପୁନରାଧେୟଃ ସ୍ୟାଦିତି ଯା ତେ ଅଗ୍ନେ ଯଜ୍ଞିୟା ତନୁସ୍ତୟେହ୍ୟା

ରୋହେତ୍ୟାମନ୍-ସମାରୋହୟତେ ଯଜ୍ଞମାନୋ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋନିଃ ସ୍ୱାୟାମେବୈନଂ

ଯୋନୀଂ ସୁମାରୋହୟତେ (୫) ॥

(ଧୃତ୍ୱେର୍ବାଚୀନଂ ସ୍ୟାସୁମାରୋହୟତି ପଞ୍ଚ ଚତ୍ୱରିଂଶଜ) ॥ ୩। ୪। ୧୦ ॥

(ରାଜସୁୟଗତା ଯାଜ୍ୟାପୁରୋହୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦମଂସେ ବୁହସ୍ତୟେ ଦଧାସି ଦେବ ଦାଶୁଷେ । କବିର୍ଗୁହପତିର୍ଯୁବା ॥
 ହବ୍ୟବାତଗ୍ନିରୁଜରଃ ପିତା ନୋ ବିଭୁର୍ବିଭାବା ସୁଦୃଶୀକୋ ଅସ୍ମେ ।
 ସୁଗାହ୍ନପତ୍ୟାଃ ସମିଷୋ ଦିଦୀହ୍ୟସ୍ତଦ୍ରିୟକ୍ ସଂ ମମାହି ଶ୍ରବାଂଂସି ॥
 ଓଂ ଚ ସୋମ ନୋ ବଶୋ ଜୀବାତୁଂ ନ ମରାମହେ । ପ୍ରିୟସ୍ତୋତ୍ରୋ ବନୁସ୍ୱତିଃ ॥
 ବୁଞ୍ଛା ଦେବାନାଂ ପଦବୀଃ କବୀନାମୃଷିର୍ବିପ୍ରାଣାଂ ମହିଷୋ ମୁଗାଶାମ୍ ।
 ଶ୍ୟମନୋ ଗୃପ୍ରାଣାଂ ସ୍ୱଧୃତିର୍ବନାନାଂ ସୋମଃ (୧) ପବିତ୍ରମତ୍ୟେତି ରେଭନ୍ ॥
 ଆ ବିଶ୍ୱଦେବଂ ସପ୍ତିତିଂ ସୁକ୍ତେରଦ୍ୟା ବୃଣୀମହେ । ସତ୍ୟସବଂ ସବିତାରମ୍ ॥
 ଆ ସତ୍ୟମ୍ ରଜସ୍ୱା ବର୍ତମାନୋ ନିବେଶୟନ୍ତମୃତଂ ମର୍ତ୍ୟଂ ଚ ।
 ହିରଣ୍ୟୟେନ ସବିତା ରଥେନାଃଃ ଦେବୋ ଯାତି ଭୁବନା ବିପଶ୍ୟନ୍ ॥
 ଯଥା ନୋ ଅଦିତିଃ କରତ୍ ପଶ୍ୱେ ନୃଭ୍ୟା ଯଥା ଗବେ । ଯଥା ତୋକାୟ ରୁଦ୍ରିୟମ୍ ॥
 ମା ନସ୍ତୋକେ ତନୟେ ମା ନ ଆୟୁଷି ମା ନୋ ଗୋଷୁ ମା(୨) ନୋ ଅଶ୍ୱେଷୁ ରୀରିଷଃ ।
 ବୀରାହା ନୋ ରୁଦ୍ର ଭାମିତୋ ବଧୀର୍ହବିଶ୍ୱକ୍ତୋ ନମସା ବିଧେମ ତେ ॥
 ଭଦ୍ରପୁତ୍ରୋ ନ ବୟୋ ରକ୍ଷମାଣା ବାବଦତୋ ଅଭ୍ରିୟସ୍ୟେବ ଘୋଷାଃ ।
 ଗିରିଭ୍ରଜୋ ନୋର୍ମୟୋ ମଦନ୍ତୋ ବୃହସ୍ପତିମଭ୍ୟର୍ଚା ଅନାବନ୍ ॥
 ହଂସୈରିବ ସର୍ଗ୍ଗଭିର୍ବାବଦଦ୍-ଭିରଶ୍ଚୁକ୍ତୟାନ୍ତି ନହନ୍ତା ବ୍ୟସ୍ୟନ୍ ।
 ବୃହସ୍ପତିରଭିକର୍ତ୍ତକ୍ରଦଦ୍-ଗାଭତ ପ୍ରାସ୍ତୋଦୁକ୍ ବିଦ୍ୱାଂ ଅଗାୟତ୍ ॥

ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ (୩) ସଜ୍ଜିତାନଂ ସଦାସହମ୍ । ବର୍ଷେଷୁତୟେ ଭର ॥
 ପ୍ର ସଂସାହିଷେ ପୁରୁଷୁତ ଶତ୍ରୁଞ୍ଜେୟଷ୍ଟେ ଶୁଷ୍ଟ ଇହ ରାତିରଷୁ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରାଃ ଭର ଦକ୍ଷିଣେନା ବସୁନ୍ତି ପତିଃ ସିନ୍ଧୁନାମସି ରେବତୀନାମ୍ ॥
 ଦଂ ସୁତସ୍ୟ ପୀତୟେ ସଦେୟା ବୁଞ୍ଜୋ ଅଜାୟଥାଃ । ଇନ୍ଦ୍ର ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟ ସୁକ୍ରତୋ ॥
 ଭୁବସ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ବ୍ରହ୍ମଣା ମହାନ ଭୁବୋ ବିଶ୍ୱେଷୁ ସବନେଷୁ ଯଜ୍ଞିୟଃ ।
 ଭୁବୋ ନୃଂଶ୍ୱେପୀଭୋ ବିଶ୍ୱସ୍ମିନ୍ ଭରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଶ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରୋ (୪) ବିଶ୍ୱତର୍ଷଣେ ॥
 ମିତ୍ରସ୍ୟ ଚର୍ଷଣୀଧୃତଃ ଶ୍ରବୋ ଦେବସ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମ୍ । ସୂତ୍ୟଂ ଚିତ୍ରଶ୍ରବସ୍ତମମ୍ ॥
 ମିତ୍ରୋ ଜନାନ୍ ଯାତୟତି ପ୍ରଜାନକ୍ରିତ୍ରୋ ଦାଧାର ପୃଥୁବୀମୁତ ଦ୍ୟାମ୍ ।
 ମିତ୍ରଃ କୃଷ୍ଣୀରନିମିଷ୍ଠାଽଭି ଚଷ୍ଟେ ସୂତ୍ୟାୟ ହବ୍ୟଂ ଘୃତବଦ୍ବିଧେମ ॥
 ପ୍ର ସ ମିତ୍ର ମତୌ ଅସ୍ତୁ ପ୍ରୟସ୍ତାନୁ ଯସ୍ତ ଆଦିତ୍ୟ ଶିକ୍ଷତି ବ୍ରତେନ ।
 ନ ହନ୍ୟତେ ନ ଜୀୟତେ ଦୋତୋ ନୈନମଂହୋ ଅଶ୍ୱୋତ୍ୟକ୍ତିତୋ ନ ଦୁରାତ୍ ॥
 ଯ (୫) ଜିଜ୍ଞି ତେ ବିଶୋ ଯଥା ପ୍ର ଦେବ ବରୁଣ ବ୍ରତମ୍ । ମିନୀମସି ଦ୍ୟବିଦ୍ୟବି ॥
 ଯଜ୍ଞିଂ ତେଦଂ ବରୁଣ ଦୈବ୍ୟ ଜନେଽଭିଦ୍ରୋହଂ ମନୁଷ୍ୟାଶ୍ଚରାମସି ।
 ଅଚିତ୍ତଂ ଯଜ୍ଞବ ଧର୍ମା ଯୁଯୋପିମ ମା ନୁଷ୍ଠସ୍ତାଦେନସୋ ଦେବ ରୀରିଷଃ ॥
 କିତବାସୋ ଯଜ୍ଞିରିପୁର୍ନ ଦୀବି ଯଜ୍ଞା ଘା ସୂତ୍ୟମୁତ ଯଜ୍ଞ ବିଜ୍ଞ ।
 ସର୍ବା ତା ବିଷ୍ୟ ଶିଥୁରେବ ଦେବାଥା ତେ ସ୍ୟାମ ବରୁଣ ପ୍ରିୟାସଃ (୬) ॥
 (ସୋମୋ ଗୋଷୁ ମା ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୋ ଯଜ୍ଞିଥୁରା ସପ୍ତ ଚ) ॥ ୩। ୪। ୧୧ ॥

=|| ୦ ||=

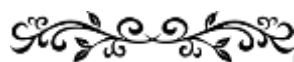
(ବି ବା ଏତସ୍ୟାଂବୀୟୋ ଇମେ ବୈ ତିତ୍ତଂ ଚାଗ୍ନିର୍ଭୂତାନାଂ ଦେବା ବା ଅଭ୍ୟାତାନାନ୍ତୃତାଷାଦ୍ରାଷ୍ଟ କାମାୟ
ଦେବିକା ବାସ୍ତୋଷ୍ମତେ ଭମନ୍ତେ ବୃହଦେକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ବି ବା ଏତସ୍ୟୋତ୍ୟାହ ମୁଦୁ୍ୟଗ୍ନିର୍ବୋବଂ ରୁନ୍ଧେ ମଧୁତସ୍ତମନ୍ତେ ବୃହସ୍ପୟଃ ଷବ୍ ଚତ୍ବାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୭ ॥)

(ବି ବା ଏତସ୍ୟା ପ୍ରିୟାସଃ ॥)

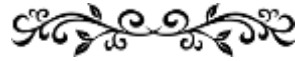
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ତୃତୀୟାଂଶେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟିଶେଷାଭିଧାନମ୍ |

(ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାଙ୍କୁରମୁଖ୍ୟାୟେଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁର୍ଣା ପୁଷ୍ପାଦୁତ ପୁର୍ଣା ପୁରସ୍ତାଦୁଦ୍ଧୃତଃ ପୌର୍ଣମାସୀ ଜିଗାୟ ।
ତସ୍ୟାଂ ଦେବା ଅଧି ସଂବସନ୍ତ ଉତ୍ତମେ ନାକ ଲୁହ ମାଦୟନ୍ତାମ୍ ॥
ୟତ୍ତେ ଦେବା ଅଦଧୁର୍ଭାଗଧେୟମାବାସ୍ୟେ ସଂବସନ୍ତୋ ମହିତ୍ୱା ।
ସା ନୋ ଯୁଜ୍ଞଂ ପିପୃହି ବିଶ୍ୱବାରେ ରୁଦ୍ଧିଂ ନୋ ଧେହି ସୁଭଗେ ସୁବୀରମ୍ ॥
ନିବେଶନୀ ସଙ୍ଗମନୀ ବସୁନାଂ ବିଶ୍ୱା ରୂପାଣି ବସୁନ୍ୟାବେଶୟନ୍ତୀ ।
ସହସ୍ରପୋଷଂ ସୁଭଗା ରରାଣା ସା ନ ଆ ଗନ୍-ବଚସା (୧) ସଂବିଦାନା ॥
ଅଗ୍ନୀଷୋମୌ ପ୍ରଥମୌ ବୀର୍ଯ୍ୟେଶ୍ଚ ବସୁନ୍-ରୁଦ୍ରାନାଦିତ୍ୟାନିହ ଜିହ୍ୱତମ୍ ।
ମାଧ୍ୟଂ ହି ପୌର୍ଣମାସଂ କୁଷେଥାଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ବୃକ୍ଷୌ ସୁକୃତେନ ସାତାବଥାସ୍ମଭ୍ୟଂ
ସହବୀରାଂ ରୁଦ୍ଧିଂ ନ ଯଜ୍ଞତମ୍ ॥
ଆଦିତ୍ୟାଶ୍ଚାଜିରସଶ୍ଚାଗ୍ନୀନାଃସଦଧିତେ ତେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ ପ୍ରେସ୍ତନ୍ତେଷ୍ଟାମଜିରସାଂ ନିରୁପ୍ତଂ
ହବିରାସୀଦଥାଃସଦିତ୍ୟା ଏତୌ ହୋମାବପଶ୍ୟନ୍ତାବଜୁହବୁସ୍ତତୋ ବୈ ତେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ
(୨) ପୂର୍ବ ଆଲଭନ୍ତ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବାଲଭମାନ ଏତୌ ହୋମୌ ପୁରସ୍ତାଞ୍ଜୁହୁୟାତ୍-
ସାକ୍ଷାଦେବ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବା ଲଭତେ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସ ଶ୍ୱେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବା
ଲଭେତ୍ ଯ ଏନୟୋରନୁଲୋମଂ ଚ ପ୍ରତିଲୋମଂ ଚ ବିଦ୍ୟାଦିତ୍ୟମାବାସ୍ୟାୟା ଉର୍ଧ୍ୱଂ
ତଦନୁଲୋମଂ ପୌର୍ଣମାସୈ ପ୍ରତୀଚୀନଂ ତତ୍-ପ୍ରତିଲୋମଂ ଯତ୍-ପୌର୍ଣମାସୀ

ପୂର୍ବାମ୍ଭାବେ ପ୍ରତିଲୋମମେନାବା ଲଭେତାମୁତପକ୍ଷୀୟମାଶ୍ରମନ୍ତପ (୩) କ୍ଷୀୟେତ
 ସାରସ୍ୱତୀ ହୋମୋ ପୁରସ୍ତାଞ୍ଜୁୟାଦମାବାସ୍ୟା ବୈ ସରସ୍ୱତ୍ୟନ୍ତଲୋମମେବେନାବା
 ଲଭେତେମୁତପକ୍ଷୀୟମାଶ୍ରମନ୍ତପ ଯାୟାୟା ଆଗ୍ରାବୈଷ୍ଟବମେକାଦଶକପାଲଂ ପୁରସ୍ତାନ୍ନିବପ୍ରେତ-
 ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ତୁରୁଂ ସରସ୍ୱତେ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ଯଦାଗ୍ନେୟୋ ଭବତ୍ୟଗ୍ନିବୈ ଯଜ୍ଞମୁଖଂ
 ଯଜ୍ଞମୁଖମେବର୍ଯ୍ୟଂ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଭେ ଯଜ୍ଞେଷ୍ଟବୋ ଭବତି ଯଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜ୍ଞମେବାଃଃରଭ୍ୟ
 ପ୍ର ତନ୍ନୁତେ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ତୁରୁଭବତି ସରସ୍ୱତେ ହ୍ରାଦଶକପାଲୋଽମାବାସ୍ୟା ବୈ ସରସ୍ୱତୀ
 ପୁର୍ଣ୍ଣମାସଃ ସରସ୍ୱାନ୍ତାବେବ ସାକ୍ଷାଦା ରଭତ ରଘୋତ୍ୟାଭ୍ୟାଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଃ ସରସ୍ୱତେ
 ଭବତି ମିଥୁନଭାୟ ପ୍ରଜାତ୍ୟେ ମିଥୁନୋ ଗାବୋ ଦକ୍ଷିଣା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ (୪)॥

(ବର୍ତ୍ତମାନ ବୈ ତେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବପ ତନ୍ନୁତେ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୩। ୫। ୧॥

(ସୌମିକବ୍ରହ୍ମବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଋଷୟୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ନାପଶ୍ୟନ୍ତଂ ବସିଷ୍ଠଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ପଶ୍ୟତ୍-ସୋଽବ୍ରବୀଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ
 ତେ ବକ୍ଷ୍ୟାମି ଯଥା ଭୃତ୍-ପୁରୋହିତାଃ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜନିଷ୍ୟନ୍ତେଽଥ ମେତରେଭ୍ୟ ଋଷିଭ୍ୟା
 ମା ପ୍ର ବୋଚ ଇତି ତସ୍ମା ଏତାନ୍-ସ୍ତୋମଭାଗାନବ୍ରବୀତ୍ତେ ବସିଷ୍ଠପୁରୋହିତାଃ ପ୍ରଜାଃ
 ପ୍ରାଜାୟନ୍ତ ତସ୍ମାହାସିଷ୍ଠୋ ବ୍ରହ୍ମା କାୟଃ ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ରଶ୍ମିରସି କ୍ଷୟାୟ ଭା କ୍ଷୟଂ ଜିହ୍ୱେ
 (୧) ତ୍ୟାହ ଦେବା ବୈ କ୍ଷୟୋ ଦେବେଭ୍ୟ ଏବ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରାଃଃହ ପ୍ରେତିରସି ଧର୍ମାୟ ଭା
 ଧର୍ମଂ ଜିହ୍ୱେତ୍ୟାହ ମନୁଷ୍ୟା ବୈ ଧର୍ମୋ ମନୁଷ୍ୟେଭ୍ୟ ଏବ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରାଃଃହାହିତିରସି ଦିବେ
 ଭା ଦିବଂ ଜିହ୍ୱେତ୍ୟାହୈଭ୍ୟ ଏବ ଲୋକେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରାଃଃହ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯୋଽସି ବୃଷ୍ଣେୟ ଭା
 ବୃଷ୍ଣଂ ଜିହ୍ୱେତ୍ୟାହ ବୃଷ୍ଣମେବାବ (୨) ରୁକ୍ଷେ ପ୍ରବାଃସ୍ୟନ୍ତବାଃସୀତ୍ୟାହ ମିଥୁନଭାୟୋଶିଗସି
 ବସୁଭ୍ୟସ୍ତା ବସୁଜିହ୍ୱେତ୍ୟାହାଷ୍ଟୋ ବସବ ଏକାଦଶ ରୁଦ୍ରା ହ୍ରାଦଶାଃଃଦିତ୍ୟା ଏତାବନ୍ତୋ ବୈ

ଦେବାସ୍ତେଭ୍ୟଂ ଏବ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରାଃଃହୌଜୋଃସି ପିତୃଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ପିତୃଞ୍ଜିହ୍ନେତ୍ୟାହ ଦେବାନେବ
 ପିତୃନନ୍ତୁ ସଂ ତନୋତି ତନ୍ତୁରସି ପ୍ରଜାଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ପ୍ରଜା ଜିହ୍ନେ (୩) ତ୍ୟାହ ପିତୃନେବ ପ୍ରଜା ଅନ୍ତୁ
 ସଂ ତନୋତି ପୃତନାସାତସି ପଶୁଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ପଶୁଞ୍ଜିହ୍ନେତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ଏବ ପଶୁନନ୍ତୁ ସଂ ତନୋତି
 ରେବଦସ୍ୟୋଷଧୀଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱୋଷଧୀର୍ଜିହ୍ନେତ୍ୟାହୌଷଧୀସ୍ତେବ ପଶୁନ୍-ପ୍ରତି ଷ୍ଟାପୟତ୍ୟଭିଜିଦସି
 ଯୁକ୍ତଗ୍ରାବେନ୍ଦ୍ରାୟ ଦେନ୍ଦ୍ରଂ ଜିହ୍ନେତ୍ୟାହାଭିଜିତ୍ୟା ଅଧିପତିରସି ପ୍ରାଣାୟ ଓ ପ୍ରାଣଂ (୪)
 ଜିହ୍ନେତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାସ୍ତେବ ପ୍ରାଣାୟଧାତି ତ୍ରିବୃଦସି ପ୍ରବୃଦସୀତ୍ୟାହ ମିଥୁନଭାୟ
 ସଂ ରୋହୋଃସି ନୀରୋହୋଃସୀତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାତୈ୍ୟ ବସୁକୋଃସି ବେଷଶ୍ଚିରସି
 ବସ୍ୟଶ୍ଚିରସୀତ୍ୟାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈ୍ୟ (୫)॥ (ଜିହ୍ନେତ୍ୟବଂ ପ୍ରଜା ଜିହ୍ନ ପ୍ରାଣଂ ତ୍ରିଂଶକ) ॥ ୩। ୫। ୨ ॥

(ବିଷ୍ଣୁତିକ୍ରମାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିନା ଦେବେନ ପୃତନା ଜୟାମି ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ତ୍ରିବୃତା ସ୍ତୋମେନ ରଥକ୍ତରେଣ
 ସାମ୍ନା ବଷଟ୍-କାରେଣ ବକ୍ତ୍ରେଣ ପୂର୍ବଜାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଧିପରାନ୍ ପାଦୟାମ୍ୟବୈନାନ୍ ବାଧ୍ୟେ
 ପ୍ରତ୍ୟେନାନ୍ୟଦେଂସ୍ମିନ୍ ଯୟେଂସ୍ମିନ୍ ଭୂମିଲୋକେ ଯୋଃସ୍ତାନ୍ଦେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ଦ୍ୱିଷ୍ଣୋ
 ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମେଣାତ୍ୟେନାନ୍ କ୍ରାମାମୀନ୍ଦ୍ରେଣ ଦେବେନ ପୃତନା ଜୟାମି ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସା
 ପଞ୍ଚଦଶେନ ସ୍ତୋମେନ ବୃହତା ସାମ୍ନା ବଷଟ୍-କାରେଣ ବକ୍ତ୍ରେଣ (୧)
 ସହଜାନ୍ତିଶ୍ଚୈଭିର୍ଦେବେଭିଃ ପୃତନା ଜୟାମି ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା ସପ୍ତଦଶେନ ସ୍ତୋମେନ
 ବାମଦେବ୍ୟେନ ସାମ୍ନା ବଷଟ୍-କାରେଣ ବକ୍ତ୍ରେଣାପରଜାନିନ୍ଦ୍ରେଣ ସୟୁଜୋ ବୟଂ
 ସାସହ୍ୟାମାମ ପୃତନ୍ୟତଃ । ଘନ୍ତୋ ବୃତ୍ରାଣ୍ୟପ୍ରତି । ଯତ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ତେଜସ୍ତେନାହଂ ତେଜସ୍ୱୀ
 ଭୂୟାସଂ ଯତ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ବର୍ଚ୍ଚସ୍ତେନାହଂ ବର୍ଚ୍ଚସ୍ୱୀ ଭୂୟାସଂ ଯତ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ହରସ୍ତେନାହଂ
 ହରସ୍ୱୀ ଭୂୟାସମ୍ (୨)॥ (ବୃହତା ସାମ୍ନା ବଷଟ୍-କାରେଣ ବକ୍ତ୍ରେଣ ଷଟ୍ ଚତ୍ୱାରିଂଶକ)॥ ୩। ୫। ୩ ॥

(ଅତିମୋକ୍ଷମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟେ ଦେବା ଯଜ୍ଞହନୋ ଯଜ୍ଞମୁଷଃ ପୃଥୁବ୍ୟାମଧ୍ୟାସତେ ।

ଅଗ୍ନିର୍ନା ତେଭ୍ୟାଂ ରକ୍ଷତୁ ଗଚ୍ଛେନ ସୁକୃତୋ ବୟମ୍ ॥

ଆବଗନ୍ତୁ ମିତ୍ରାବରୁଣା ବରେଣ୍ୟା ରାତ୍ରୀଣାଂ ଭାଗୋ ଯୁବୟୋର୍ଯୋ ଅସ୍ତି ।

ନାକଂ ଗୃହ୍ମାନାଃ ସୁକୃତସ୍ୟା ଲୋକେ ତୃତୀୟେ ପୁଷ୍ଟେ ଅଧି ରୋଚନେ ଦିବଃ ॥

ୟେ ଦେବା ଯଜ୍ଞହନୋ ଯଜ୍ଞମୁଷୋଽନ୍ତରିକ୍ଷେଽଧ୍ୟାସତେ ।

ବାୟୁର୍ନା ତେଭ୍ୟାଂ ରକ୍ଷତୁ ଗଚ୍ଛେନ ସୁକୃତୋ ବୟମ୍ ॥

ୟାସ୍ତେ ରାତ୍ରୀଃ ସବିତ (୧) ଦୈବୟାନୀରକ୍ତରା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ବିୟନ୍ତି ।

ଗୃହ୍ମେଷୁ ସର୍ବେଷୁ ପୂଜୟାନ୍ନଗ୍ରେ ସୁବୋ ରୁହାଣାସ୍ତରତା ରଜାଂଽସି ॥

ୟେ ଦେବା ଯଜ୍ଞହନୋ ଯଜ୍ଞମୁଷୋ ଦିବ୍ୟାଧ୍ୟାସତେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ମା ତେଭ୍ୟାଂ ରକ୍ଷତୁ ଗଚ୍ଛେନ ସୁକୃତୋ ବୟମ୍ ॥

ୟେନେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମଭରଃ ପୟାଂଽସ୍ୟଭମେନ ହବିଷା ଜାତବେଦଃ ।

ତେନାଗ୍ନେ ଭମତ ବର୍ଧୟେନଂ ସଜ୍ଜାତାନଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ୍ୟ ଆ ଧେହ୍ୟେନମ୍ ॥

ୟଜ୍ଞହନୋ ବୈ ଦେବା ଯଜ୍ଞମୁଷଃ (୨) ସନ୍ତି ତ ଏଷୁ ଲୋକେଷ୍ଠାସତ ଆଦଦାନା ବିମଥ୍ମାନା

ୟୋ ଦଦାତି ଯୋ ଯଜତେ ତସ୍ୟ ।

ୟେ ଦେବା ଯଜ୍ଞହନଃ ପୃଥୁବ୍ୟାମଧ୍ୟାସତେ ଯେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ଯେ ଦିବୀତ୍ୟାହେମାନେବ

ଲୋକାଂସ୍ତ୍ରୀର୍ଭା ସଗୃହଃ ସପଶୁଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତ୍ୟପ ବୈ ସୋମେନେଜ୍ଜାନାଦେବତାଶୁ

ୟଜ୍ଞଶୁ କ୍ରାମନ୍ତ୍ୟାଗ୍ନେୟଂ ପଞ୍ଚକପାଲମୁଦବସାନୀୟଂ ନିର୍ବପେଦଗ୍ନିଃ ସର୍ବା ଦେବତାଃ (୩)

ପାଞ୍ଜୋ ଯଜ୍ଞୋ ଦେବତାଶ୍ଚୈବ ଯଜ୍ଞଂ ତାବ ରୁକ୍ଷେ ଗାୟତ୍ରୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ଗାୟତ୍ରଞ୍ଚନ୍ଦ୍ରାସ୍ତଂ

ଛନ୍ଦସା ବ୍ୟର୍ଥନୁତି ନୃ-ପଞ୍ଚକପାଳଂ କରୋତ୍ୟଷ୍ଟାକପାଳଃ କାର୍ଯ୍ୟେଽଷ୍ଟାକ୍ଷରା ଗାନୁତ୍ରୀ
ଗାନୁତ୍ରୋଽବିଶୀନୁତ୍ରଛନ୍ଦଃ ସ୍ବେନ୍ଦ୍ରେବିନ୍ଦଂ ଛନ୍ଦସା ସମ୍ଭବ୍ୟନୁ ପଜ୍ଞୟା ମାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ
ଉବତଃ ପାଜ୍ଞୋ ନୁଜ୍ଞସ୍ତେନ୍ଦ୍ରେବ ନୁଜ୍ଞାନେତି (୪)॥

(ସ୍ବଚ୍ଛଦଦେବୀ, ଇନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ପ ସର୍ବା ଦେବତାସ୍ତ୍ରଚନ୍ଦ୍ରିଃଶଚ) ॥ ୩। ୫। ୪॥

(ଆଦିତ୍ୟଗ୍ରହମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ସୁଯୋଗୀ ମା ଦେବେ ଦେବେଭ୍ୟଃ ପାତୁ ବାନ୍ଧୁରକ୍ତରିକ୍ଷାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋଽଗ୍ନିର୍ମା ପାତୁ ଚକ୍ଷୁଷଃ ।
ସକ୍ଷ ଶୁଷ୍ପ ସର୍ବତ୍ରବିଶ୍ୱଚର୍ଷଣ ଏତେଭିଃ ସୋମ ନାମଭିର୍ବିଧେମ ତେ ତେଭିଃ ସୋମ
ନାମଭିର୍ବିଧେମ ତେ ।

ଆହଂ ପ୍ରରସ୍ତାଦୁହମବସ୍ତାଦୁହଂ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମା ବି ତମୋ ବବାର ।

ଯଦ୍‌ଫଳିଷ୍ଠଂ ତଦ୍‌ ମେ ପିତାଃଭୂଦ୍‌ହଂ ସୁକ୍‌ମୁଭୟତୋ ଦଦର୍ଶାହଂ ଭୂକ୍‌ସମୁଭୟଃ
 ସମାନାନାଂ (୧) ମା ସମୁଦ୍ରାଦାଃଫଳିଷ୍ଠାତ୍‌ ପ୍ରଜାପତିରୁଦ୍‌ଧ୍ୟଂ ତ୍ୟାବନ୍‌ତୀକ୍ରଃ ପ୍ର ଶ୍ଳୋକେ
 ମରୁତୋ ବର୍ଷନ୍‌କ୍ରନ୍‌ନ୍‌ସନ୍‌ ପୃଥ୍‌ବୀଂ ଭିକ୍‌ସିଦଂ ଦିବ୍ୟଂ ନଭଃ ।

ଉଦ୍ଭୋ ଦିବ୍ୟସ୍ୟ ନୋ ଦେହୀଶାନୋ ବି ସ୍ୱଞ୍ଜା ଦୃତିନ୍ ॥

ପ୍ରଶ୍ନବୋ ବା ଏତେ ଯଦାଦିତ୍ୟ ଏଷ ରୁଦ୍ରୋ ଯଦଗ୍ନିରୋଷଧୀଃ ପ୍ରାସ୍ୟାଗ୍ନାବାଦିତ୍ୟଂ କୁହୋତି
ରୁଦ୍ରାଦେବ ପଶୁନୁଚ୍ଚଦଧାତ୍ୟଥୋ ଓଷଧୀଷ୍ଟେବ ପଶୁନ୍ (୨) ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି କବିର୍ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ବି
ତନୋତି ପଞ୍ଚାଂ ନାକସ୍ୟ ପୁଷ୍ଟେ ଅଧି ରୋଚନେ ଦିବଃ ।

ଯେନି ହବ୍ୟଂ ବହୁସି ଯାସି ଦୃତ ଲତଃ ପ୍ରଚେତା ଅମୃତଃ ସନାତାନ ॥

ଛାନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱାଃ ସମିଧଃ ସନ୍ତପନ୍ନୋ ଯାଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ବହିଷ୍ଠି ସ୍ୱର୍ଗେ ଯାଃ ।

ତାସ୍ତେ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେବୀୟାଃ ସର୍ବେ ॥

ଆଶାସାନଃ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଃ ରାୟସୋଷଃ ସ୍ବର୍ଗିୟମ୍ ।

ବୃହସ୍ପତିନା ରାୟା ସ୍ବଗାକୃତୋ ମହ୍ୟଂ ଯଜମାନାୟ ତିଷ୍ଠ (୩)॥

(ସମାନାନାମୋଷଧୀଷ୍ଟେବ ପଶୁକ୍ତହ୍ୟଂ ଯଜମାନାୟେକଂ ଚ) ॥ ୩। ୫। ୫॥

(ପଢ଼ାବିଷୟକା ଯୋକ୍ତବନ୍ଧାଦିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସଂ ଡା ନହ୍ୟାମି ପୟସା ଘୃତେନ ସଂ ଡା ନହ୍ୟାମ୍ୟପ ଓଷଧୀଭିଃ ।

ସଂ ଡା ନହ୍ୟାମି ପୂଜୟାଃ ହମ୍ୟ ସା ଦୀକ୍ଷିତା ସନବୋ ବାଜମସ୍ତେ ॥

ପ୍ରେତୁ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତଦ୍ଭୀ ବେଦିଂ ବଶେନ ସୀଦତୁ ।

ଅଥାହମନ୍ତୁକାମିନୀ ସ୍ତେ ଲୋକେ ବିଶା ଲହ ।

ସୁପୂଜସସ୍ତ୍ବା ବୟଃ ସୁପଦ୍ମାରୂପ ସେଦିମ ।

ଅଗ୍ନେ ସପଦ୍ମଦମ୍ବନମଦଂଷ୍ଟାସୋ ଅଦାଭ୍ୟମ୍ ॥

ଲମଂ ବି ଷ୍ୟାମି ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶଂ (୧) ଯମବଧ୍ନୀତ ସବିତା ସୁକେତଃ ।

ଧାତୁଶ୍ଚ ଯୋନୌ ସୁକୃତସ୍ୟ ଲୋକେ ସ୍ୟାନ୍ ମେ ସହ ପତ୍ୟା କରୋମି ॥

ପ୍ରେହ୍ୟଦେହ୍ୟତସ୍ୟ ବାମୀରଦ୍ବିଷ୍ଟେଽଗ୍ରଂ ନୟଦ୍ବିତିର୍ମଧଂ ଦଦତାଃ ରୁଦ୍ରାବସୃଷ୍ଟାଽସି ଯୁବା

ନାମ ମା ମା ହିଂସୀର୍ବସୁଭ୍ୟୋ ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟ ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟା ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା ବୋ ଦେବେଭ୍ୟଃ

ପୁଲେଜନୀର୍ଗୃହ୍ଣାମି ଯଜ୍ଞାୟ ବଃ ପୁଲେଜନୀଃ ସାଦୟାମି ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ତେ ବିଶ୍ୱାବତୋ

ବୃଷ୍ଟିୟାବତ (୨) ସ୍ତବାଗ୍ନେ ବାମୀରନ୍ତୁ ସଂ-ଦୃଶି ବିଶ୍ୱା ରେତାଂସି ଧୂଷୀୟାଗନ୍ଧେବାନ୍ ଯଜ୍ଞୋ

ନି ଦେବୀର୍ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞମଶିଷନ୍ ସୁଦ୍ରୁତି ଯଜମାନ ଆଶିଷଃ ସ୍ବାହାକୃତାଃ ସମୁଦ୍ରେଷା

ଗନ୍ଧର୍ବମା ତିଷ୍ଠତାନ୍ତୁ । ବାତସ୍ୟ ପଦ୍-ମନ୍ତ୍ରିତ ଈତିତାଃ (୩)॥

(ପାଶଂ ବୃଷ୍ଟିୟାବତସ୍ତ୍ବିଂ ଶକ୍ତ) ॥ ୩। ୫। ୬॥

(ସୁଚାଂ ବୃକ୍ଷାବଶେଷବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବିଷ୍ଣୁ-କାରୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀୟେ ଶିରୋଽଞ୍ଜିତ୍ ତସ୍ୟୈ ରସଃ ପରାଽପତସ୍ତ ପୃଥୁବାଂ
 ପ୍ରାବିଶସ୍ତ ଖଦିରୋଽଭବଦ୍ୟସ୍ୟ ଖାଦିରଃ ସୁବୋ ଭବତି ଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନାବ ଦ୍ୟତି
 ସରସା ଅସ୍ୟାଽଽହୁତୟୋ ଭବନ୍ତି ତୃତୀୟାମିତୋ ଦିବି ସୋମ ଆସୀତଂ
 ଗାୟତ୍ରୀୟାଽହରଭସ୍ୟ ପର୍ଣମଞ୍ଜିଦ୍ୟତ ତତ୍-ପର୍ଣୋଽଭବତ୍-ପର୍ଣସ୍ୟ ପର୍ଣଂ ଯସ୍ୟ ପର୍ଣମୟୀ
 ଜୁହୁର୍ (୧) ଭବତି ସୌମ୍ୟା ଅସ୍ୟାଽଽହୁତୟୋ ଭବନ୍ତି ଜୁଷନ୍ତେଽସ୍ୟ ଦେବା ଆହୁତୀର୍ଦେବା
 ବୈ ବ୍ରହ୍ମନ୍ନବଦନ୍ତ ତତ୍-ପର୍ଣ ଉପାଶୃଣୋତ୍-ସୁଶ୍ରବା ବୈ ନାମ ଯସ୍ୟ ପର୍ଣମୟୀ ଜୁହୁର୍ଭବତି
 ନ ପାପଃ ଶ୍ଳୋକଃ ଶୃଣୋତି ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ପର୍ଣୋ ବିଶ୍ୱରୁତୋଽନଂ ବିଶ୍ୱାରୁତୋଽଶୁଷ୍ଠୋ ଯସ୍ୟ
 ପର୍ଣମୟୀ ଜୁହୁର୍ଭବତ୍ୟାଶ୍ୱିତ୍-ୟପତ୍ତୁତ୍-ବ୍ରହ୍ମଣୈବାନୁମବ ରୁନ୍ଧେଽଥୋ ବ୍ରହ୍ମେ (୨) ବ
 ବିଶ୍ୟଧୁଂହତି ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ ପର୍ଣୋ ବିତଶୁଷ୍ଠୋ ଯତ୍-ପର୍ଣମୟୀ
 ଜୁହୁର୍ଭବତ୍ୟାଶ୍ୱିତ୍-ୟପତ୍ତୁଦ୍ରାଷ୍ଟମେବ ବିଶ୍ୟଧୁଂହତି ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଅଜୁହୋସା ଯତ୍ରାଽଽହୁତିଃ
 ପ୍ରତ୍ୟତିଷ୍ଠତେ ବିକଳତ ଉଦତିଷ୍ଠତଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ଯସ୍ୟ ବୈକଳତୀ ଧୁବା ଭବତି
 ପ୍ରତ୍ୟେବାସ୍ୟାଽଽହୁତୟସ୍ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ ପ୍ରେବ ଜାୟତ ଏତଦ୍ୱୈ ସୁଚାଂ ରୂପଂ ଯସ୍ୟୈବଂ
 ରୂପାଃ ସୁଚୋ ଭବନ୍ତି ସର୍ବାଣ୍ୟବୈନଂ ରୂପାଣି ପଶୁନାମୁପ ଡିଷ୍ଠନ୍ତେ
 ନାସ୍ୟାପରୂପମାମୁଞ୍ଜାୟତେ (୩) ॥ (ଜୁହୁରଥୋ ବ୍ରହ୍ମ ସୁଚାଂ ସପ୍ତଦଶ ଚ) ॥ ୩। ୫। ୭॥

(ଦଧିଗ୍ରହମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତୟେ ଘ୍ନା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତଂ ଗୃହ୍ଣାମି ଦକ୍ଷାୟ
 ଦକ୍ଷବୃଧେ ରାତଂ ଦେବେଭ୍ୟାଽଗ୍ନିଜିହ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତୃତାୟ ଇନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟେଷ୍ଠେଭ୍ୟା ବରୁଣରାଜଭ୍ୟା
 ବାତାପିତୃଭ୍ୟଃ ପୂର୍ଜନ୍ୟାମ୍ଭେଭ୍ୟା ଦିବେ ଭାତରିକ୍ଷାୟ ଘ୍ନା ପୃଥୁବୈୟ ଘ୍ନାଽପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱିଷତୋ

ମନୋଽପି ଜିଜ୍ଞାସତୋ ଜହ୍ୟପି ଯୋ ନୋଽରାତୀୟତି ତଂ ଜହି ପ୍ରାଣାୟ ଭାଽପାନାୟ ଭା
ବ୍ୟାନାୟ ଭା ସତେ ଭାଽସତେ ଭାଽଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତୈଷଧୀଭ୍ୟା ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତା ଭୂତେଭ୍ୟା ଯତଃ
ପ୍ରଜା ଅକ୍-ଶ୍ୱଦ୍ରା ଅଜାୟନ୍ତି ତସ୍ମୈ ଭା ପ୍ରଜାପତୟେ ବିଭୂଦାବ୍ଭୁ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଂ
ଜୁହୋମି (୧) ॥ (ଓଷଧୀଭ୍ୟଶ୍ଚୁର୍ଦ୍ଧଶ ଚ) ॥ ୩। ୫। ୮ ॥

(ଦଧିଗ୍ରହବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟାଂ ବା ଅଧିର୍ଯ୍ୟୁଷ୍ଣ ଯଜ୍ଞମାନଶ୍ଚ ଦେବତାମନ୍ତରିତସ୍ତସ୍ୟା ଆ ବୃଷ୍ଣେୟତେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ
ଦଧିଗ୍ରହଂ ଗୃହ୍ଣାୟାତ୍ ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବା ଦେବତା ଦେବତାଭ୍ୟ ଏବ ନି ହୁବାତେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠୋ
ବା ଏଷ ଗ୍ରହାଣାଂ ଯସ୍ୟେଷ ଗ୍ରହ୍ୟତେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମେବ ଗଚ୍ଛତି ସର୍ବାସାଂ ବା
ଏତଦ୍ଦେବତାନାଂ ରୂପଂ ଯଦେଷ ଗ୍ରହୋ ଯସ୍ୟେଷ ଗ୍ରହ୍ୟତେ ସର୍ବାଣ୍ୟେବେନଂ ରୂପାଣି
ପଶୁନାମୁପ ଚିଷ୍ଟନ୍ତି ଉପୟାମଗୃହୀତୋ (୧) ଏସି ପ୍ରଜାପତୟେ ଭା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତେ
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଂ ଗୃହ୍ଣାମୀତ୍ୟାହ ଜ୍ୟୋତିରେବେନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତ୍ୟଗ୍ନିଜିହ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତୃତାୟା
ଇତ୍ୟାହୈତାବତୀର୍ବେ ଦେବତାସ୍ତାଭ୍ୟ ଏବେନଂ ସର୍ବାଭ୍ୟା ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱିଷତୋ ମନ
ଇତ୍ୟାହ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାପନୁଭ୍ୟେ ପ୍ରାଣାୟ ଭାଽପାନାୟ ଦେତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣାନେବ ଯଜ୍ଞମାନେ
ଦଧାତି ତସ୍ମୈ ଭା ପ୍ରଜାପତୟେ ବିଭୂଦାବ୍ଭୁ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଂ ଜୁହୋମି (୨)
ତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବା ଦେବତାଃ ସର୍ବାଭ୍ୟ ଏବେନଂ ଦେବତାଭ୍ୟା ଜୁହୋତ୍ୟାଜ୍ୟଗ୍ରହଂ
ଗୃହ୍ଣାୟାଭେଜ୍ଜ୍ୟାମସ୍ୟ ତେଜୋ ବା ଆଜ୍ୟଂ ତେଜସ୍ୟେବ ଭବତି ସୋମଗ୍ରହଂ ଗୃହ୍ଣାୟାତ୍
ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ବୈ ସୋମୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତି ଦଧିଗ୍ରହଂ ଗୃହ୍ଣାୟାତ୍
ପଶୁକାମସ୍ୟୋର୍ବୈ ଦଧ୍ୟୁର୍କ୍-ପ୍ରଶବ ଉର୍ଜେବାସ୍ତା ଉର୍ଜଂ ପଶୁନବ ରୁନ୍ଧେ (୩) ॥

(ଉପୟାମ ଗୃହୀତୋ ଜୁହୋମି ତ୍ରି ଚତ୍ୱାରିଂଶଚ) ॥ ୩। ୫। ୯ ॥

(ଅଗ୍ନିଗ୍ରହଣ ପ୍ରାଶସ୍ତୋତ୍ର ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେ କ୍ରତୁମପି ବୃଞ୍ଚନ୍ତି ବିଶ୍ୱେ ଦ୍ୱିର୍ଦେବେ ତ୍ରିର୍ଭବନ୍-ତ୍ୟମାଃ ।

ସ୍ୱାଦୋଃ ସ୍ୱାଦୀୟଃ ସ୍ୱାଦୁନା ସୃଜା ସମତ ଓ ଷ୍ଟୁ ମଧୁ ମଧୁନାଃଭି ଯୋଧୁ ॥

ଉପସ୍ଥାପନଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତୟେ ତ୍ୱା ଜୁଷ୍ଟଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟଷ ତେ ଯୋନିଃ ପ୍ରଜାପତୟେ ତ୍ୱା

। ପ୍ରାଶସ୍ତୋତ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ୟାତ୍ୟେତାବଦ୍ୱା ଅସ୍ତି ଯାବଦ୍ଦେବେ ଗ୍ରହାଃ ସୋମାଶ୍ୱିତାଃ ଯେ ପୁଷ୍ପାନି

ଦିଶୋ ଯାବଦ୍ଦେବାସ୍ତି ତ- (୧) ଦବଂ ରୁନ୍ଧେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ବା ଏତାନ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ ପୁରା

ବିଦାମକ୍ରତସ୍ତାଭେଷାଃ ସର୍ବା ଦିଶୋଽଭିଜିତା ଅଭୁବନ୍ ଯସ୍ୟେ ତେ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ

ଜ୍ୟେଷ୍ଠାମେବ ଗଚ୍ଛତ୍ୟଭି ଦିଶୋ ଜୟତି ପଞ୍ଚ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ପଞ୍ଚ ଦିଶଃ ସର୍ବାସ୍ତେବ ଦିକ୍ଷୁଧୁବନ୍ତି

ନବନବ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ନବଂ ବୈ ପୁରୁଷେ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରାଣାନେବ ଯଜମାନେଷୁ ଦଧତି

ପ୍ରାୟଶାୟେ ଚୋଦୟନ୍ନାୟେ ତ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରାଣା ବୈ ପ୍ରାଶସ୍ତୋତ୍ରାଃ (୨) ପ୍ରାଣୈରେବ ପ୍ର

ୟନ୍ତି ପ୍ରାଣୈରୁଦ୍ୟନ୍ତି ଦଶମୋଽହନ୍ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରାଣା ବୈ ପ୍ରାଶସ୍ତୋତ୍ରାଃ ପ୍ରାଣୋଦ୍ୟଃ ଖଲୁ ବା

ଏତତ୍-ପ୍ରଜା ଯନ୍ତି ଯଦ୍ୱାମଦେବ୍ୟଂ ଯୋନେଶ୍ୱ୍ୟବତେ ଦଶମୋଽହନ୍-ବାମଦେବ୍ୟଂ

ଯୋନେଶ୍ୱ୍ୟବତେ ଯଦ୍ଦଶମୋଽହନ୍ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରାଣୋଦ୍ୟଂ ଏବ ତତ୍-ପ୍ରଜା ନ ଯନ୍ତି (୩)॥

(ତତ୍-ପ୍ରାଶସ୍ତୋତ୍ରାଃ ସ୍ତୁତ୍ୱ ଶ୍ଳୋକ) ॥ ୩। ୫। ୧୦॥

(ପାଶୁକହୋତ୍ରୋପସ୍ଥୋଗିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ର ଦେବଂ ଦେବ୍ୟା ଧୂୟା ଭରତା ଜାତବେଦସମ୍ । ହବ୍ୟା ନୋ ବକ୍ଷଦାନୁଷକ୍ ॥

ଅୟମୁଷ୍ୟ ପ୍ର ଦେବୟୁର୍ହୋତା ଯଜ୍ଞାୟ ନୀୟତେ ।

ରଥୋ ନ ଯୋରୁଭାବୃତୋ ଘୃଣୀବାଞ୍ଚେତତି ମନା ॥

ଅୟମଗ୍ନିରୁଷ୍ୟତ୍ୟମୃତାଦିବ ଜହ୍ନନଃ ।

ସହସ୍ରଶ୍ଚିତ୍-ସହାୟାନ୍-ଦେବୋ ଜୀବାତବେ କୃତଃ ॥
 ଇତ୍ୟାୟା ପ୍ରଦେ ବ୍ରହ୍ମ ନାଭା ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଧି ।
 ଜାତବେଦୋ ନି ଧୀମହ୍ୟନ୍ତେ ହବ୍ୟାନ୍ତ ବୋଧବେ ॥ (୧)
 ଅଗ୍ନେ ବିଶ୍ୱେଭିଃ ସ୍ୱନୀକ ଦେବୈରୁର୍ଣାବନ୍ତଂ ପ୍ରଥମଃ ସୀଦ୍ ଯୋନିମ୍ ।
 କୁଲାନିନଂ ଘୃତବନ୍ତଃ ସବିତ୍ରେ ଯଜ୍ଞଂ ନୟ ଯଜମାନାୟ ସାଧୁ ॥
 ସୀଦ୍ ହୋତଃ ସ୍ୱ ଉ ଲୋକେ ଚିକିତ୍ସାନ୍-ସାଦୟା ଯଜ୍ଞଃ ସୁକୃତସ୍ୟ ଯୋନୋ ।
 ଦେବାବୀର୍ଦ୍ଧେବାନ୍ ହବିଷା ଯଜ୍ଞାସ୍ୟନ୍ତେ ବୃହଦ୍ୟଜମାନେ ବୟୋ ଧାଃ ॥
 ନି ହୋତା ହୋତୃଷଦନ୍ତେ ବିଦାନସ୍ତେଷୋ ଦୀଦିବାଃ ଅସଦତ୍-ସୁବନ୍ଧଃ ।
 ଅଦୃଶ୍ଚତପ୍ରମତିର୍ବସିଷଃ ସହସ୍ରନ୍ତରଃ ଶୁଚିଜିହ୍ୱୋ ଅଗ୍ନିଃ ॥
 ଓଂ ଦୁତସ୍ତ୍ୱ (୨) ମୁ ନଃ ପରହ୍ମାସ୍ତ୍ୱଂ ବସ୍ୟ ଆ ବୃଷଭ ପ୍ରଣୋତା ।
 ଅଗ୍ନେ ତୋକସ୍ୟ ନସ୍ତନେ ତନୁନାମପ୍ରୟୁଜ୍ଞନ୍ଦାଦ୍ୟଦ୍ୱୋଧି ଗୋପାଃ ॥
 ଅଭି ଓଂ ଦେବ ସବିତ୍ରରୀଶାନଂ ବାର୍ଯ୍ୟାଶାମ୍ । ସଦାବନ୍-ଭାଗମୀମ ହେ ॥
 ମହୀ ଦେଘାଃ ପୃଥୁବୀ ଚ ନ ଇମଂ ଯଜ୍ଞଂ ମିମିକ୍ଷତାମ୍ । ପିପ୍ପତାଂ ନୋ ଭରୀମଭିଃ ॥
 ଓଂ ଓଂ ପୁଷ୍ଟରାଦଧର୍ଯ୍ୟା ନିରମକ୍ଷତ । ମୁର୍ଧ୍ୟୋ ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ବାଘତଃ ॥
 ତ ମୁ (୩) ଓଂ ଦଧତ୍ ରଷିଃ ପୁତ୍ର ଇଧେ ଅଧର୍ବଣଃ । ବୃହସ୍ପତିଂ ପୁରନ୍ଦରମ୍ ॥
 ତ ମୁ ଓଂ ପାଥେୟା ବୃଷା ସମୀଧେ ଦସ୍ୟୁହନ୍ତମମ୍ । ଧନଂଜୟଃ ରଣେରଣେ ॥
 ଉତ ସୁବହୁ ଜଞ୍ଜବ ଉଦଗ୍ନିର୍ବୃହସ୍ପତିଃ । ଧନଂଜୟୋ ରଣେରଣେ ॥
 ଆ ଯଃ ହସ୍ତେ ନ ଖାଦିନଃ ଶିଶୁଂ ଜାତଂ ନ ବିଭ୍ରତି । ବିଶାମଗ୍ନିଃ ସ୍ୱଧ୍ୱରମ୍ ॥
 ପ୍ର ଦେବଂ ଦେବବାତୟେ ଭରତା ବସୁବିଭମମ୍ । ଆ ସ୍ୱେ ଯୋନୋ ନି ସୀଦତୁ ॥

ଆ (୪) ଜାତଂ ଜାତବେଦସି ପ୍ରିୟଃ ଶିଶୁତାତିଥୁମ୍ । ସ୍ୟାନ୍ ଆ ଗୁହପତିମ୍ ॥
ଅଗ୍ନିନାଂଗ୍ନିଃ ସମିଧତେ କବିର୍ଗୁହପତିର୍ଯୁବା । ହବ୍ୟବାଡ଼ କୁହ୍ୟସ୍ୟଃ ॥
ଭୃଃ ହ୍ୟଗ୍ନେ ଅଗ୍ନିନା ବିପ୍ରେ ବିପ୍ରେଶ୍ଵ ସନ୍-ସୁତା । ସଖା ସଖ୍ୟା ସମିଧସେ ॥
ତଂ ମର୍ଜୟତ ସୁକ୍ରତୁଂ ପୁରୋ ଯାବାନମାଜିଷ୍ଠୁ । ସ୍ଵେଷ୍ଠ ଶୟେଷ୍ଠ ବାଜିନମ୍ ॥
ୟଜ୍ଞେନ ଯଜ୍ଞମୟଜତ ଦେବାସ୍ତାନି ଧର୍ମାଣି ପ୍ରଥମାନ୍ୟାସନ୍ ।
ତେ ହ ନାକଂ ମହିମାନଃ ସଚକ୍ରେ ଯତ୍ର ପୁର୍ବେ ସାଧ୍ୟଃ ସନ୍ତି ଦେବାଃ (୫) ॥
(ବୋଉବେ ଦୁତସ୍ତଂ ତମ୍ଭସୀଦତ୍ତା ଯତ୍ର ତଦାର୍ତ୍ତେ ଚ) ॥ ୩। ୫। ୧୧ ॥

=|| ୦ ||=

(ପୁର୍ଣ୍ଣଶୟୋଂଗ୍ନିନା ଯେ ଦେବାଃ ସୁଯୋ ମା ସଂ ଭା ନହ୍ୟାମି ବଷଟ୍-କାରଃ ସ ଖଦିର ଉପୟାମ ଗୁହୀତୋସି
ୟାଂ ବୈ ଭେ କ୍ରତୁଂ ପ୍ର ଦେବମେକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)
(ପୁର୍ଣ୍ଣା ସହଜାତବାଂଗ୍ନେ ପ୍ରାଣୈରେବ ଷଟ୍-ତ୍ରୈଂଶତ୍ ॥ ୩୬ ॥)
(ପୁର୍ଣ୍ଣା ସନ୍ତି ଦେବାଃ ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୫ ॥
ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ତୃତୀୟାଂଶଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୩ ॥

